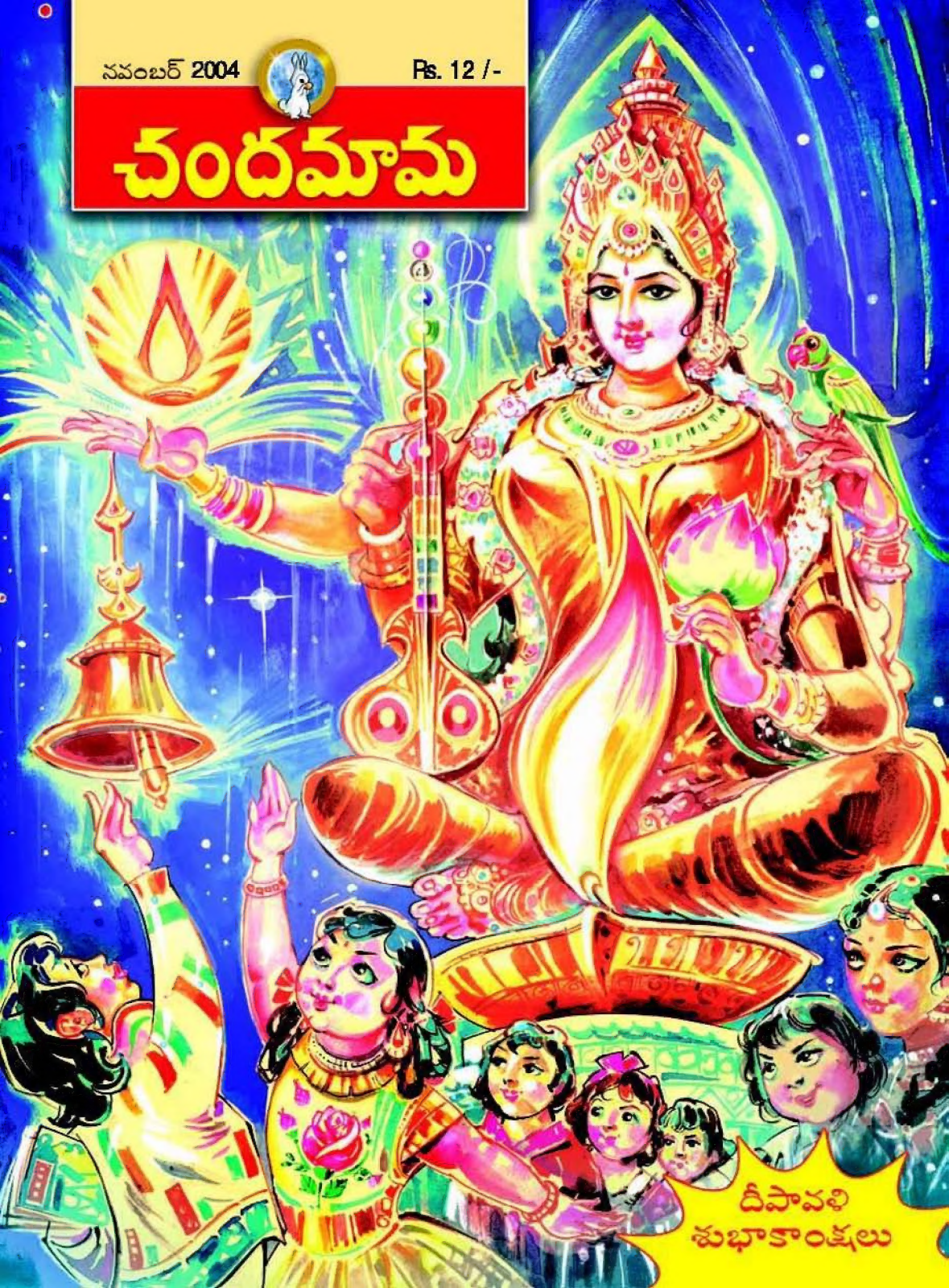

నవంబర్ 2004

Rs. 12 /-

చందమామ

దీపావళి
పుభాకాంక్షలు

వీధులు సైతం తామర పుష్ప ఆకృతిలో తీర్చిదిద్దబడిన దివ్యనగరం

మధురై మినాక్షి దేవాలయం, తమిళనాడు

మధురై, మైగ నదీ తీరంలో వెలసిన దక్షిణ ఆసియాలోని జీవం తొణికిసలాడే అతి ప్రాచీన నగరాలలో ఒకటి. మినాక్షి దేవాలయంలోని వెయ్యిస్తుంభాల మంటపం ప్రతి ఒక్కరూ చూసి తీరవలసిన అద్భుత భారతీయ ఆలయనిర్మాణ వాస్తు శిల్పకళా నైపుణ్యానికి ప్రత్యక్ష నిదర్శనం. తప్పక విచ్చేయండి. సందర్శించి అనందించండి.

ఈ పురాతన
అద్భుతాలను
ఇంకా చూడలేదా?

enchanted
tamil nadu
experience yourself

For details on TTDC's attractive package tours with excellent accommodation and transport facilities, please contact: TTDC, Tamilnadu Tourism Complex, Wallajah Road, Chennai - 600 002, Tamilnadu, India. Ph: 91-044-25388785 / 25361640. Fax: 91-044-25382772. E-mail: ttdo@md3.vsnl.net.in Website: www.tamilnadutourism.org For online bookings: www.ttdconline.com Call: Chennai 91-044-25389857, 25383333 New Delhi 91-011-23745427 Mumbai 91-022-24110118 Goa 91-0832-2226390 Bangalore 91-080-22286181 Hyderabad 91-040-27667492 Kolkata 91-033-22437432

అనుచు అమ్మకు అందరికీ
హాత్తో రమ్మో

భల్లూక
మూంత్రికుడు - 13

9

కోష్ఠిస్థుని
(బే.క)

15

ఏడోరోజు
విదేశ పూర్వగాథలు
(ఫ్రాన్స్)

22

విష్ణు కథ - 11

49

ఈ సంచికలో...

- ★ నందన కానన జంతు ప్రదర్శనశాల...8 ★ భల్లూక
మూంత్రికుడు - 13 ...9 ★ కోష్ఠిస్థుని (బే.క) ...19
- ★ కథల పాటీ ...21 ★ విదేశ పూర్వగాథలు (ఫ్రాన్స్) ఏడోరోజు ...22
- ★ చందమామ కబుర్లు ...26 ★ చందా కథలవనం ...27
- ★ వుంచి మార్పు ...30 ★ శాశ్వతానికి విదానం ...32
- ★ కలా? నిజమా? ...34 ★ కలనూ చింతనూ ...36
- ★ గృహరాజ్యం ...38 ★ కొండ మీది రహస్యం! ...40
- ★ రత్నశేఖరుడిని చూడండి ...43 ★ వరహాలమూట ...46
- ★ విష్ణు కథ - 11 ...49 ★ సిద్ధార్థుడి గణితం ...55
- ★ పినికినూ లిన ధనం ...56 ★ ఆర్య - 17 ...59
- ★ విద్యుత్తు లేని సమయం ...63 ★ విజ్ఞానం ...
- పిన్‌డం ... వికాసం ...64 ★ ఫోటో వ్యాఖ్యల పాటీ ...66

SUBSCRIPTION

For USA and Canada

Single copy \$2

Annual subscription \$20

Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.

or

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED

No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal, Chennai - 600 097

E-mail :

subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అమ్మదేశాలకు పంపేందుకు సంచికలు రూ: 900

ఇండియాలో బుక్స్ డిస్ట్రీబ్యూటర్ రూ. 144.00

చందా డబ్బు డిమాండ్ డ్రాఫ్టు ద్వారాగానీ, ప్రసాద ద్వారాగానీ

'చందమామ' ఇండియా లిమిటెడ్ కు పంపించండి.

For booking space in this magazine please contact:

CHENNAI Shivaji : Ph : 044-22313637 / 22347399

Fax: 044-22312447, Mobile: 98412-77347

email : advertisements@chandamama.org

DELHI: OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184

Mobile: 98100-72961, email : a.s.oberoi@indiatimes.com

వ్యవస్థాపకులు
చి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

భిన్నమైన కలలు!

బాలల దినోత్సవం సందర్భంగా వెలువరించిన మరో పిల్లల ప్రత్యేక సంచిక ఇప్పుడు మీ చేతుల్లో ఉంది. బాలబాలికలలోని సజాత్యకత్తిని ప్రోత్సహించాలనే లక్ష్యంతో చందమామ పుస్తక సంచిక కఠిన పిల్లల నుంచి కథలను, చిత్రాలను ఆహ్వానించి సమగ్రమంతు లెస్స బాలచిత్ర కార్తలను గుర్తించి, వారిని చెన్నయికి పిలిపించి - బాలరచయితల కథలకు బాలచిత్రకార్తల చేత బొమ్మలు వేయించి ప్రచురిస్తున్నాం. ఈ ప్రయత్న ఫలితం మీ రిష్టి కళ్ళాదుట చూస్తున్నారా. చూసే, చదివి ఆనందించండి!

ఈ పొటికి పిల్లలు పెంపిన కథలను చదువుతూ నవ్వుతుంటే ఒక విషయం స్పష్టంగా తెలియవచ్చింది. ఎక్కువ కథలు కలల పుట్టి తిరిగాయి. కలలు కనడం మానవసహజం. పురీషిసేవాళ్ళు లే అవుతంగా కలలు కంటారన్న విషయం మా వాస్తవమే. అలాంటి వారి నుంచి కలల కథలే ఎక్కువగా రావడంలో ఆశ్చర్యం లేదు. అయితే, ఒక కథను చక్కని అంశంతో ప్రారంభించి వివిధ సంఘటనలతో క్రమక్రమంగా చెప్పుకుంటూ వెళ్ళి, ఆఖరికి ఇదంతా ఒక కల అని పుగిస్తూ, చెప్పడం చేసిన విషయం పిలచబడి పాత్రులందరినీ విషయం పురిచిపాకూడదు.

నూతన ప్రపంచం పిల్లల అసిక్టితో సిండిన ఉత్సాహంతో, తెలుసుకోవాలన్న తపన కారణంగా పుస్తకంలో పిసిప్రాయం నుంచే పిరికిలనాశక్తి అలవడుతుంది. వాటికి పుస్తక చూడకత్తిని పేరేవించి, వాస్తవికతను ప్రతిబింబించే చక్కని కథలను సమీక్షించవచ్చు.

అందుకు చదవడం ఒక్కడే చేయూతనిస్తుంది. పుస్తక కథలు, కవితలు, వ్యాసాలు పాఠకుల హృదయాలలో నూతన ప్రపంచాలను ఆవిష్కరిస్తాయి. వింతమెల్ల గలను ప్రసిరింపజేస్తాయి. ఆ వెలుతురులో పుస్తక ఆశలకూ, ఆశయాలకూ రూపకల్పన చేస్తుంటూ - పుస్తక ప్రయత్నం రాష్ట్రపతి డా. ఎ. పి. జె. అబ్దుల్ కలాం తరఫూ కాలించే విధంగా గొప్పగొప్ప కలలు కంటూ వాటిని సాకారం చేసి కోవడానికి నిర్విరాపంగా కపిచేయాలి!

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

“కలలు కందాం, రండి!” వ్యాసరచన పోటీ

రూ. 250లు బహుమతి పొందిన వ్యాసం

నేను శ్రద్ధగా 6వ తరగతి పాఠ్యాంశాల ను వూ పేస్ట్ లో ఉపాధ్యాయులు బోధించగా విన్నాను. అంకిత భావంతో బాగా చదివాను. సింవత్సరాంత పీర్ లయం ప్రతి సిద్ధిక్షులోనూ వుంది వూర్కులు సింపాదించి 6వ తరగతిలో ద్వితీయ బహుమతిని ఈ సింవత్సరం ఆగస్టు 15వ తారీఖున స్వాతంత్ర్య దినోత్సవం నాడు వూ స్థానిక ఎం.ఎల్.ఎ గారి చేతుల వీధుగా తీసి కున్నాను.

ప్రితిరోజూ సాయంకాలం వేళలలో, సేలమరోజులలో అర్జదినము వూ వీధిలోని చేపకార్మిక నిర్దాని కుటుంబం, బడికి వెళ్ళలేని బాల వికలాంగులకు, గృహిణులకు నా శక్తిపై రాయడం, చదవడం నేర్పుతున్నాను. మొదటగా మా ఇంటియందు మా నాన్నమ్మగారికి అక్షరాలు నేర్పడం ఆరంభించాను.

వూ ఇంటి పేరటియం 1 బోప్పాయి మొక్కను, 3 సీతాఫలం మొక్కలను, 2 జామ మొక్కలను, 1 ముద్దమందారం మొక్కను, 1 ఉసిరిక మొక్కను, 10 తులసి మొక్కలను వురియ్య వూ ఇంటి వుండు భాగాన వీధిలో ఎడమ వైపున ఒక వేప మొక్కను, కుడివైపున కానుగ మొక్కను నాటాను. ప్రతి రోజూ ఉదయం మరియు సాయంకాలం మొక్కలకు నీరు పోస్తున్నాను. మొక్కలు చక్కగా ఏవుగా పెరగడం వూ సీంతోమిస్తున్నాను. వీధిలోని మొక్కలకు చుట్టూ ముళ్ళకట్టలతో ఫెన్సింగ్ ఏర్పాటు చేశాను.

ప్రిన్సిపల్ నా వయస్సు రీత్యా గ్రామ నెవులకు, పట్టణ ప్రాంతాలకు వెళ్ళలేను. కావున తాగుడు, జూదం వంటి దుర్మననాలకు లోనైన వారిని శాశ్వతంగా బయట పడేలా చేయలేను. కాని వుండు వుండు పేరిగి పెద్దవాడయ్యాక నాన్నమ్మమ్మలతో ఒక జట్టుగా ఏర్పడి, ఒక సాంప్రదించు కువార్యక్రమం కింద వూ కు అందు బాటులో మళ్ళీ గ్రామ నెవులకు, పట్టణ ప్రాంతాలకు వెళ్ళి అక్కడ తాగుడు, జూదము లాంటి దుర్మననాలకు బానిసలై వారిని ఆదరించి ఆ వ్యసనాల నుంచి వారు శాశ్వతంగా బయట పడేలా క పేచేస్తాను.

పేరిగి పెద్దవాడినై భవిష్యత్తులో వుంచి వుంచి పెద్ద చదువులు చదివి, ఉన్నత ప్రభుత్వ (కలెక్టర్) ఉద్యోగం సింపాదించి అదర్శవర్తతిగా నా కుటుంబ గౌరవం పెంపొందిస్తూ, ఎలాంటి కుల వుత్త భాషా భేదాలు పొటించకుండా నిజాయితీగా ఉంటూ, అవినీతి రోవాత సిహజం కోసిం పొట్ట పడతాను. వికలాంగుల పట్ల సుహృదంగా ఉంటూ ప్రభుత్వ పరంగా లభించే ఫిలాలను అందిస్తూ వాళ్ళకు కూడా వున అందరిలాగే వూ వూలు జీవితం సాగించడానికి దోహద పడేలా శ్రమిస్తాను. నా దేశ పితోభిష ద్దినీ, నా దేశ ప్రజలు సాధించే ఘన విజయాలనూ వూ సీ అనందిస్తూ, సిగర్వంగా వాటిని చాటి చెబుతాను.

ఎల్. లక్ష్మీనాథ్ (టి.జి.ఎల్.వి. హైస్కూల్)

5/1697 ఎస్.ఎస్.ఎస్. పివర్సె కాలనీ,

హనుమాన్ నగర్, ఆదోని - 518 301, కర్నూలు జిల్లా (ఆంధ్ర)

పాఠకులకు కథల పౌటీ (జూన)

ఉత్తమ బహుమతి పొందిన ముగింపు!

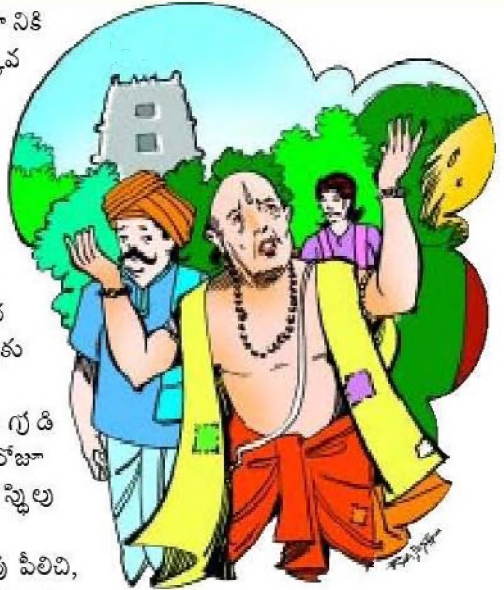
పూజారి కోరిక విన్న గ్రాపు స్థిలు ఒక నిర్ణయానికి రాలేకపోయారు. పై జారి కోరిక తీర్చాలంటే ఎక్కువ డబ్బుకావాలి. ఒకవేళ అయిన కోరిక తీర్చినా పుళ్ళి పుళ్ళి ఇలాంటి కోరికలు కొరవవు. కోరిక తీర్చక పోతే ఊళ్ళో వున్న పై జారి లేదు గనక గ్రాపు పై జల్లు ఆగిపోతాయి. ఇలా ఆలోచిస్తూనే ఉన్నప్పుడు వారిలో చంద్రన్న అనే యువకుడు, “అయ్యా, మీరు నిశ్చింతగా వెళ్ళండి. పూజారి సమస్యనే నేను పరిష్కరిస్తాను,” అన్నాడు. చంద్రన్న మంచివాడూ, తెలివైన వాడూ గనక అతడి మాటలను గ్రాపు స్థిలు తమ ఇళ్ళకు వెళ్ళిపోయారు.

పురుషాపు తెల్లవారగానే దేవాలయంలోంచి గుడిగంటలు వినిపించాయి. పై జారి ఎప్పటిలాగే ఆ రోజూ వచ్చి పై జాక త్యాలు నిర్వహించడం చూసి గ్రాపు స్థిలు ఊపిరి వెల్పుకున్నారు.

ఆ రోజు సాయంత్రం గ్రాపు పేదలు చంద్రన్నను పిలిచి, “ఈ సమస్య ఎలా పరిష్కరించామా?” అని అడిగారు.

చంద్రన్న చిన్నగా నవ్వి, “మనసుంటే మా గంతుంది. పై జారి మన మీద పయోగించిన మంత్రాన్ని, నేను ఆయన మీద ప్రయోగించాను. నాలుగోజాపున హడామడిగా పై జారి ఇంటికి వెళ్ళి తలుపు మూసి ఆయనను పిలిచి, ‘స్వామీ, నాకు ఇప్పుడు కలలో దేమాలు కనిపించి, ఒరే చంద్రన్నా, నాకు పూజ జరగలేదు. నైవేద్యం లేదు. పూజారి అశ్రద్ధ చేశాడు. తెల్లవారేలాగా ప్రజల సమక్షంలో అబద్ధం చెప్పిన ఆ నీమడు కుడిచేతిని ఖండించు, వెళ్ళు,’ అని ఆజ్ఞాపించాడు. రండి గుడిదగ్గరికి వెళ్ళండి. ప్రజలను పిలుస్తాను,” అన్నాను. అంతే! పూజారి గడగడ వణికిపోతూ, “చంద్రన్నా నీకు ముఖ్యమంత్రి ఉంది. ఈ విషయం మరెక్కడా పొక్కునీయొద్దు. ఏదో దురాశకు పోయి అలాంటి కోరిక కోరాను. అలాంటి బుద్ధి తక్కువ పని మరెప్పుడూ చేయను. ఇప్పుడే వెళ్ళి దేవుడికి పూజాది కార్యక్రమాలు నిర్వహిస్తాను,” అంటూ కాళ్ళావేళ్ళాపడి ఆలయం కేసి పరిగెత్తాడు,” అన్నాడు.

గ్రామస్థులు చంద్రన్న తెలివిన మెచ్చుకున్నారు.

పేండ్యాల సి బృహదానంద

2-7A9, వెంకటేశ్వరగర్, శివాలయం వద్ద

కాకినాడ 533 003, పూ.గో. (ఆం.ప్ర)

నందన్ కానన్

జంతు ప్రదర్శనశాల

నందన్ కానన్ అంటే 'దేవతల ఉద్యానవనం' అని అర్థం. అరుదైన తెల్లపులులు ఇక్కడ అధిక సంఖ్యలో ఉండడం వల్ల ఇది ప్రపంచ ప్రసిద్ధిని సంతరించు కున్నది. ఒరిస్సా రాజధాని భువనేశ్వర్ కు 20 కి.మీ. దూరంలో 45 సంవత్సరాల క్రితం ఏర్పాటు చేయబడిన ఈ బయో లాజికులపార్క్ లో ఇప్పిద 30కి పేగా తెల్లమిల్లులు ఉంటున్నాయి. ప్రపంచ వ్యాప్తింగా మళ్ళు జంతు ప్రదర్శనశాలలలో ప్రసిద్ధితంమొత్తం 50 తెల్లమిల్లులే ఉన్నాయి. ఇవన్నీ కూడా చాలావరకు నందన్ కానన్ నుంచి వెళ్ళినవే. 1980లో దీపక్, గంగ అనే పులులకు మొట్టమొదటి సారిగా మూడు పిల్లలు పిట్టాయి. ఆ తరవాత మిట్టిన పిలిపిల్లలను పునదేశంలోని

ఇతర జంతు ప్రదర్శనశాలలకు పంపారు. నందన్ కానన్ 'వైట్ టైగర్ సఫారీ' 12 హెక్టార్ల విస్తీర్ణంలో విస్తరించి ఉన్నది. నందన్ కానన్ లో సీంహాలకంటూ ప్రత్యేకంగా 20 హెక్టార్ల విస్తీర్ణంలో 'లయన్ సఫారీ' కూడా వుంది. ఇలాంటి వాటిలో ఇది ప్రపంచంలోనే మొట్టమొదటిది కావడం చెప్పుకోతగ్గ విశేషం. చండకారణ్యం పుధ్య ఒకవైపున 50 హెక్టార్ల విస్తీర్ణంతో మళ్ళు కంజియా సరస్సును ఆను కుని సహజ నుండర ప్రకృతి వాతావరణంలో నందన్ కానన్ జంతు ప్రదర్శనశాల నెలకొనివుంది. ఈ అడవిలోనూ, సరస్సులోనూ దాదాపు 70 రకాల క్షీరదాలూ, 20 రకాల సిరీసి పాల్కూ, 80 రకాల పిర్కలూ శాంతియుత సహజవనం కొనసాగిస్తున్నాయి.

రకరకాల మంచినీళ్ళ చేపలు గల 34 చెరువులు నందన్ కానన్ పురో ఆకర్షణ. పునదేశంలోని జంతు ప్రదర్శనశాలలలో ఇక్కడే 620 మీ. పొడవైన 'ఏరియల్ రోఫవే' 'కేబుల్ కార్' మొట్టమొదటి సారిగా ప్రవేశపెట్టారు. దీనిని సిందర్శించినప్పిద, "తన కోసిం ఏదీ కోరకుండా అసార కర్ణణతో, దాత త్వంతో తన జీవఫలాలను ఉదారంగా ప్రసాదించే వింతజీవి అడవిత్తల్లి!" అన్న గొతవు బుద్ధుడి పూటలు గుర్తుకు వస్తాయి.

భల్లూక మాంత్రికుడు

13

[రాజు ధృత్యుడు అన్నిటికీ తెగించి, తన రాజ్యాన్ని ఆక్రమించిన సామంతులతో తలపెట్టే ప్రయత్నం చేశాడు. కోట తలుపులు బద్దలు కొట్టేందుకు భల్లూకుడూ, ఉగ్రదండుడూ ప్రయత్నిస్తుండగా, విచిత్రమైన మాయామర్మటం ఒకటి అక్కడికి వచ్చి, కాళీవర్మ, భల్లూక వూరికి రావటం చూస్తూనే, కోటగోడ మీది నుంచి లోపలికి పూకేసింది. -తరువాత]

కాళీవర్మనూ, భల్లూక మాంత్రికుణ్ణి పూసిన ఉత్సాహంలో తలారి భల్లూకుడు ఎగిరి గంతు మేసి, గండ్రగొడ్డలిని గిరగిరా తిప్పితూ, “ఆహా, అయ్యోవారా, ఎన్ని రోజుల తువాత మీ ఇద్దరి దర్శనభాగ్యం కలిగింది. ఇక నా కష్టాలు గట్టిక్కినట్టే!” అన్నాడు.

భల్లూక మాంత్రికుడు ఎన్నో బోతు మీది నుంచి దిగి, తలారి భల్లూకుణ్ణి సిమీపించి, “ఒరే, భల్లూకా, అంతగా ఆనందపడిపోకు!

ఆ వింత కోతిరూపంలో వచ్చినవాడు, నిజంగా కోతికాదు. వాడు మిథ్యామిత్రుడనే తాంత్రి

కుడి శిష్యుడైన భ్రాంతిమతి. ముందు వాడు దొంగిలించుకు వచ్చిన నామంత్రదండాన్ని తిరిగి సింపాదించాలి,” అన్నాడు.

తలారి భల్లూకుడు ఏమనేందుకూ తోచక తల అడిగిన్నంతలో, కాళీవర్మ అశ్చర్యంగా రాసేపు ఉగ్రదండుడితో పూస్తూ, “తలారి భల్లూకా, ఈ రాసేపుణ్ణి, ఏమి గ్రహనూ - ఈ పిరివారాన్నంతా ఎలా సింపాల్తుంచామో” అన్నాడు.

ఆ మాటలకు ఉగ్రదండుడు చిన్నగా నవ్వి, “నువ్వేగదా, కాళీవర్మ అనే త్రిపు

య్య మకుడివి? నీ గ్రంథం తలారిభల్లాకుడ్ర చెప్పగా విన్నాను. ఈయనే అన్నపూట, భల్లాకు వూరికి కుడ్ర ?” అని, ధూరాన నిలబడి మళ్ళీ చంద్రశిలా నగరరాజా జితకేతుడి వూరికి, అతడి వెంటవున్న కొద్దిమంది ఆశ్వికులనూ, సైనికులనూ కాళీవర్మకు చెయ్యిచ్చి చూపుతూ, “కాళీవర్మా! వీవు నువ్వు లవు ధ్యకు వచ్చిన రాస్తి దిన్నె నన్ను చూసి అశ్చర్యపెత్త తూ కాలయాపన చేయకు. నిన్ను తరువు కు వచ్చిన ఆ సేన్యకులు రాజా జితకేతుడ్ర పింపిన వాళ్ళని వూయా వుర్కటం అనగా విన్నాను. వాళ్ళవల్ల రాసున్న అపాయ న్నంచి ఎలా ప్రాణాలతో బయట పడాలను ను కంటు న్నామో” అని అడిగాడ్ర.

కాళీవర్మ తన గ్రంథాన్ని మెనక్కు తీప్పి, కత్తి దూసి, ఉగ్రదండడితో, “నీ పేరెమో తెలియదు. ఇక్కడ ఇంత మందికీ నాయకుడె

వర్ర ? నువ్వూ, తలారి భల్లాకుడా?” అని అడిగాడ్ర.

రాస్తి కు ఉగ్రదండ్ర కు ఆ ప్రిశ్నకు జవాబు చెప్పబోయేంతలో తలారిభల్లాకుడ్ర, “దిరెనవన, భౌవవా!” అంటూ కేక పేట్టి, “కాళీవర్మ దొరా, ఈ రాస్తి కు ఉగ్రదండ్ర డిక్కి, దొంగలనాయకుడ్ర నాగవుల్లా, వుర్క ఖుడి అంగర కుల్లా - అందరికీ నేనే నాయకుణ్ణి. ఏం చేయ వుంటార ? ఆజ్ఞాపించుడి,” అన్నాడ్ర.

కాళీవర్మ దిగాలు పిడి వుట్టు కలయ చూస్తూ భల్లాకు వూరికి కుడితో, “గురూ, తవు ఆజ్ఞ ఏమిటి? ఒకసారి తవు శక్తి ఎలా టిదో చూసిన ఆ జితకేతుడి వూరికి జీవ గ్రహిత్తు వున్నదే దాడి చేస్తాడ్ర కోను. వూడండి, అలా ధూరంగా గ్రంథ వీద కూర్చుని ఎలా వణికిపాత్తు న్నాడో,” అన్నాడ్ర.

భల్లాకు వూరికి కుడ్ర నిర్ర త్నాహింగా ఒకసారి వూసీవత్తు కోటద్వారాలకేసి వూసీ, “నా గ్రంథ మత్తు చిక్కులపాలు చేసిన తాంత్రికుడి శిష్యుడైన ఈ మాయామర్కటుడు, చాటుగా నన్ను వెన్నంటి వస్తున్నాడని తెలియక వూరిత్రదండ్రాన్ని పొగొట్టుకున్నాను. వాడి సింగతి తెలిసీమాటే, వూరిత్రదండ్రాన్ని ఆ నది ఒడ్డున చెట్టుకు ఆనించి, నదిలో స్నానానికి దిగి మూడేవాణ్ణి కాదు,” అన్నాడ్ర.

తలారిభల్లాకుడ్ర గుండ్రగొడ్డలిని అడ్డుగా రెండు అరచేతుల వీదా పేట్టుకుని వూరికి కుడి వూరి కు వచ్చి, “వూరికి ప్రిభో! ఆ వూరిత్రదండ్రం పొర్లుందని విచారించకండి. ఈ గుండ్రగొడ్డలి వూరిత్రప్రిభావం కలదే

గదా? దీని ఛాటికి ఉగ్రదంతుడంతటి రాస్తి దేహదలెత్తిపోయాడు. ఇది తీసి కుని నన్ను వెంటనే మామూలు మనిషిని చెయ్యండి,” అన్నాడు.

“నువ్వూసివు ర్పించు కోవలసిన రాజు ధృత్యుడి తల వూటేమిటి? కోటలో ఈ పాటికి ఆ తల సావుంటున్నా సరే పితి కత్తి దెబ్బలకు చిన్నాభిన్నమై వుంటుంది,” అన్నాడు రాస్తి ఉగ్రదంతుడు.

రాజు ధృత్యుడి డిబ్బర మెట్టానె భల్లూక పూరితికుడు అదిరిపిడి, “తలారి భల్లూకా, ఆ రాజు ఇంకా బతికే మామూడా? సావుంటున్నా సరే పితి ఎవరు? కోటలోపల యుద్ధం ఎవరవరి మధ్య జరుగుతున్నది?” అని అడిగాడు.

తలారిభల్లూకుడు కొద్ది మాటల్లో, తాను రాజు దుర్ముఖుడి వెంటబడి అరణ్యానికి పొయి నప్పటి నుంచి, ఆ ణం వరకూ జరిగిందంతా చెప్పి, “పూరితిక ప్రిభో, ఆ రాజు మనం అనుకున్నంత ధృత్యుడు కాదు. తరవాత మీ ఇష్టం! ముందు నన్ను మనిషిగా మార్చండి. ఈ ఎలుగ్గ బంటి చర్మం లోపల వేడి, ఉక్కులదెబ్బకు తట్టుకోలేక నానా అవస్థా పిడిపాతున్నాను,” అన్నాడు.

“గ్రర్రా, పాపిం, తలారిభల్లూకుడి మాట కాడనుకుడి, వాడిరూపం మార్చండి,” అన్నాడు కాశీవర్మ.

భల్లూకమూరితికుడు మంత్రమిగంధ్ర గొడ్డలిని చేతికి తీసి కుని, ఏదో మంత్రం పిరిస్తూ, గొడ్డలిని తలారి పాదాలకు తాకించాడు. వెంటనే అతడి పాదాలు మనిషి

చందమామ

పాదాలుగా మారిపోయినై. తరవాత గొడ్డలిని అతడి తల వరకూ తాకించు కుంటూ పొయాడు. ణాల మీద తలారి భల్లూకం శరీరం అంతా మనిషి శరీరంగా మారిపోయింది గాని, తల మాత్రం భల్లూకం తలగానే మూడి పొయింది.

తను మామూలు మనిషిని పొయా ననుకున్న తలారి చప్పిన భల్లూకమూరితికుడి ముందు సాష్టాంగమిడి లేస్తూ, “పూరితిక ప్రిభో, ఎన్నాళ్ళకెన్నాళ్ళకు నేను తిరిగి మనిషి నయ్యాను! ప్రాణాలకెంత హాయిగా మందో మాటలతో చెప్పటం సాధ్యం కాదు,” అన్నాడు.

ఆ మాటలకు దొంగ నాగవుల్లతో పాటు అందరూ పేదగా నవ్వారు. తలారి ఆశ్చర్య పాత్రా వాళ్ళకేసే మామూలలో రాస్తి ఉగ్రదంతుడు తన రాతిగదతో అతడి తలను తాకుతూ, “తలారిభల్లూకా! శరీరం కంతం

వరకూ వు నిషేద; పు రి తల వూ టేవు టి?” అన్నాడు .

తలారి ధు ఖం చూ సీ కాళీవర్మ జాలి పిడుతూ , అతడి భు జం వీ ద చేర్చి వేసి, “తలారి భల్లూకా, అంతగా విచార పడకు. వూంత్రిక గు రు మాతన వుంత్రి దండాన్ని పొగొట్టుకున్నాడని తెలిసిన రాజు జితకేత్రుడి మంత్రి జీవగుప్తుడు ధైర్యం పుంజుకుని, వువ్వుల్ని హితం చేయాలనే ఉద్దేశంతో సైనికుల్ని వెంటబెట్టుకుని, మా వెన్నంటి వచ్చాడు . అదు గో, దూ రాన ఆ వుంత్రినీ, వెంటవున్న సైనికుల్ని చూడు,” అన్నాడు.

తలారి భల్లూకుడు తల తిప్పి, వుంత్రి జీవగుప్తు వాళ్ళకేసి చూసి, భయంతో చిన్నగా కంపించిపోతూ , “ఆ రాజుగారి మాటేమాగాని, ఈ మంత్రి మాత్రం నిశ్చయంగా నా తల తీర్చించేస్తాడు . నేను అన్ని

విధాలా చిక్కుల్లో పడిపోయాను ,” అన్నాడు జీరబోర్లు న గొంతు తో.

భల్లూక వూంత్రికుడు వుంత్రిమీగండ్రి గొడ్డలిని తలారికి తిరిగి ఇస్తూ, “తలారి భల్లూకా, నీలో ధైర్యం, తెగింపు ఏమాత్రం మన్నా, ఈ వుంత్రిమీగండ్రిగొడ్డలి నిన్ను అన్ని ఆపిదల నుంచి కాపాడుతుంది,” అని నత్తం నుంచి వేశాడు తున్న బర నుంచి కత్తి ధూసీ, “వుర్కటం దొంగిలించు కుప్పొర్లు న వుంత్రి దండం అంత శక్తి కలది కాకపోర్లు నా, ఈ కత్తి నా రుణకు చాలు,” అన్నాడు .

“పు రి నా దినభత్యం, నౌకరి సింగతే వుటి? ఇక్కడున్న దొంగ నాగపుల్లు లాగా నేను , దారు లు కొట్టుకు బతికేంత నీవు జ్ఞీ కాదు గదా?” అన్నాడు తలారి భల్లూకుడు .

అతడు వూట పుగించే లోపిలే దొంగ నాగమల్లుకోపంతో పెద్దగా రంకె పెట్టి, కత్తిని కింద పడవేసి, “ఒరే, ఎల్లుగు బంటి తలా, మనిషి శరీరపు సంకరజాతి వెధవా, నేను నీవు జ్ఞా? వుంది వూర్బలం, స్వేచ్ఛాల సిహా యంతో ఏ చచ్చు వెధవైనా రాజ్యాలు పాలించ వచ్చు. ఒంటరిగా అడవి దారు లు కొట్టి బతక టానికి నిజమైన శౌర్యం, ప్రతాపం కావాలి. నా కత్తి పొరేశాను , నీ వుంత్రిమీగొడ్డలి కింద పేట్టి, నాతో వుల్లయ్యు ద్దానికి రా,” అంటూ జబ్బులు చరచసాగాడు .

భల్లూక వూంత్రికుడు కళ్ళారచేసి అందరి కేనె ఓవూరు చూసి, కాళీవర్మతో, “కాళీ! ఈ బుద్ధిహనులకు తామెంత ప్రమాదకరస్థితిలో వున్నది అర్థమైనట్టు లేదు. అందర్నీ పట్టి శిరశ్చేదాలు చేసేందుకు ఒకవైపున జితకేత్రుడి

వుంత్రి పిథకాలు వేస్తున్నాడు. ఇక కోటలో రాజు ధృత్యుధుడు జయించినా లేక సామంతుడు జయించినా, వునకు వేలు కన్న కీడే ఎక్కువ కలిగే ప్రిహదం మన్నది. వుర్కట దుష్టుడు వాళ్ళను మన మీదికి రెచ్చగొట్టక వూనడు,” అన్నాడు.

కాళీవర్మకొపంగా కత్తి పైకెత్తి, “మాంత్రిక గురు మచెప్పింది, ఎన్నారా? ఇక్కడ మీ అందరికీ నాయకు డెవోతలుసుకున్నారా?” అన్నాడు.

ఒక్క రాస్తి డు డుగ్రదంతుడు తప్పి మిగతా వాళ్ళందరూ, “కాళీవర్మకూ, జెప్పి అంటూ కేక పేట్టారు.

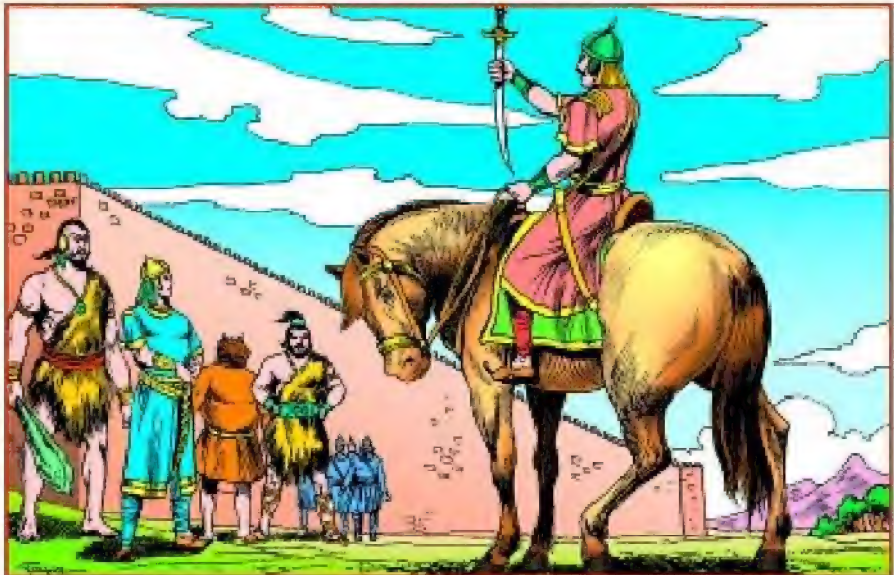
కాళీవర్మ తప్పిగా తలాడించి, రాస్తి డు డుగ్రదంతుణ్ణి సిప్పి పీంచబోయే తలోపుంత్రి జీవగు ప్రిహి దగ్గరనుంచి ఒక అల్లికుడు కత్తిని తలకింపులు గా పిట్టుకుని, వేగంగా వాళ్ళ

దగ్గరకు వచ్చి గురాన్ని ఆపి, “జీతకత వుహ రాజుగారి వుంత్రి జీవగు ప్రిహి నుంచి ఒక ముఖ్యసిందేశం తెచ్చాను,” అన్నాడు.

“ఓహో, అందు కా కత్తిని తలకింపులు గా పిట్టుకున్నది! వుంచిది, ఏమిటా సిందేశం?” అన్నాడు కాళీవర్మ.

“ఇక్కడ మన్న నగర ప్రిధాన తలారిని వెంటనే తన సిపునిగా రావలసిందిగా వుంత్రిగారు ఆజ్ఞాపిస్తున్నారు. వచ్చేటప్పిడు రాజుగారివల్ల శిరోధి శిపోంది, తప్పింపుకు తిరుగుతున్న కాళీవర్మ అనే నేర్పుట్టి బంధించి వెంట తీసుకురమ్మన్నారు,” అన్నాడు వుంత్రి జీవగు ప్రిహి అశ్వసేనికుడు.

ఆ వూటలకు భల్లూక వూంత్రికుడు చిన్నగా నువ్వి, “ఏం, తలారి భల్లూకా, వుంత్రి గారి అజ్ఞ ఎన్నావా? ఏం చేయ బోతున్నావా?” అని అడిగాడు.

తలారి భల్లూకుడు ఏమి చేయటానికీ తోచనివాడిలా తల వంచుకు వ్రుకుని, తరవాత తల ఎత్తి, “కాళీవర్మదొరా, ఏమిటి మీ ఆజ్ఞ? ఈ భల్లూకం తలతో నేను చంద్ర శిలానగరం పొవటం అంటే, అక్కడ వీధి పిల్లలచేత రాళ్ళ దెబ్బలు తిని ప్రాణాలు పోగొట్టుకోవటమే అవశ్యుంది,” అన్నాడు.

కాళీవర్మకత్తితో తలారి భల్లూకుణ్ణి పురుషుడూ తాకి, “తలారి భల్లూకా, నీ స్వోమి భక్తి మెచ్చదగింది. మనం ముందు ఈ కోటలో ప్రవేశించి, పూర్వపు రృతుని పట్టుకోవటంతో పాటు, ఇప్పటికే మించి పోకపోతే, ఆ రాజు పురుషుడి ప్రాణాలు కూడా కాపాడాలి. రాజు జితకేళుడితో పోల్చితే, పురుషుడు అన్నివిధాలా ఉత్తముడుగా కనిపిస్తున్నాడు. ఇక మంత్రి జీవగ్రుష్టితూ తమ ఇవ్వవలసిన జవాబు పూట! గండగొడ్డలితో అతడి తల నర్తకులతో లేక అతడి కత్తిని రెండుగా విరిచి, ఇక్కడి నుంచి తరిమేస్తావో అదంతా నీ ఇష్టిం!” అన్నాడు.

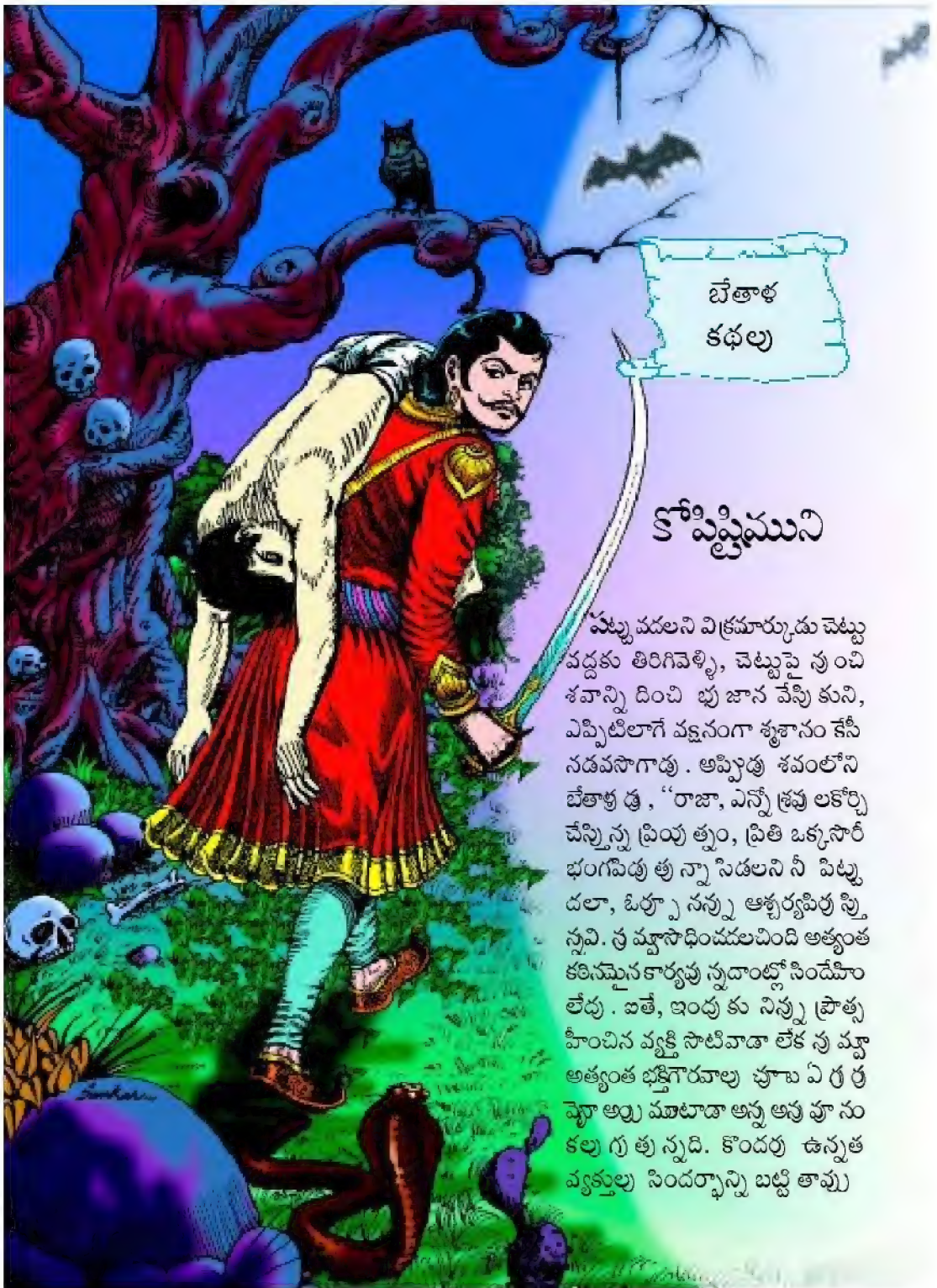
ఆ పురుషుడంతలారి భల్లూకుడు, “దిరిశనవన, భైరవా!” అంటూ భీకరంగా

అరుస్తూనే కుప్పించి పూత పీడికి పూకి, అతడి చేతిలోని కత్తిని లాక్కుని, పురుషుని విరిచి, పురుషులను పూరంగా విసిరివేస్తూ, “ఒరే, పూతాధమా! నేను జితకేతరాజుగారి ఉప్పి తిన్నదానికీ, నగరప్రధాన తలారిగా శిశుల తలలు నరికి చేసినావకూ, చెల్లు! పురుషుడగా మంత్రి జీవగ్రుష్టితూ ఇక్కడి నుంచి వెంటనే వెళ్ళకపోతే, అతడి తలను దిరిశనవన భైరవుడికి బలి చేస్తానని చెప్పు!” అన్నాడు.

జీవగ్రుష్టితూ పూత ఒక చాపంతో పేట్టి, గుర్రాన్ని వెనుదిప్పి ఎరిగెత్తించేంతలో, బంధింపబడివున్న కోట ద్వారాలపైనుంచి ఫేళ ఫేళవుంటూ పేడ్ల ధ్వనితో పాటు, “కాళీవర్మకూ, జై!” అన్నకేకలు వినిపించినై.

భల్లూక పూత్రుకుడితో పాటు అందరూ ఆశ్చర్యంగా అటు కేతలలు తిప్పి పూశారు. కోట ద్వారాలు భగభగవుని కాలిపాత్రున్నవి. వాటిమధ్య ఆటవికుడూ, దొంగనాగప్రల్లా, అతడి ఇద్దరు అనుచరులూ పుంధువున్న ఎండుకట్టలు ఎత్తిపట్టుకుని ఉత్సాహంగా గంతులు వేస్తున్నారు. -(ఇంకామాది)

బేతాళ
కథలు

కోప్పిష్టుని

పట్టు పదలని విక్రమార్కుడు చెట్టు వద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శవాన్ని దించి భుజాన వేసి కుని, ఎప్పటిలాగే వక్షనంగా శ్మశానం కేసీ నడవసాగాడు. అప్పిడు శవంలోని బేతాళుడు, “రాజా, ఎన్నో శ్రమలకోర్చి చేస్తున్న ప్రియత్నం, ప్రితి ఒక్కసారి భంగపెడుతున్నా సెడలని నీ పట్టుదలా, ఓర్పునన్న ఆశ్చర్యపెరుస్తూన్నవి. నవ్వాసాధించుచుంది అత్యంత కఠినమైన కార్యపున్నదాంట్లో సిందేహి లేదు. ఇతే, ఇందుకు నిన్ను ప్రాప్తు హించిన వ్యక్తి సాటివాడా లేక నవ్వా అత్యంత భక్తిగోరూలు చూపి గృహియో అల్లి ముటాడా అన్న అనుమానం కలుగుతున్నది. కొందరు ఉన్నత వ్యక్తులు సిందర్భాన్ని బట్టి తాము

చెప్పదలచిన దాన్ని సర్మగర్భంగా, సూచన ప్రాయంగా చెబుతూంటారు. అది విన్నవారికి తప్ప తప్ప ఏవేకాన్ని బట్టి అర్థమవుతుంది. ఇంట్లో కు ఉదాహరణగా, ఒక కోప్పిమ్మ ముని కథ చెబుతాను, శ్రమ తెలియకుండా, విను,” అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

నీ ర్వం ఒక అడవిలో నీ తీవ్రమనే వాడు తపాసాధన చేస్తూండేవాడు. ఒకసారి ఇద్దరు కోయ వాళ్ళు అడవి అంతా తిరిగి తిరిగి ఏమీ దొరక్క అలసీపార్లు, పురిమన్న చోట్ల కు వచ్చి కూర్చున్నారు. అంతలో ఒకడికి శోష వచ్చి పడోయూడు. రెండో కోయవాడు ఏంచేయాలో తెలియక పురిని సాయం వుడిగాడు. ఆయన బదులివ్వకపోతే పిట్టి కుదిపాడు.

పురిని కళ్ళు తెరిచి కోపంగా వాడివంక చూసి, భస్మమైపోమ్మని శపించాడు. అంతే, ఆ కోయ వాడు బూడిదగా పూరిపోయాడు.

అప్పటికి శాంతించిన ముని, రెండో కోయ వాడికి స్పృహ తెప్పించి, జరిగింది చెప్పి, “నేను జీవించగలను కానీ, శాపాన్ని ఉపసంహరించ లేను. నీమనస్సు నిశ్రుతి బూడిదను జాగ్రత్త చేసివుంచు. నేను నా గురువు దగ్గరకు వెళ్ళి, శాపం ఉపసంహరించేందుకు ఏంచేయాలో తెలుసుకుని వస్తాను,” అంటూ అక్కణ్ణించి ప్రియాణమయ్యాడు.

నీ తీవ్రమైన వారం రోజులు ప్రియాణం చేసి, పురో అడవిలో మళ్ళీ తన గురువు మనస్సు శాంతి కలుసుకుని విషయం చెప్పాడు. అంతా విన్న నీ శాంతి ఉంది, “నాయనా! తన కోపమే తన శత్రువు వంటాడు. నీ కోపం నీ తపాబలాన్ని హరించివేస్తోంది. శాంతం అలవర్చుకుంటే నీకు తప్పక పులు జరుగుతుంది. శాపి పుచ్చాక పులిగిలిన నీ తపాబలాన్నంతా ధార పాటు, ఆ కోయ వాడు తిరిగి జీవిస్తాడు,” అని చెప్పాడు.

ఇందుకు సంతీప్రుడు దుఃఖపడి, మరేదైనా ఉపాయం వుంటే చెప్పమన్నాడు. అప్పుడు నీ శాంతి ఉంది, “విష్ణు పితంలో పూర్ణమనే సామన్య గోష్ఠి మన్నాడు. ఆయన తన చేసిన మిశ్రాన్ని కొంత ధారపాసినా, ఆ కోయ వాడు బతుకుతాడు. నీ వాయన వద్దకు వెళ్ళి,” అన్నాడు.

సంతీప్రుడు వెంటనే విష్ణుపురానికి బయల్దేరాడు. దారిలో ఆయనకు కొందరు యువత్రులు శవవిహారు చేస్తూ కనిపించారు. వారిలో ఒకామె అద్భుత నందర్యవతి. నీ తీవ్రమైన కాసేపు ఆమెను అబ్బురంగా చూస్తూవుండి పోయాడు.

ఆ యు వతి, సి తీవ్రమే గ్ర భు ర్త గెడ్డాన్నీ, తీవ్రమైన చూపిస్తూ చీదరింపు కుని, “అడవిలో పుక్కు పూసి కుని తపిస్సి చేయాల్సిన నీకు, నా అందు చూడాలనిపిస్తోందా?” అన్నది.

దాంతో పు నకి కోపం వచ్చి, “నీ అందు నీకు మహా గర్వకారణమైంది! ఈ క్షణం నుంచీ కురీపీవికా,” అంటూ శపేంచాడు. ఆ యు వతి మెటనే కురూ పీగా పూరిపాలు, తనకు పట్టిన దుర్గతికి వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది.

తర్వాత సి తీవ్రమై విష్ణు పితం చేరుకున్నాడు. ఆయన దారిలో కనిపించిన ఓ యువకుణ్ణి పిలకరించి, పూధమణింటికి దారి అడిగాడు. వాడాయన్న ఎగాదిగా చూసి, “పూధమణి కూతురు పుహానందర్యవతి. ఆమెను నేను బ్రాహ్మినిస్తాను. ఆమె కోసం

పు ను లంతవాళ్ళ కూడా తపిస్సి పూ ను కుని వచ్చి పేళ్ళాడగోరుతున్నారని తెలిసింది. నువ్వైతే అలాంటి వాడివే అయితే, నీ ప్రాణం తీస్తాను; జాగ్రత్త!” అని హెచ్చరించాడు.

సి తీవ్రమై ఎక్కడ లేని కోపంతో, వాడికి పూటపిడిపాలని జేపించాడు. చివరికాయన పూధమణి ఇల్లు చేరుకునే సరికి, ఇంటి అరుగు మీద కూర్చున్న పూధమణి, ఆయన్ను ఆప్యాయంగా పిలకరించి, “సి శాంత పుని రోవువు గదా?” అన్నాడు.

సి తీవ్రమై, ఆయనకు నవు స్కిరించి, “తప్పు రు పహామిశ్యాత్మలని సి శాంత పుని సేలవిచ్చాడు. మీ దుర్గుణభాగ్యం, నా అదృష్టం,” అన్నాడు.

ఇంతలో, లోపిల్నుంచి ఓ అందమైన యువతి వచ్చి, ఆయన పుంధు చిన్న చాపి

పిరచింది. దాని ప్రిద పినసికాయ ను పేట్టి, కత్తిని వూధమణికి అందించింది. తర్వాత, ఒకసారి సి తీవ్రమణ్ణి చూసే చేతులు జోడించి వెళ్ళిపోయింది. మాధవుడు పినసికాయ చెక్కడం ప్రారంభించాడు.

తన గురువు సుశాంతుడి మెప్పుపొందిన వూధమణ్ణి ఏంచేసి మిత్రాత్మకతయ్యడోనని సి తీవ్రమణికి కుతూహలంగా మారింది. అందు కని ఆయన, వూధమణ్ణి ఏం చేస్తాడో తెలుపు కోగోరాడు. “పొద్దున్నే లేస్తాను. శ్రీచిగా, శ్రీభంగా మూటాను. ఇంటిపిన్నలూ, బయటి పసులూ చేస్తాను. చేతున్నుతలో నలుగురికీ సాయ పడతాను. తీర్చబడి దొరికినప్పుడు వుంచి గ్రంథాలు చదువుతాను. వేళకు నిద్ర పొతాను. కోపం, ఆవేశం, ఉద్రేకం రాకుండా వున్నప్పుడు ప్రశాంతంగా మూచు కుంటాను,” అన్నాడు వూధమణ్ణి.

ఆయన దినచర్యలో దైవపూజ, ధ్యానం లేకపావడం గవు నించిన సి తీవ్రమణ్ణి చూసి, “మరి రోజుకొక్కసారైనా దేవుణ్ణి స్మరించరా?” అని అడిగాడు.

“దేవత వేరే ఎక్కడున్నాడు? నాలోనూ, నాసాటి వున్న ప్రిల్లోనూ మన్ను దేవతకి వేరే ప్రార్థనలు దేనికి? వున్న ను నలు గురికీ వుంచి చేస్తూ, సంతోషంగా వుంటే, అదే దైవ ప్రార్థన, తపిస్సు,” అన్నాడు వూధమణ్ణి.

అది వింటూనే సి తీవ్రమణ్ణి కోపంగా, “నవ్వు నన్ను పింహసించేస్తున్నామనన చూ తపిస్సు వధా అనే కదా నీ ఉద్దేశ్యం?” అన్నాడు.

“అయ్యా! నేను నా గురించి చెప్పాను. తమ గురించి చెప్పలేదు. నాకు సంబంధించి నంతవరకూ తపిస్సు వధా!” అన్నాడు వూధమణ్ణి.

సి తీవ్రమణ్ణి కోపం పట్టలేక, “నీ వంటి నాస్తికుడిని ఏమి ఎంచుకూడదు. నువ్వు ఈ ‘ణం’ను ఎంచీ కదలలేక, చూపానక రోగిష్టివై వుంచాన పిడిమూడు,” అన్నాడు.

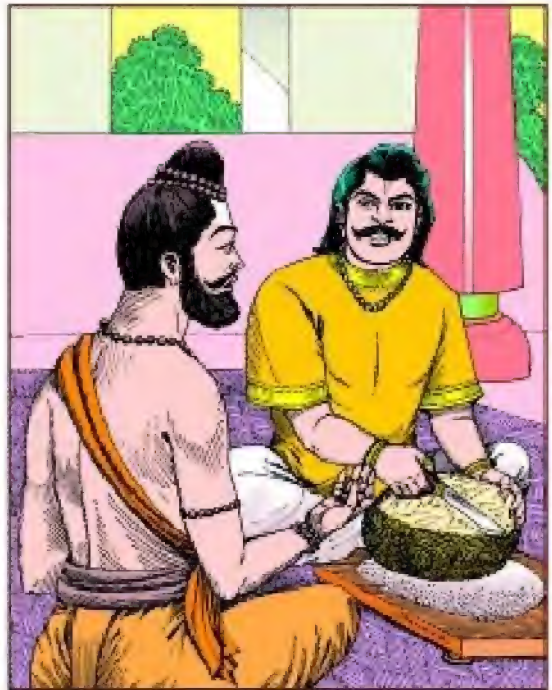
అయితే, వూధమణికి ఏమీ కాలేదు. ఆయన పినసికాయ ను పొట్టుగా వూర్చు తూనే, “అయ్యా! తవు రు తపాధనులు. తవు వంటివారికి కోపం తెప్పించానంటే, అది నా తప్పి. ప్రిత్ర నా ప్రిద కోపం తగ్గించుకోండి. ఒక్కసారిగా ఎవరూ వూరిపాలేరు కదా!” అన్నాడు.

సి తీవ్రమణికి ఏమీ నాలో తెలియ లేదు. ఆయన ఖిన్నువదనుడై, “నా శాపం నీమీద పిని చేయలేదు. నా తపిస్సు వధా. నీవే నాకంటే గొప్పవాడివనిపిస్తోంది,” అన్నాడు.

“లేదు, స్వామీ! మీ ద స్టీల్ తప్పి చేసిన వారిని, తవు రు తపాబలంతో శించాలను కుంటారు. అందు వల్ల మీ తపాబలం తరిగి పాతుంది. ఇంతవరకూ మీ రోకోయ వాణ్ణి బ్రా డిడ చేశారు. ఓ అందగత్తెను కురూపిగా వూర్చారు. ఓ యువకుడి పూట పొగొట్టారు. అందు వల్ల మీ తపాబలం పై ర్తిగా తరిగి పొల్లింది. ఇప్పుడు అనిలు విషయం మీ కు చెబుతాను. తవు రు శపించిన వారిని శాపి విప్పు కుత్తు చేయ దం కోసిం, నావంటి సాపూ న్న యి మిశ్రాన్ని కోరవచ్చు. మీ కోరిక తీరే దాకా న్న శాపిపూ ఏమీ చేయ లేదు. ఇప్పుడు మీ కోరిక తీరింది. మీ రు శపించినవారంతా ఇప్పుడు పూపూలు పు న్న పులయ్యారు. కావాలంటే ఇప్పుడు మీ రు న్న జేంచి, మీ శక్తిని పీరింపు కోండి!” అన్నాడు పూ ధమతు వినయంగా.

మీ తీవ్రత, పూ ధమజ్ఞి శపించలేదు. ఆయన తిరు గ్గ సీయా ఇన్వెయారిలో, తనవల్ల శాపం పొందినవారందరూ యథావ్రాతరం పూరిపాడు పూసీ ఆశ్చర్యపోయారు. ఆయన మీ శాంతి జ్ఞ కలు మీ కుని, తన అను భవం చెప్పి, ఇలా ఎందుకు జరిగిందని అడిగాడు.

దానికి మీ శాంతి, “తపాశక్తి గొప్పదే. అయితే, క్రమ శీల పాటిస్తూ, బాధ్యతలు నిర్వహిస్తూ, పిరోపికార గ్గణం కలిగివస్తూ సాపూ న్న యి మిశ్రాన్ని, నీవంటి కోపిష్టి తపి: సాధకుడి తపాబలంకంటే గొప్పది. సాపూ న్న యి పుణ్యాత్ముడైతే అతడికి శపించే శక్తి మాడవు కాబట్టి, అతడివల్ల ఇతరులకు హాని మాడవు,” అన్నాడు.

“పురి పూ ధమతు శాపిగ్రస్థులను కాపా డడానికి తన మిశ్రాన్ని ధారపాశాడు. ఆయన మిశ్రాన్ని కూడా తరిగి పొల్లి మాట్చింది. పొల్లి న మిశ్రాన్ని తరిగి సింపొల్లించడానికి, పుల్లీ ఆయనకు ఎంతకాలం పిడు త్తుంది?” అని అడిగాడు మీ తీవ్రత.

మీ తీవ్రత పిశ్నకు మీ శాంతి డు చిన్నగా నవ్వి, “ఒకరి తప్పిను సిరిదిద్దేందు కు తన మిశ్రాన్ని ధారపొయ దం చాలా గొప్ప మిశ్రాన్ని. అందు వల్ల, నీ కారణంగా పూ ధమతి మిశ్రాన్ని పురింతగా పేరిగింది. ఆయన మిశ్రాన్ని ధారపొయ పలసీ వచ్చినందు కు, నీ పాపం పురికాస్తా పేరిగింది!” అన్నాడు.

ఆవెంటనే సుతీవ్రదు అక్కడి నుంచి బయల్దేరు తూ, “గ్గ వర్యా! పొల్లి న తపి శక్తిని, పుట్టుకున్న పాపాన్ని పిరిహారంచేసి కునేందు కు, నేనిప్పుడే నా పి ర్వస్థానానికి

పొయి తిరిగి తపిస్సి ప్రారంభిస్తాను,” అన్నాడు.

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, సుశాంత్రుడు, సి తీవ్రమైన ప్రశ్నలకు ఇచ్చిన సివూధానాల్లో, అతడు తపస్సు చేసి దైవానుగ్రహం పొందాలను కోవడం వధాశ్రమ అన్న సూచన వున్నది. అతడు ఏనాటికైనా తన కోపాన్ని అదుపు చేయి పట్టుకోగలగడం పురిగా అనుమానాస్పదం. ఆ కారణం వల్లనే సి శాంత్రుడు, సి తీవ్రమైన ఎంతో పుణ్యాత్ముడైన గ హిస్తి పూర్వమణికి పంపాడు. అక్కడనే తపిస్సి చేయని పూర్వమణిలోని అద్భుత శక్తులు చూసి కూడా, సి తీవ్రమైన తిరిగి తపిస్సి చేయడానికి బయల్ పడడం, ఏదో అపవిత్రత తో పుట్టిన్నది. సి శాంత్రుడు, అతడికి సుమ్యతపిస్సి చేయించుకు అర్హుడివి కాదు, గ హిస్తి శ్రమలను ఎన్నెక్కించు అని, సూచన ప్రాయంగా, నర్మగర్భంగా కాక, సూటిగా చెప్పివుంటే బావుంటే దేది కదా? సి శాంత్రుడు అలా ఎందుకు చేయలేదు? ఈ సిందేహాలకు సివూధాను తెలిసి కూడా చెప్పక పోయావో, నీ తల పిగిలిపోతుంది,” అన్నాడు.

దానికి విక్రమా ర్మ్యుడు, “సి తీవ్రమైన ప్రధానంగా తావు సిగ్గు ణం. అలాంటి వాళ్ళు తపిస్సి చేయడానికి కాదు, ఎన్నో ఒడిదుడుకులకు కారణం వుంటే గ హిస్తి జీవితాని కూడా అంతగా సివూర్మలు కావు. సి తీవ్రమైన, పూర్వమణితో ప్రవర్తించిన తీరు విన్నాక, సి శాంత్రుడికి అతణ్ణి గ హిస్తి మాకు వున్న ఆదేశించడం ఇంగితం కాదునీపించింది. అందు వల్లనే, సూచనగా చెప్పి, నిర్ణయం అతడికి వదిలేశాడు. పేగ్గా, సుతీవుడు మొదట అహింసకారిగానూ, కోపిష్టిగానూ ఉన్నప్పటికీ, ఆ తరువాత అవి తనకు ఎంతటి హాని చేయగలవో అనుభవపై ర్వకంగా గ్రహించాడు. తనలోని లోపాన్ని సిరిదిద్దుకోవాలనుకున్నాడు. అతనిలోని అహింసకారం, కోపం, తావు సిగ్గు ణం నశించి సాత్విక స్వభావం ఏర్పడింది. అందు వల్లే పుట్టి తపిస్సి చేయడానికి బయల్ పడేవాడు,” అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగగానే, బేతాళుడు శవంతో సహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు.

— (కల్పితం)

[అధారం: “వసింధర” రచన]

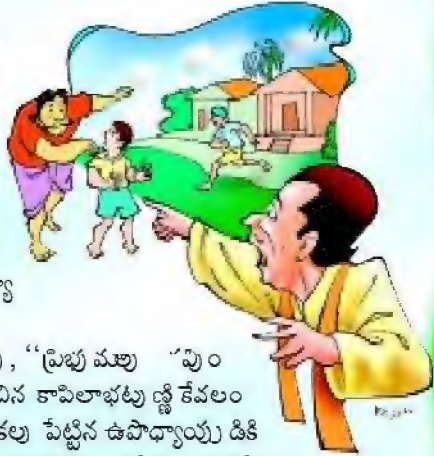

పాఠకులకు కథల పోటీ ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కింది కథను చదవండి:

పేరుమోసిన బందిపోటును చాకచక్యంతో పట్టి బంధించిన కాపిలా భట్ట డికి బంగారం ఉన్న సెక్యూరించాడత రాజు రవేణువర్మ. కొన్ని వారాలు గడిచాయి. కొన్నాళ్ళ క్రితం పిదపీ విరపుణ చేసిన ఉపాధ్యాయుడొకడు, ఒక పసివాడి మెడ నుంచి హారం దొంగిలిస్తూన్న ఒక ధుండగ్రణ్ణి చూడగానే, “దొంగ! దొంగ!” అని అరిచాడు. ఆ దారిన వెళుతున్న కొందరు, దొంగను పట్టి బంధించి రాజుకు అప్పగించారు. రాజు ఉపాధ్యాయుణ్ణి వజ్రాలహారంతో సత్కరించాడు.

పురుషాడు కొల్లు మఠీరిన రాజును ఒక సిద్ధికుడు, “ప్రభు ముఖం చాలి. భయంకరుడైన బందిపోటు ను పట్టి బంధించిన కాపిలాభట్ట ణ్ణి కేవలం ఉంగరంతో సత్కరించిన తరువాత, దొంగను చూసి కేకలు పెట్టిన ఉపాధ్యాయు డికి వజ్రాలహారం బహూకరించారు కదా? ఎందు కింత వివర పొటించారో ఎంత ఆలోచించినా అంతు బట్టడం లేదు,” అన్నాడు.

దానికి రాజు ఇచ్చిన సమాధానం ఏమిటి?

కథను పై రీతిలో చూపుండు ఈ అంశాలను గుర్తుంచుకోండి:

- ◆ రాజు నిజంగానే, కాపిలాభట్ట డు, ఉపాధ్యాయు డి వు ధ్య వివర పొటించాడా?
- ◆ ఆయన వివర చూపింది బందిపోటు, ధుండగ్ర డి వు ధ్య? కాపిలాభట్ట డు, ఉపాధ్యాయు డి వు ధ్య?

100-150 పూటలతో కథకు పుగింపొస్తానీ, చక్కసంబరు పేట్టి పూకు వంపండి. కవర పుడ ‘కథల పోటీ’కి అని రాయండి. కింది కూపినను తప్పక జతచేయండి.

కథలు మూకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: నవంబర్ 30, 2004

నా పేరు _____ వయస్సు _____ మిట్టిన తేదీ _____
 పాఠశాల _____ తరగతి _____
 ఇంటి చిరు నామ _____

 _____ పిన్ కోడ్ _____

తల్లి/తండ్రి సంతకం

విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097

విదేశ పూర్వగాథలు (ఫ్రాన్స్)

ఏడోరోజు

దాదాపు రెండువేల సంవత్సరాలకు పై ర్వం బ్రిటానీ నగర సిరిహద్దులో వెలసిన చిన్న కొండ మీద అందమైన భవనం ఉండేది. ఆ కొండ కవతల పేద్దపేద్ద నల్ల బండరాళ్ళతో నిండిన సింపు ద్రుం ఉండేది. సిగం నీళ్ళల్లో పు నిగిన ఆ బండలు కొన్ని ఆకాశంలో తేలే వే పూ ల కేసీ గ్ర రిపేట్టిన పేద్ద పేద్ద ఖడ్గాలాగానూ , గదల్లా గానూ కనిపించేవి. కొండపై ది భవనంలో సముద్రం వైపుగా వున్న కిటికీ వద్ద కూర్చుని డోరిజెన అనే ఓ అందాల యు వతి తదేకంగా చూ స్త్తా గంటల తరబడి గడిచింది.

ఆమె అలా చూస్తూ కూర్చోవడానికి కారణం ఆమెకు సింపు ద్రవు అందే ఇష్టపూ అందే అదేం కాదు. చెప్పాలంటే చెప్పరానంత భయం కూడా. వు రెండు కలా చూ స్త్తిన్నది? సహిసి ప్రీయూ డెస్ ఆమె భర్త ఆర్నోర్ సి ధూ రంలోని ఒక దీవికి వెళ్ళాడు . ఆయ న తిరిగి వచ్చేప్పుడు ఆయ న ప్రియూ ణం చేస్తాన్న ఓడ దారితప్పి, రా సి బండలకేసీ గ్ర ధ్తు కుంటు ఉండేవై నన్న భయంతో ఆమె అలా చూస్తూ కూర్చుంటుంది.

ఆమె భర్త ప్రియూ ణం కట్టిన దీవికి వెళ్ళి రావడానికి ఒక సంవత్సరం కన్నా ఎక్కువ కాలం పట్టడంతావు . పు రి ఆయ న వెళ్ళి రెండు సంవత్సరాలు గడిచిపోయింది. ఆయ న వుంచి ఎలాంటి సిపూ చారపూ లేదు . సింపు ద్రమీ దొంగల బారిన పడిగానీ, వారు వెళ్ళిన దీవు ల్లోని దోపిడీదొంగలకు చిక్కిగానీ, ఆర్నోర్ ఆయ న అను చవు లు పాపు లెస్టాయి ముటా రనీ, లేదా వాళ్ళు ప్రియూ ణం చేసిన ఓడ సింపు

ద్రుంలో పు నిగిపొల్లు ముట్ట ఉందనీ నలు గ్ర వూ నాలుగు విధాలుగా చెప్పుకోసాగారు.

బ్రిటానీ నగరంలోనే ఆరిలియూ అనే ఒక ధనిక యు వకుడు ఉండేవాడు . అతడు డోరి జనను పేళ్ళికాక వు ందు తను పేళ్ళాడేండు కు ప్రయత్నించి విఫలుడయ్యాడు. ఇప్పుడు ఆమె భర్త ఆర్నోర్ ఆచూ కీ తెలియ లేదు . ఇక వీ డట అతడు వచ్చే అవకాశం కూడా లేదు గనక, ఇప్పిడు తనను పేళ్ళాడవు ని కోరాడు . ఆరిలి యూ, అంటే డోరిజెనకు ఏహ్యభావం ఉండేది.

అల్లు నా అతడు ధనపూ , పిల్ల కుబడీ గలిగిన రాచకుటుంబానికి చెందినవాడు . అందు వల్ల తన వు నన్ని లోని వూ టను నిర్మోహపూ టంగా చెప్పిలేక పాల్చు ంది. దాన్ని అతడు ఆసిరాగా తీసి కుని వు రీవు రీ పెడించసాగాడు .

ఒకనాడు డోరిజెన దామితున్న ఆలయానికి వెళ్ళింది. అక్కడ ఎదురుపడ్డ అరీలియస్, “డోరిజెన, నీ కోసం ఎలాంటి త్యాగానికైనా వెనుకాడను. నువ్వు నన్ను పేళ్ళాడతానంటే, నువ్వు ఏం చేయ వు న్నా చేస్తాను ,” అన్నాడు .

అతడు వు ను వు ందు తనకు వు ఖం చూపలేని విధంగా గట్టిగా సమాధానం చెప్పా లను కుని డోరిజెన ఆగ్రహంతో ఆలోచించింది. “అరీలియస్, నన్ను పేళ్ళాడడానికి నువ్వేమైనా చేస్తావా? అల్లు తే, సివు ద్ర తీరంలో మళ్ళరాసి బండలన్నింటినీ తొలగించగలవా?” అని అడి గింది డోరిజెన.

“తప్పకుండా! అల్లు తే, నేను వాటిని తొల గించిన ఏడు రోజులలోగా నన్ను పేళ్ళాడతానని నువ్వు ప్రమాణం చేయాలి!” అన్నాడు అరీలి యస్ ఉత్సాహంగా.

“అలాగే, ప్రమాణం చేస్తున్నాను ,” అన్నది డోరిజెన, వాడి వెడను వదిలింపు కుంటే చాలు నన్ను తొందరపాటు తో.

“ఈ ఆలయం లోపల చేసిన ప్రమాణాన్ని తప్పిక పాటించాలి. అలా పాటించక , వూ ట తప్పిన వారి కుటుంబపుంతా శాశ్వత నరకం పాలమవుతుంది. తాత వు తాతల ఆత్మలకు కూడా అదే గతి తప్పదు . ఆ సంగతి నీకు తెలుసను కుంటాను . పురిచిపాపపు ,” అంటూ అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయాడు అరీలియస్.

ఆవూ ట వినగానే డోరిజెన భయంతో ఒక్క ంణం ఉలిక్కి పడింది. ఆ సంగతి తెలియక తొందర పడ్డానా అని కలపరపిడింది. అల్లు నా చందమామ

తను పేట్టిన షెరవు ను నెరవేర్చడానికి వూ నవ వూ త్రులకు సాధ్యం కాదన్న విషయం గుర్తుకు రావడంతో చిన్నగా నవ్వుకుంటూ ఆలయం నుంచి వెలుపలికి వచ్చింది.

తన భవనం చేరిన అరీలియస్ ఈ విషయం గురించి తీవ్రంగా ఆలోచించ సాగాడు . వు ఖం నుంచి చిరు నవ్వు పు టు వూ య వు ల్చు ంది. ఆసాధ్యాన్ని పు సాధ్యం చేయ డం ఎలా? నిద్రా హారాలు వూ ని ఆలోచించాడు . సిన్నిహత్తులనూ , శ్రేయోభిలాషులనూ సంప్రదించాడు. “ఏమిటి పిచ్చి? నీ నుంచి తప్పించుకోవడానికి ఆమె ఆ షెరవు విధించిందని అర్థం కావడం లేదా?” అని హితవుచెప్పారు వు త్రులు .

ఇది అతని మొండితనాన్ని మరింత పెంచింది. తనన వు భగ్పేట్టి వూసిం చేయ డానికి చూస్తుందా? ఆమెనిలాగైనా తనతో పేళ్ళకి ఒప్పించి తీరాలి!

అతడిన్నహత్తు దెకడికి వూ య లు వుంతాలు తెలు పు . ఆన్నహత్తుడి ద్వారా వెయ్యిమైళ్ళు

కావల ఒక గృహలో ఉంటూ నువ్వు హాహుంత్రి కుణ్ణి గృహించి తెలుపు కున్నావు. అప్పటికప్పుడే బయల్ పడి కొన్ని రోజుల ప్రియ చానంతరం గృహలోని వూరికి కుణ్ణి దర్శించి, బ్రిటానికి వెంటబెట్టుకుని వచ్చాడు. ప్రమాద భరితమైన సెప్పు ద్ర తీరాన్ని పరిశీలించిన వూరికి కుణ్ణి , “వీటిని నిర్మూలించడం అసాధ్యం. అయితే, ఈ బండలు ఏత్త రోజుల పాటు కనిపించకుండా ఒక వూరి నుండి సీక్రీంచగలను,” అన్నాడు.

“అహ! అది చాలు నా వంతు నెగ్గి కొరిక తీర దానికి” అన్నాడు అరీలియన్ అవు తానందంగా.

వూరికి కుణ్ణి కళ్ళు పూరి కుని చేతులు ఊపితూ ఏవో విచిత్ర శబ్దాలు మిట్టించాడు. వుర్ల యెవ్వి సెప్పు ద్ర తీరంలోని బండలు అదృశ్యమై పోయాయి! అరీలియన్ పరిగెత్తి కొండ వద్దకు వెళ్ళి దోరిజెనను గట్టిగా పీట

చాడు. అయితే, ఆ కేసు విని భవనం నుంచి అవు భర్త ఆర్పర్ వెలుపిలికి వచ్చాడు. అరీలియన్ వూరికి కుణ్ణి వెళ్ళి కుక్కుటా వెళ్ళిన సమయంలో ఆర్పర్ తిరిగి వచ్చాడు.

“వుత్త్రమా, అరీలియన్, బావానావా? నువ్వేదో బండలను నిర్మూలించానని వూరికి ఇచ్చావట. వింతగా మారింది. అయితే, నేను లేనప్పుడు దోరిజెనకు నీ వూరి తో కాన్సి విసేదం కలిగించి నందుకు క తజ్జుతలు,” అన్నాడు ఆర్పర్ నమ్మతూ.

“ఏమిటి, నా వూరిలు వింతగా ఉన్నాయా? ఒక్కసారి సెప్పు ద్రం కేసి చూడు. నీకే తెలుస్తుంది,” అన్నాడు అరీలియన్ ఆగ్రహంతో.

ఆ సెప్పు యానికి భవనంలో నుండి దోరిజెన కూడా వెలుపిలికి వచ్చింది. భార్య భర్తలిద్దరూ ఒక్కసారిగా సెప్పు ద్రం కేసి చూశారు. అక్కడ ఒక్క బండ కూడా కనిపించక పోవడంతో దిగ్భ్రాంతి చెందారు. వారి ముఖాలు వెలవెల బోయాయి. దోరిజెన నిలబడలేక తూలికింద పడింది. కొంతసేపటికి అవుకున్ని హివచ్చాక, “నువ్వే చెప్పినట్టు అసాధ్యమని సాధించి చూపాను. వురినన్ను ఎప్పుడు పేళ్ళాడతామో” అని గద్దించాడు అరీలియన్.

“దోరిజెన, ఇచ్చిన వూరి నులి పివోవడం ప్రాణాలు కన్నా విలువైనది. మనం వూరి తప్పే, వురి తాతవు తాతల ఆత్మలను నరకం వూరి త నల పాలు చేయడం భావ్యం కాదు,” అన్నాడు ఆర్పర్.

దోరిజెన నోట వూరి రాలేదు. శిలాస్థితివులా నిలబడి పొర్లుంది. ఆ తరువాత కొంతసేపటికి తేరుకుని, “బండలు అదృశ్యమైన ఏడు రోజులలోగానే నిన్ను నేను పేళ్ళాడతానని వూరి ఇచ్చాను. ఏదో రోజే పేళ్ళాడగలను. అంతకు ముందు కాదు,” అన్నది.

ఆమె నిర్ణయానికి అడ్డు చెప్పలేక పోయాడు అరీలియం. ఈ వూయ ఏడు రోజులు కొనసాగి తుంది గనక భయం లేదని కున్నాడు. ఏడో రోజు పేళ్ళికాగానే, డోరిజెనతో కలిసి నువ్వు ర ప్రాంతంలోని మరో నగరానికి వెళదామని పథకం వేసి కున్నాడు.

ఆ రోజునుంచే ఆకాశం వేపు వ తం కాసాగింది. ఏడోరోజు గాఢాంధకారం కప్పుకుని ఉరుములతో, మెరుపులతో కుంభవ స్థి అరంభం వుంది. ఇళ్ళ నుంచి ఎవరూ వెలుపలికి అడుగు పెట్టలేకపోయారు. తుపాను గాల్పులతో ప్రకృతి బీభత్సం సి స్థించింది. అలయాలలో పై జలు ఆగిపోయాయి. అరీలియం తన పేళ్ళికూతురును తెచ్చుకోవాలని పిలువూర్లు బయలుదేరాడు. కాని ప్రతికూల వాతావరణం కారణంగా గుర్రాలు బెడరడంతో వాహనం ముందుకు సాగక వెనుతిరగవలసి వచ్చింది. అలా ఏడోరోజు గడిచి పోయింది. వురు నాడు తెల్లవారగానే ఆకాశం నిర్మలంగా కనిపించింది. డోరిజెనను ఎలాగైనా తీసుకుపోయి, అలయంలో పేళ్ళాడేద్దామని ఆశ చావక, అరీలియం కొండ దగ్గరికి వచ్చాడు.

డోరిజెన కూడా అప్పటికే సీద్ధంగా ఉంది. ఆర్పర్ ఆమెకు కన్నీళ్ళతో వీడుకోలు పలికాడు.

అయినా, అంతలోనే అరీలియం కంగారు పడసాగాడు. సత్యసింధు లెస్స డోరిజెన, ఆర్పర్ దంపతుల శక్తి ముందు బండలు లేనట్లు వూయ కల్పించిన అతడు నిలబడలేక గడగడలాడసాగాడు.

హఠాత్తుగా ఉరుము ఉరివి సిప్పు ద్ర తీరంలో వీడుగు విడిసిన భీకరధ్వని ప్రకంపనలు సి స్థించింది. అందరూ ఒక్కసారి అటూకే తిరిగి చూశారు. వేలాది సంవత్సరాలు గా ఉన్నట్లే ఇప్పిడ్డా నల్లటి బండలు ఆకాశంకేసి నిక్కబొడుపు కుని కనిపించాయి. ఆమరించిన వూయ పిటాపించలల్సింది!

అరీలియం స్పృహ తప్పి పడిపోయాడు. డోరిజెన, ఆర్పర్ సువకులను పీలిచి, అతడికి స్పృహ వచ్చేలా పరిచర్యలు చేర్చిందాడు. స్పృహ రాగానే అతడు అదంపతులకు నమ్ర స్మరించి, ““వుంచండి. పాపినైన నన్ను “వుంచండి!” అంటూ అక్కడినుంచి పారిపోయాడు. ఆ తరువాత అతని జాడ మరెప్పుడూ బ్రెటానీలో కనిపించలేదు. (ఎం.డి)

చందమామ కబుర్లు

పాఠ్యపుస్తకాలలో సవిన్

మేడ్ర పాలిత ప్రాంతమైన ఢిల్లీ ప్రభుత్వ పాఠశాలలలో 10, 11, 12 తరగతులలో చదివే విద్యార్థులు ఈ విద్యాసంవత్సరం నుంచి తమ పాఠ్యపిస్తకాలలో మన

సుప్రసిద్ధ క్రికెట్ క్రీడాకారుడు సచిన్ టెండూల్కర్ జీవిత విశేషాలను చదవనున్నారు. ఇంటర్వ్యూ రూపంలో ఉన్న ఈ పాఠంలో సుప్రసిద్ధ బ్యాట్స్ మన్ తన జీవితంలోని పుఖ్య ఘట్టాలను గురించి వివరించాడు. సాధించి తీరాలనే అచంచలమైన ఆకాంక్ష, పట్టుదల, నిరంతర అభ్యాసం, దేన్ను నాసిరేపు రుగ్గా అర్థంచేసుకునే శక్తి ఇవే తన విజయానికి కారణాలని సచిన్ ఒక ప్రశ్నకు సమాధానంగా తెలియజేశారు.

ఎత్తయిన చెత్త ప్రదేశం!

ఎత్తయిన పర్వత శిఖరం ఎవరెస్ట్! నిజమే. అయితే పరిస్థితులను చూస్తూంటే మరో పది, పదిహేను సంవత్సరాలలో ఎవరెస్టు ఎత్తయిన చెత్త ప్రదేశంగా పూరిపోయే ప్రమాదం ఉందంటున్నాడు జాప్లింగ్ నార్గే. యాభై ఒక్క సంవత్సరాల క్రితం ఎడ్మండ్ హిల్లరీతో కలిసి మొట్టమొదటి సారిగా ఎవరెస్టు పర్వత శిఖరాన్ని అధిరోహించిన టెన్సింగ్ నార్గే కుమారు

డితడు. ఇతడే కాదు. ఎవరెస్టును అధిరోహించి వచ్చే పర్వతారోహకులు - ఎత్తయిన ఈ పర్వతశిఖరం క్రమంగా ఎత్తయిన చెత్త ప్రదేశంగా మారుతున్నదని హెచ్చరిస్తున్నారు. పర్వతారోహకులు తినిపెడే ఆహార పదార్థాలు, కాగితాలు, ప్లాస్టిక్ కప్పులు, ఖాళీ సీసాలు, గుడ్డారాలు మొదలైనవాటితో శిఖరాగ్రం నిండిపోతున్నదని జాప్లింగ్ అంటున్నాడు. శిఖరాగ్ర ప్రదేశం ఒక్కసారిగా ఇరవై ముప్పై మంది నిలబడగల 200 చదరమీటర్ల గురిచెల్లెం పూత్రవు ఉన్నది. ఇక్కడట విమానాశ్రయాల్లాగా పర్వతారోహకులను కూడా పిరించే వట్టి చేత్తులతోనే అనువు తించవలసిన అవసరం ఉంది!

పిల్లల రచనలు - చిత్రాలు

చందూ కథలవనం

ఓనానోకప్పుడు ఒక అడవిలో చంద్రు అనే అందమైన కుందేలు ఉండేది. తన ఇంటి ముందున్న చెట్టుకింద కూర్చుని కథలు చదవ మోవడం అంటే చందూ కు వు హా ఇష్టం. అది చాలా తెలివైనది. మిగతా జంతువులతో అది ఎంతో ప్రావృ తో వు సెల్లు కునేది. అందు వల్ల అది చెప్పే కథలు వినడానికి పక్షులు, జంతు ముల రాసాగాల్లు .

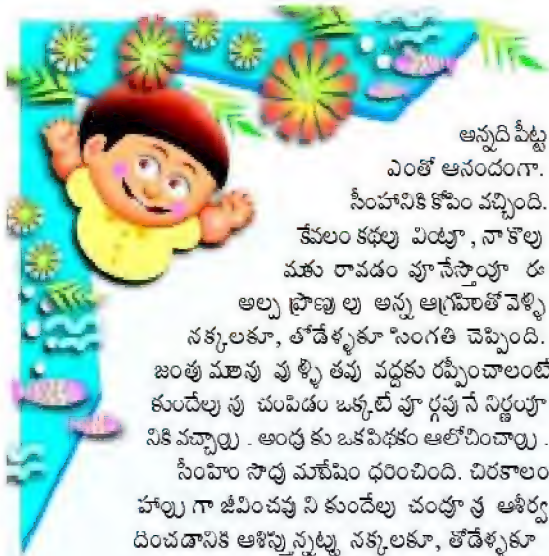
చందు కథలు చెప్పడం ప్రారంభించినప్పటినుంచి వు గరాబా సీంహం కొల్లు మతో రోబా రోబాకూ జంతు ము సంతోషం తగ్గిపోసింది. అఖరికి ఒక్క జంతు మా కూడా రాని పరిస్థితి ఏర్పడింది. నక్కలకూ, తోడేళ్ళకూ

కుందేలు అంటే అఖ్ఖోయ్ ఉండేది. అ కారణంగా అవి వూ ప్రం చందూ కథలు వినడానికి వెళ్ళేవికావు.

ఒకనాటి ఉదయం సీంహం అడవిలో తిరుగుతూ - కుందేలు ఒక పట్టుకు కథ చెప్పడం గమనించింది. కథపూర్తి కాగానే పట్టు చెట్టుమీదికి, కుందేలు ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయాయి. సింహం పట్టు కథలు వింటు న్నావేమిటి అడిగింది అవూ య్ కంగా.

‘నేనే కాదు; చందూ చెప్పే కథలను ఈ అడవిలోని జంతు ములూ, పిల్లలూ అన్నీ వింటు న్నాయి . అందుకే అవి నీ కొల్లు మకూటానికి రావడం కూడా వూ సేనాయి ,’

అన్నది పీట్ట ఎంతో ఆనందంగా. సీంహానికి కోపం వచ్చింది. కేవలం కథలు వింటూ, నాకొక్క మకు రావడం పూనేస్తాయో ఈ అల్ప ప్రాణులు అన్న ఆగ్రహంతో వెళ్ళి నక్కలకూ, తోడేళ్ళకూ సొంగతి చెప్పింది. జంతు మూపు పుళ్ళి తప్ప వద్దకు రప్పించాలంటే కుందేలు పు చంపడం ఒక్కటే పూర్ణమనే నిర్ణయానికి వచ్చాయి. అంద్రకు ఒకపిథకం ఆలోచించాయి. సీంహం సొద్దు ముఖం ధరించింది. చిరకాలం హాయిగా జీవించపు ని కుందేలు చంద్రా న్న అశీర్వాదించడానికి ఆశీస్సున్నట్లు నక్కలకూ, తోడేళ్ళకూ చెప్పుకున్నది. ఈ సంగతిని ఒకకోతి వెళ్ళి చుండా చెప్పి వేసింది. చంద్రా సంతోషంగా బంపులు దేరు తూన్న ప్పిత్త ఒక పీట్ట ఎగిరి వచ్చి, దానిని చంపడానికి సీహం వేసిన పథకం గురించి చెప్పింది. చుండా ఇంట్లోకి వెళ్ళి

తల్లి మిథూని కున్నది. అప్పిత్త ఒక తోడేలు వచ్చి కుందేలు తలుపు తట్టింది. అల్ప తే కుందేలు, “ఇప్పుడు బాగా పొద్దు పొద్దు చీకటిపెట్ట తోంది. రేమీకుచ్చి సొద్దు మా ఆశీస్సులు పొందు తాను,” అన్నది.

పీట్ట జంతు మూన్నిటిని హెచ్చరించడంతో పుర్త నాడు తెల్లవారే సరికి, జంతు మూ, పెర్రె లూ ఆ అడవి వదిలి పక్క అడవిలోకి వెళ్ళి పొయ్యాయి.

అక్కడ జంతు మూకు చంద్రా చక్కని కథలు చెబుతూ, వాటికి అదే రాజయింది. ఆ అడవికి చుండా కథలవనం అనేబుర్ల ఎర్పడింది.

కొన్ని సంవత్సరాలు గడిచాయి. చంద్రాకు భార్య ద్వారా చాకూ, చల్లూ అనే ఇద్దరు పుత్ర పీల్లలు

నందమూరి హరికృష్ణ

మిత్రులు. వాటికి కూడా అన్నీ చంద్రా భుజ్యులే వచ్చాయి. చెప్పాలంటే అవి చందూ కన్నా చాలా తెలివైన కూడా. చంద్రా తన పిల్లలకు, తనను చంపి దానికి ప్రియత్నించిన సీంహం గురించి చెప్పింది.

ఒకనాడు ఒక సీంహమీల్ల వాటితో ఆత్మ కోపదానికి వచ్చింది. సాయంకాలం వరకు ఆత్మ కు

న్నాయి. ఇంటికి వెళ్ళి, “నాన్నా, మాతో ఆడుకోవడానికి ఒక సీంహమీల్ల వచ్చింది. బుర్రే శా అది నిన్ను చంపి దానికి ప్రియత్నించిన సీంహమీల్ల అల్లు మూట్రుంది. ఇప్పుడు దానికి వు నం మన్ను చోట్ల తెలిసిపోయింది గనక, అది మన మీదికి వస్తుందేమో!” అన్నవి భయం భయంగా.

అల్లు నా చంద్రా, “భయం పెడకండి. ఆ సీంహం ఇప్పుడు బాగా ముసలిదై పోయివుంటుంది. నా మీద పెగ కూడా చల్లారి పోయి మూట్రుంది. విచారించకండి,” అని ఓదార్చింది. వు ర్త నాడు తెల్లవారగానే వు సెలి సీంహం, కుందేలు వీ దిక దాడికి బయల్ పడింది. తన

నేస్తూలల్లు న కుందేలు పిల్లలు తన తండ్రికి శత్రు మూని సీంహమీ పిల్లకు అప్పిడే తెలియ వచ్చింది. వాటిని చంపివద్దని తండ్రిని వాచ్చరించింది. సీంహం తన చర్యకు సీగ్గ పెత్త తూ ఒంటరిగా తన గృ పేకు తిరిగి వెళ్ళింది. తండ్రి వీ ది కోపంతో అది దాని వెంట తిరిగి వెళ్ళలేదు. చంద్రా ఇంటికి వచ్చాక, సీంహమీల్ల బరిగిన సంగతి చెప్పి ఇక్కడ ఉండిపోవాలన్న తన నిర్ణయాన్ని తెలియ జేసింది.

కొన్ని రోజులు గడిచాయి. తన బిడ్డ తనను వదిలి శత్రు మూ పింప చేరడంతో, వు సెలి సీంహం అసలు వేటాడలేక పోయింది. పిసాంతంగా ఆలోచించింది. తన పోరబాట్రు కు పిశ్చాత్తాపి పెడింది.

ఒకనాటి సూ ర్యోదయ వేళ చంద్రా కథల వనానికి వెళ్ళి చందూను చూసి, “ఇకప నేను కూడా నీకు నేస్తుంగా వుంటూ, నువ్వు చెప్పే కథలు వినాలని వుంది. అన్న వు తిస్తావా?” అని అడిగింది.

చంద్రా అంగీకరించింది. ఆ తరువాత జంతు మూన్నీ కలిసె మెలిసె వుంటూను ఖనింతోచేలతో జీవించాయి.

అధికారి (ఫోన్లో) : చంద్రా చేసే, ఒక ఫిలమ్ లో వూ అఫెన్సి కు పింపిండి.

హోటల్ వే నేజర్ : “వు చండి సార్, ఆఫెన్సి కు భోజనం పింపిలేం.

అధికారి : ఎందు వల్ల?

వే నేజర్ : మేము ‘హోండ్లెలివరీ’ వూ త్రవే చేపిడతాం.

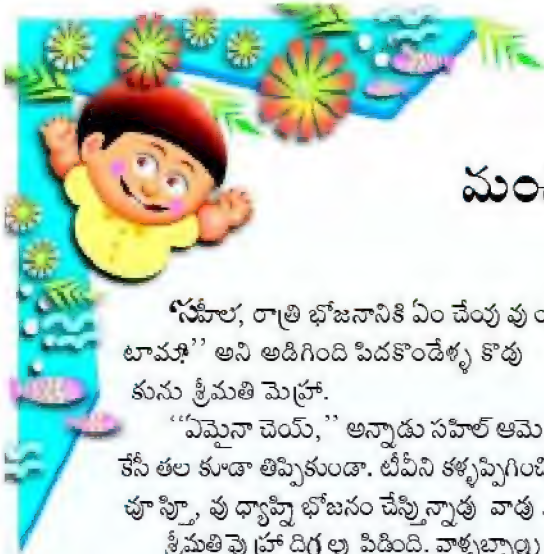
ఆర్. రామచంద్రన్ (12) చెన్నయ్

న్యాయ వూర్తి : 10 రోజుల జైలు లేదా 5,000 రూ పాయలు.

నిందితు డు : ఆహా, గొప్ప చాలు! డబ్బే మిళ్ళుకుంటావు.

సిసిల్ డి. క్రిజ్ (10) ముంబై

మంచి మార్పు

నందితా మేనక్
ఫిల్మీ

“సీహీల్, రాత్రి భోజనానికి ఏం చేయ వుంటామో?” అని అడిగింది పిదకొండేశ్వర్ కొడుకును శ్రీమతి మెహ్రా.

“ఎమైనా చెయ్,” అన్నాడు సహిల్ ఆమె కోసీ తల కూడా తిప్పికుండా. టీవీని కళ్ళప్పిగించి చూస్తూ, వుధ్యాప్తి భోజనం చేస్తూ వాడు.

శ్రీమతి పై ప్రోదిగ్రలు పిడింది. వాళ్ళబ్బాలు చురుకైన విద్యార్థి. వుంచి వూర్కలు తెచ్చుకుంటాడు. ఆటల్లోనూ వుండుంటాడు. వాడి కున్న లోపపుల్లా ఒక్కటే. ఇంటికి వచ్చాడంటే టీవీ చూడకుండా భోజనం వుట్టుకోడు. ఆఖరికి బిస్కెట్ తినాలన్నా టీవీ ఆనచేయాలిందే. తల్లిదండ్రులు దీన్ని మొదట అంతగా పట్టించుకోలేదు. కాని ఆ తరవాత నయోనా, భయోనా ఇది వుంచి అలవాటు కాదని చెప్పి చూశారు.

తిట్టారు. అయినా సహిల్ తన అలవాటు ను వూర్చుకోలేక పోయాడు.

బడికి వెళితే, సహిల్ శాండివిచరెండు వూర్కలు తింటాడు. అదీ ఆటలాడు తూ వుధ్య తింటాడు. అంతే.

ఒకరోజు తండ్రి ఆఫెసు నుంచి అలస్యంగా ఇంటికి వచ్చినప్పటికీ, సహిల్ ఎప్పటిలాగే టీవీ చూస్తూ భోజనం చేయడం చూశాడు. సహిల్ టీవీ చూడడంలో లీనమైపోయి తండ్రి రావడం కూడా గమనించలేదు. మెహ్రాకు కోపం వచ్చింది. దీనికేదైనా పరిష్కారం చూడాలనుకున్నాడు. వెంటనే ఆయనకో ఆలోచన తట్టింది. మెహ్రానికను విలిపించి టీవీ కన్యన్ తొలగించాడు.

వూర్చాడు సహిల్ బడి నుంచి రాగానే భోజనానికి టీవీ వుండు కూర్చుంటూ టీవీని ఆనచేశాడు. టీవీ పనిచేయడంలేదు. దిగ్భ్రాంతి చెందాడు. రివూటను అట్లా ఇట్లా తిప్పి చూశాడు. తట్టాడు. స్విచ్ ని చెక్ చేశాడు. ప్లగ్ సరిగ్గా మూదా లేదా అని పరిశీలించాడు. అయినా టీవీ పనిచేయలేదు. “నాకు అకలిగా లేదు,” అంటూ భోజనం చేయకుండానే అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

సాయంకాలం వెలుపలికి వెళ్ళి వుత్తర లతో క్యాపిటా అడుగుకున్నాడు. బాగా ఆకలి వేయడంతో

దేవీ క్రిష్ణ జ్వాలా
మయూర్భంజ్

ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు . అల్లునా, టీవీ చూడకుండా ఎలా తినడమో అని బాధ పడసాగాడు . తండ్రి ఇంటికి రాగానే టీవీ పనిచేయడం లేదని ఫిర్యాదు చేశాడు . “ఇవాళ ఒంట్లో బావ్ లేదు . రేమిచూద్దాం,” అన్నాడు

తండ్రి దాన్ని గురించి అంతగా పట్టించుకోకుండా.

“అదెలా? టీవీ చూడకుండానేను భోజనం చేయలేనని నీకు తెలియదా? టీవీ లేక పావడంతో వుధ్యాప్తిం కూడా తినలేదు. ఇప్పుడేమో చెప్పలేనంత ఆకలి. ఎలా భోంచేయను?” అన్నాడు సిహీల్.

“నీకు ఆకలిగా మాటే వెళ్ళి తిను . ఇవాళ టీవీని బాగు చేయించను , అంతే!” అన్నాడు మెట్రో తీవ్రమైన కంఠస్వరంతో.

తల్లల్లునా తనకు వుద్ధతగా వూటసాయం చేస్తుండేవోనని సిహీల్ ఆమె కేసీ ఆకగా చూశాడు . ఆమె ఏమీ ఎరగనట్లు గుడ్డుంచి మెలుపలికి వెళ్ళిపోయింది.

సిహీల్ కాన్పుమీఅట్రా ఇట్రా తిరిగాడు . పిళ్ళైంపుంధ కూర్చున్నాడు . చాలా ఇబ్బంది అని పించింది. “ప్లాజ్ డాడీ, టీవీ రిమోట్ చేయించు,” అని బతివూలాడు . “టీవీ లేకపోతే ఏం? ఆకల్తున్నది కదా. తిను నాన్నా,” అన్నాడు తండ్రి ఇప్పిడు కాస్త వుదుమా.

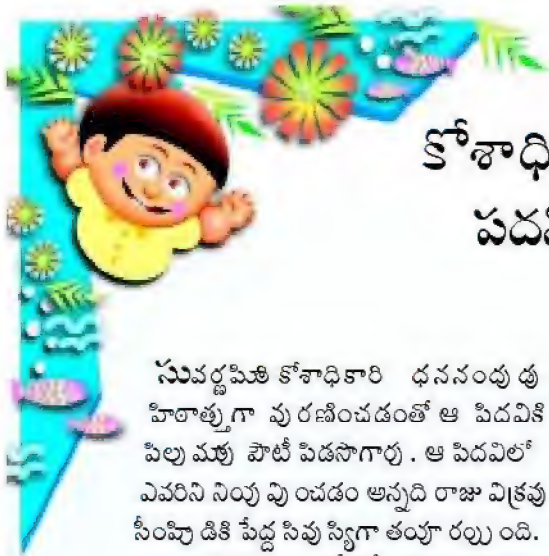
సిహీల్ పిళ్ళైంకేసీ చూశాడు . తల్లి తండ్రి చేసిన భిండి, ధాల్, చపాతీలు ఉన్నాయి . భిండి ఎలా మాటుందో కూడా సిహీల్ కు

తెలియదు . ఇన్ని రోజులు టీవీ చూడ్డంలో వునిగిపోయి , ఏవంటకం గుచ్చి ఎలా మాటుందో కూడా పట్టించుకోలేదు వాడు . అయితే ఇవాళ వాడు భిండి తింటూ న్నప్పిడు చాలా గుచ్చిగా ఉందని పించింది. మెల్లగా కడు మిశుండా తిన్నాడు .

క్రమేణా వాడికి టీవీ చూడకుండానే హల్లుగా తినవచ్చునే విషయం అనుభవం ద్వారా అర్థమయింది. అంతే కాదు . వాడు రోజూ డైనింగ్ టేబుల్ వుంధ కూర్చుని భోజనం చేస్తూ - తన బడి గురించీ, స్నేహితుల గురించీ, ఉపాధ్యాయుల గురించీ, ఆ రోజు చదివిన పాఠాల గురించీ తల్లిదండ్రులతో ఆసక్తిగా వూట్లాడడం ప్రారంభించాడు . తల్లిదండ్రులు ఆశించింది కూడా అదే కావడంతో వాళ్ళు అంతగానే సంతోషించారు .

సిహీల్ జీవితంలో వచ్చిన ముఖ్యమైన మంచి వూర్పుగా దీనిని సిహీల్, అతని తల్లిదండ్రులు భావించారు .

కోశాధికారి పదవి

కె.స్వీహ
హైదరాబాద్

సువర్ణపతి కోశాధికారి ధననంధుడు హతాత్ముగా పురణించడంతో ఆ పదవికి పిలుపు పొటీ పడసాగావు. ఆ పదవిలో ఎవరిని నియమించడం అన్నది రాజు విశ్రమ సీంహిడికి పేద సమస్యగా తయారయింది. రాజు పుహపుంత్రిని పిలిపించి సమస్యను వివరించాడు. పుంత్రి దీర్ఘంగా ఆలోచించి, రాజుకు ఒక చక్కని సలహా ఇచ్చాడు.

పురుషాడే కోశాధికారి పదవికి అర్హతలు నిర్ణయిస్తూ-అర్హత, సామర్థ్యపు గల యువకులను పిలుచుకుని ఫిలానా రోజు పుహపుంత్రి భూపతిని పిలిచి రావలసిందిగా దేశపుంతటా చాటింపి వేశాడు.

తన దగ్గరకు వచ్చిన అభ్యర్థులను పుంత్రి నిశితంగా పరీక్షించిన తరువాత సునంధుడు, విశాఖుడు అనే ఇద్దరు యువకులను ఎంపిక చేశాడు. ఇద్దరూ అన్ని పాటీల్లోనూ సమ ఉజ్జలుగా నిలిచారు. ఇక ఆ ఇద్దరిలో ఒకరిని పూత్రమే ఎంపిక చేయాలి. అదే అసమ్యక్తి.

పుంత్రి, రాజుకు సంగతి తెలియజేశాడు. రాజు ఇద్దరు యువకులనూ పిలిచి, చెయిపట్టు

సింహి అందిస్తూ, “ఇంధులో వంద బంగారు నాణాలు ఉన్నాయి. వీటిని తీసి కుని వెళ్ళండి. రాత్రికి విడిదిలో బస చేసి, రేమొచ్చేప్పుడు ఈ వంద నాణాలను భద్రంగా తెచ్చి నాకు అప్పగించాలి,” అన్నాడు.

యువకులిద్దరూ ఆ సింహిలను తీసి కుని విడిదికి వెళ్ళిపోయారు. అర్ధరాత్రి సమయంలో విడిదిలో దొంగలు విడ్డూరు. ఇద్దరు యువకులూ దొంగలను ధైర్యంగా ఎదుర్కొని పోరాడారు. కొందరు దొంగలు పారిపోయారు. ఒక దొంగ

పునీత్ జె. హీరెడుక్
బెంగళూరు

వారికి పట్టుబడ్డాడు . వాణ్ణి
య్య వకులు బంధించి,
తెల్లవారాక రాజభటు లకు
అప్పగించారు .

ఆ తరవాత ఇద్దరు
య్య వకులూ బంధు లు దేరి
వెళ్ళి రాజున దర్శించి తన
దగ్గర న్న నాణాల సంచు

లను అప్పగించారు .

దొంగను పట్టి బంధించి నందు కు, రాజు
వారిద్దరినీ అభినందించాడు .

ఆ తరవాత వుంత్రి ఆ య్య వ
కులు తెచ్చిన సంచు లలోని నాణా
లను లెక్కించువు ని భటు లను ఆజ్ఞా
పించాడు . వాటిని లెక్కించిన భటు లు
స్థి నందు డి సంచీలో వంద నాణాలు ,
విశాఖు డి సంచీలో తొంభైనాణాలు
మాత్రమే ఉన్నాయని చెప్పారు.

వు హావుంత్రి వుందహాసిం చేస్తూ,
“వుహరాజా, విశాఖుణ్ణి కోశాధికారిగా
నియ్య వుంచండి,” అన్నాడు .

“ఇది అన్యాయం!” అన్నాడు
స్థి నందుడు .

అందు కు వుంత్రి, “కాదు,
నూటికి నూరు పాళ్ళు న్యాయం.

కోశాధికారికి తెలివి తేటలు, ధైర్య సాహసాలతో
పాటు నిజాలు తీసిధాను. దాని కోసమే ఈ పీఠం
పెట్టాము. నిజానికి మీ ఇద్దరికీ ఇచ్చిన రెండు
సంచుల్లోనూ తొంభైనాణాలే ఉంచావు . దొంగ
లు గా వచ్చిన వాళ్ళు కూడా వూ వున్నపులే.
వారిని ఎదుర్కోవడంలో పురుషుల పాత్ర సహజం
ద్వారా మీరిద్దరూ ధైర్యవంతులని తెలిసింది.
ఇక తేలవలసింది వీరి నిజాలు తీసి రాజుగారు

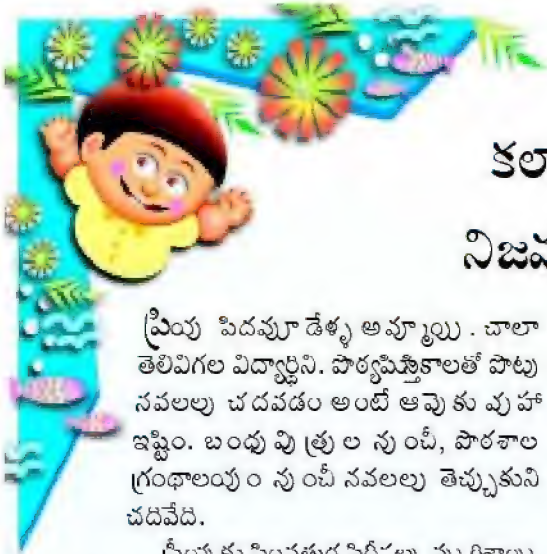
వంద నాణాలను
భద్రంగా తీసి కురవ్వు
న్నాడన్న భువంకొద్దీ సమ్మతించి
విప్పి పూసీ అందు లో విడి నాణాలు
తక్కువ ఉండే సరికి, గాభరాపడి, నీ
దగ్గరున్న నాణాలు కలిపి, వాస్తవాన్ని మెరుగు
పరిచే ప్రయత్నం చేశామా అయితే, విశా
ఖుడు అలా చేయలేదు . నిజాన్ని నిర్భయంగా
నిజాలు తీగా ఎదుర్కోవడానికి సిద్ధవున్నాడు .
రాజుగారు ఇచ్చిన సంచీని ఆలాగే తెచ్చి ఇచ్చాడు .

అందుకే అతడు కోశాధికారి పదవికి అర్హు
డయ్యాడు,” అన్నాడు .

స్థి నందుడు పూర్తి పూట్లాడకుండా రాజుకూ,
మంత్రికీ నమస్కరించి అక్కిడినుంచి వెళ్ళి
పోయాడు .

విశాఖుడు కోశాధికారి పదవి చేపట్టి, అచిర
కాలంలోనే సేవ ర్హుడిగావుతెచ్చుకుని అందరి
ప్రశంసలకు పాత్రుడయ్యాడు .

కలా? నిజమా?

కావ్యశ్రీ భట్
దొరంగాబాద్

ప్రియ పిదమూ డేశ్ అమ్మాయి . చాలా తెలివిగల విద్యార్థిని. పాఠ్యపిస్తాకాలతో పాటు నవలలు చదవడం అంటే ఆమె కు వు హా ఇష్టం. బంధువు త్రుల నుంచి, పాఠశాల గ్రంథాలయం నుంచి నవలలు తెచ్చుకుని చదివేది.

ప్రియ కు సంపత్తుర పిల్లలు వు గిశాయి .

చాలా ఆకర్షణీయంగా కనిపించింది. దానిని తీసి కుని ఇంటికి బయలు దేరింది.

ఇంటికి చేరగానే, నవలను చదవకుండా అద్దంమీకుండలేక పోయింది. కుర్చీలో కూర్చుని వెల్లగా బిస్కెట్లు తింటూ నవలను చదవడం మొదలు పెట్టింది.

కథ నిజం గానే భయంకరంగా మారింది. హఠాత్తుగా ఆమె కళ్ళెదురుట బ్లాక్ హోల్ బొమ్మ కనిపించింది. అది ఆమెను తనకేసి ఆకర్షించ సాగింది. రెప్పపాటులో ఆమె వేరొక ప్రపంచంలో సంచరించ సాగింది. చుట్టూ గాఢాంధ కారం. ఆమెకు ఊపిరాడటం లేదు. చుట్టూ పిక్కల వింత వున్న పులుల కనిపించారు. కొందరికి కాళ్ళు లేమావురి కొందరికి చేతులు లేమా ఇంకా కొందరికి కాళ్ళు చేతులు వంకర్లు తిరిగిమళ్ళాయి. ఎటు

సేలమతు ఆరంభం కానున్నాయి. వుంచి నవల పట్టుకెళ్ళి చదవాలని ఉవ్విళ్ళూర్చుతూ పాఠశాలగ్రంథాలయానికి వెళ్ళింది. అక్కడ చాలా నవలలు ఉన్నాయి. దేనిని తీసి కుందామా అని చాలా సమీక్షించింది. ఉన్నట్టుండి ఆమె చూపులు బీరువా మూలలో ఉన్న ఒక నవల పై దిగింది. అట్టే పైది రంగుల బొమ్మ

చూసినా వికలాంగులు గానే ఉన్నారు. ప్రియ భయపడిపోయింది.

ఆమెను చూసిన ఒక వింతమనిషి ఆమెను సిఫీ పించాడు. అతడు ఆక్సిజన సీలిండర్ ను పీమిళ మోసుకుంటూ వచ్చాడు. ప్రియ ఆ వద్దుడి నుంచి తప్పించుకుని పారిపోవాలని పరిగెత్తడానికి ప్రియ త్నించి కిందపడింది.

బి. శైల్ష్
సికిందరాబాద్

మోకాలికి గాయ వుంది. “అమ్మయ్యా, అక్కడే ఆ గ్రు. నేను నీకు సాయం చేయడానికి వస్తాన్నాను,” అంటూ ఆమెను సీపు పీచిన వ దుడు తన వద్ద అదనంగా ఎక్కన సీలిండర్ ను ఆ పై కు అందించాడు.

ప్రియ మొదట భయపడ్డా, అతడు నిజంగానే తనకు సాయం పడడానికి వచ్చాడని గ్రహించి కుదుట పడింది. ఆ తరువాత వృద్ధుడు ఆమెతో, “ప్రియా, ఇది నీ భవిష్య ప్రాపంచి. నువ్వు 23వ శతాబ్దంలోకి అడుగు పెట్టావు” అన్నాడు.

“నిజంగానా! ఎందుకీ ప్రాపంచి ఇంత వింతగా కనిపిస్తోంది?”

“అంతా స్వయంక తాపిరాడు తల్లీ. మానవులమైన వేళ్ళు ప్రకటితమైన వూలను అతిక్రమించావు. వూ స్వార్థం కోసం పిచ్చుని చెట్లను నరికి, వాటి స్థానంలో కాంక్రీట్ భవనాలు నిర్మించాం. ప్రకటితమైన వూలను పొడి చేశాం. ఇంధనాలన్నీ అడుగుంటి పోయాయి. అభివృద్ధి

బతుకులు సాగి పున్నాయి.”

“ఈ సమస్యకు పరిష్కారమే లేదా?” అని అడిగింది ప్రీయ.

“లేదు. పరిష్కారాలు చేశారీ చెప్పారు.

వూ అంతం సీపు పీస్తోంది. నువ్వు మాత్రం సాయం పడగలము” అన్నాడు వ దుడు.

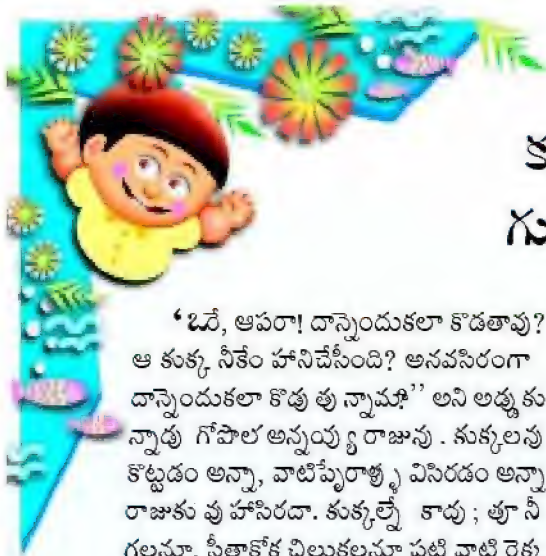
“అలాగా” అని ప్రీయ తన పూట పిర్తి చేసుకోగా, ‘ప్రియా’ అంటూ తనను ఎవరో గట్టిగా పిలవడం వినిపించింది. ఉలిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచింది ప్రీయ. చదువు మాత్రం అలాగే నిద్రపోయిందన్న మాట. ఆమె తల్లివచ్చి

—బురిట ఫ్యాక్టరీలు నెలకొల్పి పరివారణ కాల వ్యాన్ని సృష్టించాం. అది ఓజోన పొర రంధ్రం పేర్లది కావడానికి దోహదం చేసింది. ఈ ఓజోన పొర వూ నమూనూ భూమి పైది ఇతర ప్రాణులనూ పిరిరం చేసింది. అందులో తూట్లు పడడంతో సూర్యుడి నీలలోహిత కిరణాలు వుప్పుల్ని వేధిస్తున్నాయి. అంగభేకల్యాతతో జన్మించి

లేపి వెళ్ళింది. మోకాలి మీద రాసుకు పోయిన గాయం చూసి ఆమె ఆశ్చర్య పడింది.

తను కన్నది కలా? నిజమా? ఏది ఏమైనా అది భవిష్యత్తును గ్రహించిన ఒక హేచ్చరిక అన్నది వూత్రం అలా నిజం. ప్రాపంచి పిరిరణకు తన వంతు కృషి చేయడానికి ఆమె సమాయత్త వుంది.

కలనుంచి గుణపాఠం

పి. కార్తీకేయ
విజయవాడ

“ఒహే, అపరా! దాన్సిందుకలా కొడతావు? ఆ కుక్క నీకేం హానిచేసింది? అనవసరంగా దాన్సిందుకలా కొడుతున్నావ్!” అని అడ్డుకున్నాడు గోపాల్ అన్నయ్య రాజునకు. కుక్కలను కొట్టడం అన్నా, వాటిపై రాళ్ళు విసిరడం అన్నా రాజుకు వుహాసరదా. కుక్కల్నే కాదు; తూనీ గలనూ, సీతాకోక చిలుకలనూ పట్టి వాటి రెక్కలను విరిచేవాడు. దారం కట్టి వదిలేవాడు.

బడిలో కూడా వాడు ఎగిరే తూనీగలనూ, సీతాకోక చిలుకలనూ పట్టి జేబుల్లో వూలులో దాచి అదివి ఊపిరాడకుండా చేసేవాడు.

రాజు తప్పుడు గోపాల్ ఇంటికి రాగానే, అప్పుతో అన్న చేతుల్లో ఉన్న కుక్కలను చీల్చి చంపేవాడు. అమ్మ కోపంతో, “ఎరా, వాటినిందు

కలాపింసీస్తామనిచాపిం! వాటినిలా హింసించావంటే తప్పిక శిక్షననుభవిస్తావ్ జాగ్రత్త,” అని వుండలించేది. అలా తల్లి ఒకనాడు వుండలించి నప్పిడు రాజు గట్టిగా నవ్వి, “అవి నా వేలెడంతలేని అల్లుప్రాణులు! నన్నలా శిక్షిస్తాయమ్మా?” అన్నాడు రాజునకు. “నవ్వు. అవి శింశుక పొయినా, దేవుని సిన్ను శింసాడు,” అన్నది తల్లి కొప్పింగా. రాజు, “అప్పిడు చూపుకుందాలే,” అంటూ వెళ్ళి పడుకున్నాడు. అదే ఆలోచనతో వెళ్ళగా నిద్రలోకి జారుకున్నాడు.

వురునాడు తెల్లవారి కళ్ళు తెరిచి నప్పిడు వింతగా తోచడంతో తన్ను ఒకసారి పిరికిలనగా చూపుకున్నాడు. తన రెండు చేతుల్లా లేమాబోరున విలసిస్తూ, “అమ్మా అమ్మా,” అంటూ అతి ఘోరమైన పీడ లేచి కూర్చున్నాడు.

అంతలో అక్కడికి వచ్చిన గోపాల్,

హరిణి వెంకటరామన్
చెన్నై

“అరె, విజంగానే నీ కు చేతులు లేవే? ఎక్కడికి వెళ్ళాము?” అంటూ ఆశ్చర్యపాల్పాడు.

“నిన్ను ఎన్నోసార్లు హెచ్చరించాను. వాంసి వూనుకోరా, మీంసి వూనుకోరా అని. విన్నామకాదు.

ఇప్పింపు చూడు ఏమైందో. ఆ దేమణినిన్ను శించాడన్న కుంటాను,” అన్నది తల్లి బాధగా.

రాజు, గోపాల్ సాయంతో బడికి వెళ్ళాడు. తోటి విద్యార్థులందరూ వాణ్ణి చూసి నవ్వారు. పిరిహి సించారు. ఆటపట్టించారు. రాజు అవమానంతో కుంగిపోయాడు. ఏమిని చేసి కోలేక పోయాడు. పురి బాధ అని పీచించింది. ఇంటికి తిరిగివస్తూంటే, వీధిలోని కుక్కలూ, కుక్క పిల్లలూ వాణ్ణి తరువు కున్నాయి. వాటి నుంచి తప్పించుకుని అతి కష్టం పుడ ఇల్లు చేరుకున్నాడు. వాడు కూర్చుంటే చుట్టూ ఈగలు ముసీరాయి. వాటిని తరవు లేక నానా యా తన పిడ్డాడు.

రాజు తన నిన్నటిదాకా హింసించిన ప్రాణుల గురించి ఒకసారి తలుచుకున్నాడు. తన హింసించేటట్టే ఆ అల్పజీవులు ఎంతటి బాధ అనుభవించి మూటాయి? అని పిచ్చాత్మ పడి పడ్డాడు. పునుపుంపు ఏ ప్రాణికి, ఎలాంటి హింస చేయకూడదని నిర్ణయించాడు. నన్ను లోనే దేమణి పుడ ప్రాణులం చేశాడు. ఆ మాటను తల్లికి కూడా చెప్పి, వెళ్ళి పడుకున్నాడు. మరునాడు నిద్రలేపగానే తన శరీరం కేసి చూసి కున్నాడు. రెండు చేతులూ యథాస్థానంలో ఉన్నాయి. “అహ, నాకు చేతులు వచ్చేశాయి! చేతులు

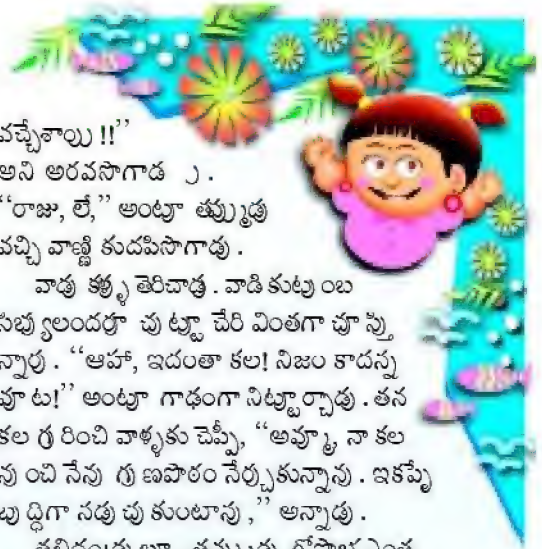
వచ్చేశాయి!!”

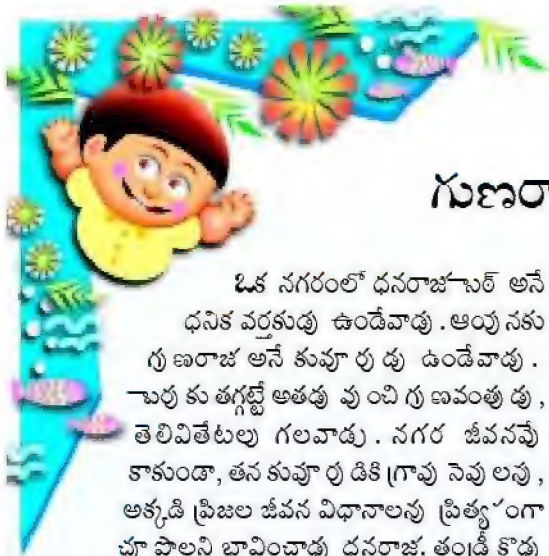
అని అరవసాగాడు.

“రాజు, లే,” అంటూ తమ్ముడు వచ్చి వాణ్ణి కుదపిసాగాడు.

వాడు కళ్ళు తెరిచాడు. వాడి కుట్రంబ సభ్యులందరూ చుట్టూ చేరి వింతగా చూస్తున్నారు. “అహ, ఇదంతా కల! నిజం కాదన్నమాట!” అంటూ గాఢంగా నిట్టూర్చాడు. తన కల గురించి వాళ్ళకు చెప్పి, “అమ్మా, నా కల నుంచి నేను గుణపాఠం నేర్చుకున్నాను. ఇకపై బుద్ధిగా నడుపుకుంటాను,” అన్నాడు.

తల్లిదండ్రులూ, తమ్ముడు గోపాల్ ఎంతగానో సంతోషించారు.

గుణరాజ్ దృష్టి

తేజస్వి. విదగాప్
సతారా

ఒక నగరంలో ధనరాజుగారు అనే ధనిక వర్తకుడు ఉండేవాడు. ఆయనకు గుణరాజ అనే కుమారుడు ఉండేవాడు. ఆయనకు తగ్గట్టే అతడు వుండి గుణవంతుడు, తెలివితేటలు గలవాడు. నగర జీవనమే కాకుండా, తన కుమారుడికి గ్రామ నెవులను, అక్కడి ప్రజల జీవన విధానాలను ప్రత్యేకంగా చూపాలని భావించాడు ధనరాజు. తండ్రి కొడుకులు సుదూర గ్రామానికి వెళ్ళి, అక్కడి ఒక పేదరైతు కుటుంబంతో కలిసి ఐదు రోజులుండి నగరానికి తిరిగివచ్చారు.

పుర నాథుగారి కుమారుణ్ణి పిలిచి, “నాయనా గుణరాజు, గ్రామ జీవితం ఎలా మారుతోంది?” అని అడిగాడు ఆప్యాయంగా.

“అప్పుడంత, నాన్నా,” అన్నాడు గుణరాజు నవ్వుతూ.

“అంటే నీకప్పుడు బద్ధప్రజల జీవన విధానం ఎలా మారుతుందో బాగా తెలుసు నన్నవూట,” అన్నాడు తండ్రి సంతోషంగా.

“సరేగా తెలుసు,” అన్నాడు గుణరాజు.

దేవీ ప్రసన్న జూరూ
మయూర్భంజ్

“ఏవేం తెలుసుకున్నావో చెప్పుచూద్దాం,” అని అడిగాడు.

“వున ఇంటికి కాచిలాగా ఒకే కుక్కమూది. వాళ్ళింట్లో నాలుగు కుక్కలున్నాయి. వున ఇంటి వెనకవున్న తోటలో ఒకే కొలవు మూది.

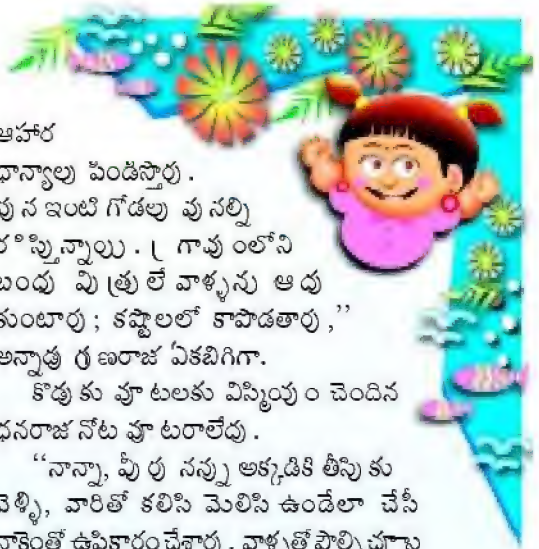
ఆ గ్రామంలోని ప్రజల కష్టా పేదల చెరు మతోపాటు, ఏరు కూడా ఉంది. వున ఇంటి వుండు అలంకార దీపాలు ఉన్నాయి. పిల్లలూరి ప్రజలకేమో ఆకాశం నుండి నక్షత్రాలే. వున ఇంటికి సిరిహిద్దుగా ప్రహరీగోడ మూది. వాళ్ళకు సిరిహిద్దుల్లేమావునం నిర్ణీత ప్రదేశం లోనే ఉంటున్నాం. వాళ్ళ పోలాలు కవులూమీ మేరకు విస్తరించి మున్నాయి. వున పిన్నలు చేయడానికి పిలు ముఖంవకులున్నారు. వాళ్ళ పిన్నలు వాళ్ళే చేస్తుంటారు. ఇతరులకు కూడా పిన్నలు చేసే పేదల తూంటారు. వునం ఆహారానికి అహార ధాన్యాలు కొంటాం. వాళ్ళు

ఆహార ధాన్యాలు పండిస్తారు. వున ఇంటి గోడలు వునల్ని రోస్తిన్నాయి. గ్రామంలోని బంధువు త్రులే వాళ్ళను ఆవు కుంటారు; కష్టాలలో కాపాడతారు,” అన్నాడు గుణరాజు ఏకబిగిగా.

కొడుకు వూటలకు విస్మయం చెందిన ధనరాజు నోట వూటలాడేడు.

“నాన్నా, పురు నన్ను అక్కడికి తీసుకు వెళ్ళి, వారితో కలిసి మెలిసి ఉండేలా చేసే నాకంతో ఉపకారం చేశారు. వాళ్ళతో పొత్తి పూని వునం ఎంతటి పేదవాళ్ళమో నాకిప్పుడు బాగా అర్థమవుతుంది,” అన్నాడు గుణరాజు పుళ్ళి.

వునం ప్రపంచాన్ని ఎలా చూస్తున్నది చాలా ముఖ్యం. వునలోని కొరికలు, వునంపడే శ్రవు వునకు కావలసిన ప్రాపంచిక సుఖాలను సువు కూర్చువచ్చు! కావలసిన దాన్ని కొన్నుక్కో వచ్చు. అయితే, కావలసినప్పుడు వునశాంతిని అలా కొన్నుక్కోలేము కదా!

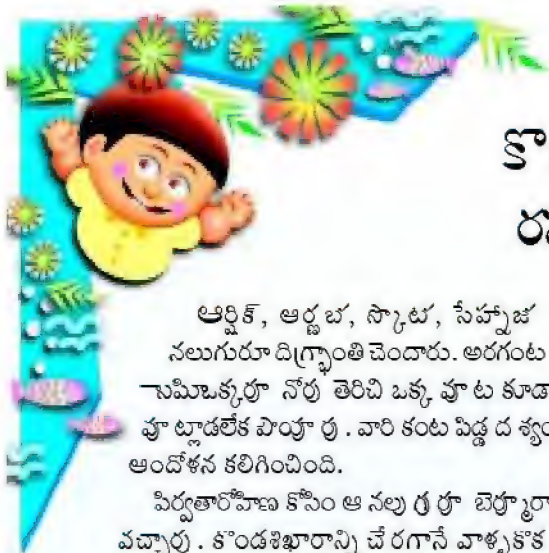

ఉపాధ్యాయిని : నెపాలియన్ ఎప్పుడు జన్మించాడు ?
విద్యార్థి : ఆయన జన్మదినం నాడు .
ఆర్. నితీష్దాజ్ (12)
బెంగళూరు

ప్రశ్నాంత : వున వివేకను క్లాస్సుకు వూనిటర్ను చేశారు, తెలుసా ?
రాజా : అలాగా! వురి క్లాస్సు సీమిలీడర్ ఎవరు ?

జి. ఎన్. అనుష్ (10) ఓమర్

కొండ మీది రహస్యం!

రోసలీనాదాస్,
మయూర్‌భంజ్

ఆర్షిక్, అర్జుణ్, స్కాట్, సేహ్‌జ్ నలుగురూ దిగ్భ్రాంతి చెందారు. అరగంట సమీపకృతా నోరు తెరిచి ఒక్క వూట కూడా వూట్లాడలేక పొయ్యారు. వారి కంట పిడ్డ దశ్యం అందోళన కలిగించింది.

పిర్వతారహిణి కొం ఆ నలు గ్రూ బెర్మూరా వచ్చారు. కొండశిఖరాన్ని చేరగానే వాళ్ళకొక ఫ్లోక్టర్ కంట బుడిచింది. అప్పు ధాలు ధరించిన భటులు కాపిలా కాస్తినారు. కొంతదూరం ముందుకు వెళితే గన వోడర్, తుప్పిపిట్టిన

తుపాకీ, కొన్ని తూటాలూ కంట బుడ్డాయి. పురికొంత ముందుకు వెళదామను కుంటున్నప్పుడు భీకర కంఠస్వరం వాళ్ళను హేచ్చరించింది. ఆ కేకలు వినగానే వాళ్ళు ప్రాణభయంతో పిరిగెత్తుకు వచ్చేశారు. కొండపొదతలంలో తపు క్యాంప వద్ద కూర్చుని తీవ్రంగా ఆలోచించసాగారు. ఆఖరికి అర్జుణ్, “వాళ్ళు తీవ్ర వాదు లైమాటారని అనుకుంటాను. వెంటనే వునం పొలిసి లకు తెలియ

పునీత్ జె. హీరామత్
బెంగళూరు

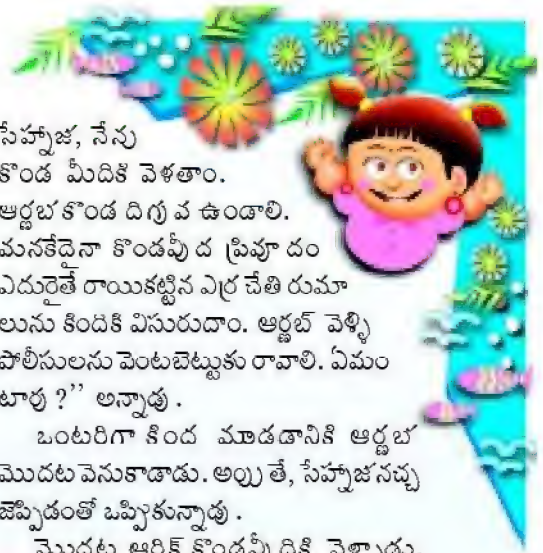
జేంహా లి. ఇటీవల తీవ్ర వాదుల కార్యకలాపాలు పేప్పుపేరిగాయి. బహిశా నిర్మానుష్యంగా ఎ శ్మ బెర్మా కొండను వాళ్ళ తమ రహస్య స్థావరంగా ఏర్పరచు కుని మూటార, ” అన్నాడు .

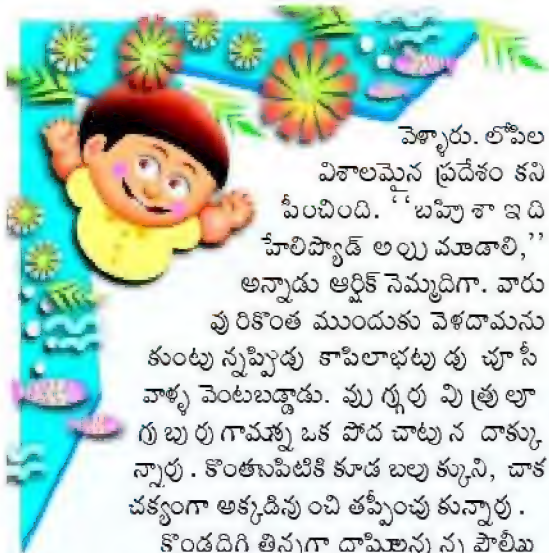
అయితే, ఆ నలుగురి లోకీ చాలా తెలివైనవాడైన ఆర్టిక్, “వద్దు. మనం పురికొంత సింహు చారాన్నికరిద్దాం. వాళ్ళ నిజంగానే తీవ్రవాదు లే అన్న సింగతి రూఢి చేసి కున్నాక పొలిసి లకు తెలియ జేద్దాం. అందు కు ఒక పిథకం వేశాను . ఈ రాత్రికి స్కాట్,

సేహ్వాజ, నేను కొండ మీదికి వెళతాం. ఆర్డబ కొండ దిగు వ ఉండాలి. మనకేదైనా కొండపై ద ప్రహు దం ఎదురైతే రాయికట్టిన ఎర్ర చేతి రుమా లును కిందికి పిసురుదాం. ఆర్డబ్ వెళ్ళి పొలిసులను వెంటబెట్టుకు రావాలి. ఏమం టారు ?” అన్నాడు .

ఒంటరిగా కింద మాడడానికి ఆర్డబ్ మొదట వెనుకాడాడు. అయితే, సేహ్వాజనచ్చ జెప్పడంతో ఒప్పికున్నాడు .

మొదట ఆర్టిక్ కొండపై దికి వెళ్ళాడు. స్కాట్, సేహ్వాజ అతన్ని అనుసరించి వెళ్ళారు. పుగ్గరూ అదుగు లో అదుగు వేసి కుంటూ ఏవూత్రం చప్పితు చేయ కుండా ఫ్లెక్సురీలొపిలికి

వెళ్ళారు. లోపల విశాలమైన ప్రదేశం కనిపించింది. “బహుశా ఇది హిల్ టౌన్ అయి మూడాలి,” అన్నాడు ఆర్థర్ సెమ్మడిగా. వారు పురికొంత ముందుకు వెళదామనుకుంటున్నప్పుడు కాపిలాభట్లు ధూసీ వాళ్ళ వెంటబడ్డారు. పురుగు పుత్రులూ గుబురుగా మళ్ళీ ఒక పొద చాటున దాక్కున్నారు. కొంతసేపటికి కూడ బల్బు కున్నది, చాక చక్కగా అక్కడినుంచి తప్పించుకున్నారు.

కొండదిగి తిన్నగా దామిలను న్న పొలిమిట్టపైనకు వెళ్ళి, “ఇన్ స్పెక్టర్, వేపు తీవ్ర వాదుల పురాను చూశావు,” అన్నారు.

అపరాధివేళ ఈ కుర్రాళ్ళింద్రు కు వచ్చారా అని ఆశ్చర్యపొతూ న్న ఇన్ స్పెక్టర్, “ఎక్కడ? తీవ్రవాదుల్ని ఎక్కడ చూశారు?” అని అడిగాడు అత తతో.

“బెర్మూడా కొండపై వాళ్ళొక ఆయుధాల ఫ్యాక్టరీ కూడా నడుపుతున్నారు,” అంటూ ఆశ్చర్యంతో

ర్యంతో ఆర్థర్ చెప్పిన వివరాలు విని ఇన్ స్పెక్టర్ ఫిక్కున నవ్వాడు.

“ఈ ఇన్ స్పెక్టర్ కూడా తీవ్రవాదులతో కుమ్మక్కై నట్టుంది. రండి ఇక్కణ్ణించి వెళ్ళి పొదాం,” అన్నాడు ఆర్థర్ మెల్లగా తమ మిత్రులతో భయం భయంగా.

“వాళ్ళు తీవ్రవాదులు కారు. వున ప్రభుత్వవే అక్కడొక గన్ ఫ్యాక్టరీ నెలకొల్పింది. దానిని సాధారణ ప్రజలకు తెలియకుండా రహస్యంగా మూచింది. అంతే,” అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్.

ఇప్పుడు అవూట వినగానే నలుగురు కుర్రవాళ్ళు పికిపికా నవ్వారు.

“అయినా, మీ ధైర్య సాహసాలు మెచ్చుకోతగినవి,” అంటూ ఇన్ స్పెక్టర్ వాళ్ళతో కరదాలనం చేశాడు.

“ఈ సింఘటన వున జీవితంలో వురమీరానిదిగా విగిలి పొతుంది,” అంటూ నవ్వాడు స్కాట్ పుత్రులతో క్షాయకు తిరిగి వస్తూ. విగిలిన పుత్రులూ అతనితో కలిసి బిగ్గరగా నవ్వారు.

జాన : పూ ఉపాధ్యాయుడితో సిహా పూ బడిలో ఎవరూ చేయ లేని ఒక పనిని నేను చేయ గలను, తెలుసా?

జెర్రి : ఏమిటది?

జాన : నా చేతిరాతను చదవడం!

జి. ఆర్. వెంటవోస్ (12)
జగ్గయ్యపేట

ప్రియా ణీకుడు (రైల్వేస్టేషన్ కు వెళుతూ) : నేను నీ పొలం గుండా అడ్డుదారిలో వెళితే, మూడు గంటల రైలును పిట్టుకోగలనా?

రైతు : భేషుగ్గా. మరి మా కుక్క మిమ్మల్ని చూసిందంటే, మీరు అంతకు ముందు రైలును కూడా పట్టుకోగలరు.

రత్నశేఖరుడి సూచనలు

రత్నశేఖరు డనే పిండితు డు , ప్రిశాంతనగరా న్నెల్ రాజుకు గు ర్ర మా ఆయ న గు ర్ర కు లంలో చాలాపు ంది విద్యార్థులు ండేవారు . వారి వారి విద్యలు పై ర్తికాగానే రత్నశేఖరు డు , విద్యార్థులకు తగిన వ త్తులు స్రా చించి వీడ్కోలు డ్బువాడు . వారిలో ఆసిపూ న ప్రితిభ కలవారని తను భావించిన వారిని పూ త్రం, ఎంపిక చేసే రాజాస్థాన ఉద్యోగాలకు పిరబ వాడు . అలాంటి వారికి రాజు ఆదర ప్తి ర్వకంగా ఆస్థానంలో తగిన ఉద్యోగాలి స్త్రొండేవాడు .

ఆ విధంగా ఒక సింవత్సరం విద్యలు పు గించిన ఐదు గు ర్ర శిష్టులను గు ర్ర మా ఎంపికచేసే రాజు వద్దకు పింపాడు . వారిని పంపేటప్పుడు రత్నశేఖరుడు, మొదటివాడికి పాదు కలు , రెండవవాడికి డొత్తం, పూ డవ వాడికి జల్లెడ, నాల్గవవాడికి చీపితు కట్టు ఇచ్చి ఐదవవాడికి తలను న్నగా గు ందు చేర్చు ంచి పింపాడు .

ఈ ఐదు గు ర్ర రాజప్రాసాదం చేరేసిరికి, రాజు పొర్ర గు రాజు ఆహ్వానం ప్పే ద ఆ రాజ్యా నికి వెళ్ళాడు .

య్య వరాజు, ప్రిధానపు ంత్రి పిర్యవేణలో తాత్కాలికంగా పిరిపాలనా బాధ్యతలను నిర్వహిస్తాడు .

రత్నశేఖరు డి వద్దనుంచి వచ్చిన శిష్టులు రాజసిభలో ప్రివేశించి య్య వరాజుకు నపు స్కిరించి, తపు గు ర్ర మా రిచ్చి పింపిన వస్త్ర మును పూ పించారు .

రత్నశేఖరు డి గు ర్ర కులంలో వి ద్య నభ్యసించి వచ్చినవారు మెరికలవంటి వారై మాటారని, య్య వరాజుకు తెలు ప్పి . కాని, వారు వెంట తెచ్చిన వస్త్రాలను బట్టి, వారికి ఎలాంటి ఉద్యోగాలివ్వాలో అతడికి అర్థంకా లేదు . ఆ కారణంగా అతడు ఆ పిని ప్రిధాన పు ంత్రికి అప్పగించాడు .

పు ంత్రి వారిని లొకక, వ్యవహారజ్ఞులకు సింబంధించిక కొన్ని ప్రిశ్నలడిగి, వారిచ్చిన

జవాబు లకు తప్పిగా తలాడించి; పాపు కల్లు తెచ్చినవాడికి కోశాగారంలోనూ, బెత్తం పిట్టు కొచ్చినవాడికి ఉద్యోగం లకు శోణనిచ్చే అధికారిగానూ, జల్లెడ తెచ్చినవాడికి రోజుకానిగానూ, చీపిత్తు తెచ్చినవానికి సేస్థికాధికారిగానూ -చివరకు, తలగ్రంథు చేర్చుంచుకు వచ్చినవాడికి ఉపవిప్రతిగానూ ఉద్యోగాలిచ్చాడు.

రాజగ్రంథ మంత్రశేఖర డి శిష్యులు తెచ్చిన వస్తువుల ఆధారంతో, వుప్రతి వారికి తగిన పిదమంతటా ఎలా ఎన్నిక చేయ గలిగాడో, యువరాజుకు ఎంత ఆలోచించినా ఏమాత్రం అర్థంకాలేదు. ఎంతగా తోచింది. అతడు వెనంగా వుప్రతిని, “వుప్రతివర్యా! శిష్యులు వెంట తెచ్చినవస్తువుల బట్టి, వారికి ఆయా

పిదమలు ఎలానిర్ణయించారో, నాకేమీ అర్థం కాలేదు. దయ చేసి వివరించగలరా?” అని అడిగాడు.

అందుకు వుప్రతి చిరు నవ్వు నవ్వి, “యువరాజా, విను! మొదటి శిష్యుడు తెచ్చినవి పాపు కల్లు కదా. పాపు కలన వును ఎంత తొక్కినా సిహించడం తప్పి, ఏమాత్రం ఎదిరించమాఅంటే, పాపు కల్లు వెనయా నీకీ, విశ్వాసానికి చిహ్నిం. వెనయ విశ్వాసాలు గల అలాంటి వ్యక్తి కోశాగారంలో పినిచేయడం అన్ని విధాలా ఉత్తమం అని, గ్రంథ మారి ఉద్దేశ్యం. అందుకే అతడికి పాపు కలిచ్చి పింపాడు,” అన్నాడు.

అర్థమయిందన్నట్టు తలాడించాడు యువరాజు.

“ఇక రెండవ శిష్యుడు బెత్తం తెచ్చాడు. బెత్తం క్రవు శిండుకు గుర్తు! కన్న క, అతడు ఉద్యోగం లకు, సిరైన శిండు ఇవ్వగలడని గుర్తు మూరి అభిప్రాయం. అందుకే అతనికి శిండాధికారి ఉద్యోగం ఇచ్చాను. అలాగే, పూడవ శిష్యుడు తెచ్చినది జల్లెడ. అంటే, జల్లెడ మంచినీ వదిలిపెట్టి, చెడును బంధి స్పృందన్నమాట. అతడు పుంచి వ్యక్తులను తగ్గ విధంగా గౌరవించి, యజ్ఞులను బంధించే లక్షణాలను వాడని గుర్తు మూర్త స్థాపించారు. అందుకే, అతడికి రక్షణ శాఖాధికారి పదవి ఇవ్వడం జరిగింది. నాల్గవ శిష్యుడు తెచ్చినది చీపియ్య. అతడికి సేనాని కాధికారి పదవి ఇవ్వడం జరిగింది. చీపియ్య చేసే పిన్నేటి? గాలివల్లనో, పురొకకారణం గానో గహింలో చేరిన చెత్తాచెదారాన్ని శుభ్రంగా చిమ్మి వెలుపలకు తోసేస్తుంది. అలాగే, శత్రు సైనికులెవరైనా మనరాజ్యంలో ప్రివేశిస్తూ, వాళ్ళను చీపియ్యతో చెత్తను చిమ్మినంత పులు మాతరియై కొట్టగలడని గుర్తు మూరి భావం,” అన్నాడు పురితి.

“పురితివర్యా! నేను తవురిని పోగడ గలిగినంత స్థాయి గలవాణ్ణికాను; అన్నిటా అర్థకుణ్ణి!” అంటూ యువరాజు, పురితిని మెచ్చుకుని, “రత్నశేఖర పండితులు, తన శిష్యుల్లో ఒకరిని తలనున్నగా చేర్చించి పింపారు. ఆ చర్య నాకు చాలా చిత్రపుని పించింది. పేర్గా అతణ్ణి తవుర్త ఉపిపురితిగా ఎన్నికచేశారు! ఇది నాకు ప్రరింత విచిత్రంగా మన్నది,” అన్నాడు.

“అవును, యువరాజు! నాకూ మొదట విచిత్రంగానే తోచింది. కాని, కాస్తి తరించి పూడగా, గుర్తు మూరి ఆలోచనా సరళి అవ గతమైంది. ఆ ఐదవ శిష్యుడు, తన జాట్టు కిందవున్నదాన్ని అంటే మెదడును, బహు వాకవక్యంగా ఉపియోగించగలడని, గుర్తు మా గాత్ర స్థావనప్రాయంగా తెలియ బరిచారు. ఆ విధంగా అతడిని ఉపిపురితిగా ఎన్నిక చేశాను,” అన్నాడు పురితి.

ఆ బహుతో అన్ని సింశయాలు తీరిన యువరాజు, ప్రిధానపురితి వివేకానికి ఎంత గానో సింతసించాడు.

వరహాలమూట

బ్రహ్మదత్తుడు కాశీరాజ్యాన్ని పిరిపాలించే కాలంలో, బోధినిత్రవృక్ష ఒక భూస్వామికి కుమార్తెగా జన్మించాడు. అతడు పేరిగి, పేద్దవాడవచ్చున్న కాలంలో ఆ కుటుంబం వురింత సింపిన్నపుల్లింది. అతడికి ఒక తమ్ముడు కూడా మశ్నాడు.

కొంత కాలానికి భూస్వామి కాలధర్మం చెందాడు.

కుటుంబానికి సింబంధించిన ఒక గ్రామంలో తన కుమారవలసిన మహిళ కోసిం అన్నదమ్ములిద్దరూ ఒకనాడు బయలుదేరి వెళ్ళారు. అక్కడ రెళ్ళుల సంచి తన కుమార వలసిన ధాన్యం వగైరా మహిళ ద్వారా వెయ్యి వరహాల నగదు లభ్యమైంది.

ఆ డబ్బు తీసి కుని అన్నదమ్ములిద్దరూ కాశీనగరానికి బయలుదేరారు. దారిలో వారొక నది దాటవలసి మశ్నాది. అవతలి తీరానికి తీసుకువెళ్ళే పడవవాడు రావడానికి ఇంకా వ్యవధి వుండడంచేత, వాళ్ళు ఒక చెట్టుకింద

కూర్చుని వెంట తెచ్చుకున్న ఫలహారం మూట విప్పి తిని, ఇన్ని వుంచినీళ్ళ తాగారు.

బోధినిత్రవృక్ష అలవాటు చొప్పిన తన భాగంలో కొంత ఫలహారం వుగిల్చి, దానిని నదిలోకి వేసేరాడు.

బోధినిత్రవృక్ష ఎసిరిన ఫలహారాన్ని నదిలో మూడే ఒక జలభూతం అందుకున్నది. ఆ ఫలహారాన్ని తినగానే దానికొక దివ్యమైన శక్తి కలిగింది. దాని ద్వారా, ఆ జలభూతం తనకు ఫలహారం వేసిన వారెవరైందో పులభంగా గ్రహించింది.

బోధినిత్రవృక్ష ఆకలి తీరడంతో నది ఒడ్డున ఇసుక మీద పేర్బట్ట పిత్త వుకుని పిత్త కున్నాడు. అతడి తమ్ముడిని దొంగబుద్ధి. అన్నకు భాగం లేకుండా వెయ్యి వరహాల సొమ్ము తనదిగా చేసి కోవాలని అతడికి బుద్ధిపెట్టింది. ఆ వెంటనే అతడు వరహాలున్న మూట మంటే, అక్కడ దొరికిన రాళ్ళతో త్రొక్కివేసే తయారు చేశాడు. ఆ రెండు మూటలూ

అన్నకు కనబడకుండా తన దు స్త్రిల్లో భద్రంగా దాచాడు .

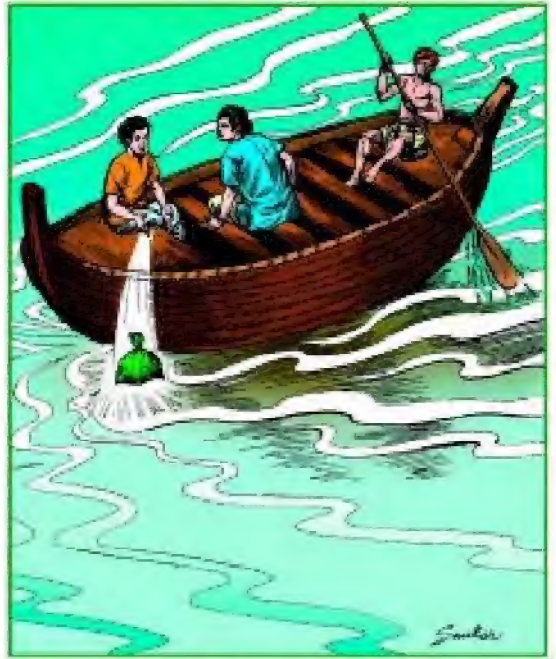
తరవాత కొంతుపిటికి పిడువవాడు రాగానే బోధిసిత్వుడు నిద్రలేచాడు . అన్నదమ్ములిద్దరూ పిడు ఎక్కార . పిడు నది పు ధ్యకు వచ్చింది . తప్పుడు అతి తీవ్రంగా ఆలోచించసాగాడు . తన చేసిన యు క్తిపికారం అతడు రాళ్ళ పూ టన నదిలో జారవిడుదలిచాడు . మేది దొంగపని గనక, చేతు లు వణు కుతూ ండగా అతడు పూ టల్లో ఒకదాన్ని నదిలోకి జార విడిచి, “అయ్యో, అన్నయ్యా! పరహాలమూట కాస్తా నదిలో పిడిపొల్చింది,” అంటూ బిగ్గరగా అరిచాడు .

ఈ పూ టకు అన్న, “పొనీలే తప్పుడు , అది పు న సోపుకాదు , అందు వల్లనే నదిలో పిడిపొల్చింది . దానికోసం వి చారించడం తెలివిపూ లిన పని అవుతుంది,” అని వై రు కున్నాడు .

బోధిసిత్వుడు విసీరిన ఫిలహారం తిన్న జలభూ తం, ఆ నదిలో పిడింది వరహాల పూ ట అని తెలు సి కోవడమే గాక, తప్పుడి దు ర్మార్గం కూడా గ్రహించింది . అది వెంటనే ఒక పిడు చేపిని ప్రాత్నహించి, ఆ వరహాల పూ టను వింగేలా చేసింది .

ఆ తరవాత, ఆ చేప తన కన్నుగప్పి, ఎక్కడికీ పొకుండా జలభూ తం దివరాత్రాల్ని కాపిలాకాయ సాగింది .

బోధిసిత్వుడు , అతడి తప్పుడు కాళీ నగరానికి తిరిగి వచ్చాడు . ఇంటికి చేరు తూనే తప్పుడు తనవద్ద మన్న రెండవ పూ టను విప్పి చూ శాడు . అందు లో రాళ్ళ కనిపిం

చాల్చి . తన చేసిన పొరబాటు తెలు సికుని అతడు విచారంతో కుంగిపొతూ , పుంచం పట్టాడు .

ఒక రోజున జాలరివాళ్ళు నదిలో వలలు వేశారు . జలభూ తం తన శక్తివల్ల, లోగడ పరహాలపూ టను వింగిన చేప వాళ్ళవల్ల పిడేలా చేసింది .

జాలరివాళ్ళు ఆ చేప నగరానికి తీసి కు పొల్చి , ‘ దీని ఖరీదెంత?’ అని అడిగిన వాళ్ళతో, “వెల్పు పరహాలూ , అదనుగా ఒక్క వరహా!” అనసాగాడు .

జాలరివాళ్ళకు పు తు లు పొల్చి నవని అందరూ సమ్మతించారు . వాళ్ళు ఆ వీధి, ఈ వీధి తిరిగి ఎవరూ కొనక పొవడంతో ఆ చేప బోధిసిత్వుడి ఇంటికి తీసి కుపొల్చి , దాన్ని అమ్మజూపారు .

“ఈ చేప ఖరీదెంత?” అని అడిగాడు బోధిసిత్వుడు .

“మీకైతే ఒక వరహా మాత్రమే!” అన్నారు జాలరివాళ్ళు.

“ఇతరులకైతే ఎంతవెల చెబుతున్నారు? మీ వూటల ధోరణి చూస్తూంటే, నాకు ఆశ్చర్యం కలుగుతున్నది,” అన్నాడు బోధినిత్వపు.

“మరెవరికైనా అయితే వెయ్యివరహాలు, పేళ్ళ వు రొకవరహా తీసి కుంటాం,” అన్నారు జాలరివాళ్ళు.

బోధినిత్వపు వాళ్ళ జవాబు కు ఆశ్చర్య పోతూ, వాళ్ళడిగిన వరహాలు చ్చి ఆ పేదల చేపను కొన్నాడు.

తరవాత అతడూ, భార్య ఆ చేపను కోయగా, దాని పొట్టలో నుంచి వెయ్యివరహాలున్న వూట బయటపడింది. బోధినిత్వపు దాన్ని గుర్తించాడు.

“ఈ వరహాల వూట వు నదే!” అని బోధినిత్వపు భార్యకు జరిగినదంతా చెప్పి, “ఈ జాలరివాళ్ళు దివ్యజ్ఞానం కలవాళ్ళలా కనబడుతున్నారు. చేప పొట్టలోని వరహాల వూట నాదేనని వాళ్ళు గ్రహించారు. అందుకే ఇతరులకైతే చేప ఖరీదు వెయ్యిన్నొక్క వరహా, నాకైతే వరహా అని చెప్పారు. వాళ్ళు చేపను

పిట్టేంపు కు పిడిన శ్రమ కు కూలీ అన్నవూట,” అన్నాడు బోధినిత్వపు.

తరవాత బోధినిత్వపు, జాలరి వాళ్ళకు అంతటి దివ్యజ్ఞానం ఎలా కలిగిందా అని ఆలోచిస్తూండగా, ఒక దివ్యవాణి ఇలా పిలికింది: “వు హాను భావా, నేను నదిలో నివసించే జలభూతాన్ని. ఒకనాడు ను మ్నా నదిలోకి విసరిన ఫిలహారాన్ని తిని, దివ్యజ్ఞాని పొంద గలిగాను. నీటిలో పిడిన వరహాల వూటను చేప చేత వుంగింపి చేసినది నేనే. జాలరి వాళ్ళను ప్రోత్సహించి నీ పద్ధతు పింపినది కూడా నేనే. ఈ విధంగా నీ ర్మణం తీర్చుకో గలిగాను. ధనాశాపితృతూ, పుర్ణార్కృతూ అయిన నీ తప్పుడికి వూత్రం, ఆ ధనంలో భాగం ఇవ్వకు.”

జలభూతం చేసిన ఉపకారానికి, దాని వుంచితనానికి బోధినిత్వపు చాలా సంతోషించాడు. ఐతే, అతడు తన తప్పుడి విషయంలో వూత్రందాని సెలహా పాటించ లేదు. సాదరన్యాయాన్ని అనుసరించి, బోధినిత్వపు తన తప్పుడికి ఐదు మందల వరహాలు ఇచ్చి, తన సౌదర్యంను వ్యక్తపరిచాడు.

విష్ణు కథ

లక్ష్మీదేవి వేదవతిగా అవతరించి తపిస్తు చేస్తున్నప్పుడు రావణుడు కొప్పిపిట్టుకున్న కారణంగా యోగాగ్నితో ఆమె దహించుకు పోయి లంకలో మిట్టేంది.

లంకాపిట్టణాన్ని అనుసరించు కొని అంద మైన గొప్ప సరోవరం ఉన్నది. ఎప్పటిలాగే ప్రాతఃకాలాన్నే రావణుడు ఆ సరోవరంలో స్నాన సింధ్యలు వార్చి శివార్చనకు తావు ర విశ్వాన్ని ఏరు తూండగా, ఒక పేద తావు ర విశ్వా సరోవర వు ధ్యంలో ధవళకాంతు ల్ని ప్రసిరిస్తూ కనిపించింది. దాని దగ్గరికి చేరు తూండగా ఆపువ్వులో బంగారంలాగ మెరిసి పోతు న్న అందమైన ప్రీతి మహ్యార్చ వుంటూ కనిపించింది.

ఆ పిసీపిల్లను చూసి రావణుడు ముచ్చట పడతూండగా అశరీరవాణి, “ఓ రావణా! ఆ

బిడ్డ నీకూ, నీ లంకకూ చేటు గా మిట్టిన బిడ్డ!” అని వెనపించింది.

రావణుడు రాసీవీరభట్టు లకు ఆ పిసీ పాపిని చంపిరండని ఉత్తర మచేశాడు.

ఆ పిసీపాపి ఏం చేసినా చావలేదు. కత్తులు అదృశ్యమైనాయి. అగ్ని ఆరిపోయింది. రాతి బండలు పై లకమ్మిల్లాయి. క్రూరు గాలు పొరిపోయాయి.

రాసీలు విసిగి ఆ పిల్లను పించలోహ లతో చేసిన పెట్టెలో పెట్టి గట్టిగా బంధించి సింహ ద్రవు ధ్యంలో పడవేశారు.

ఆ పెట్టె సింహ ద్రాన్ని చాటి భూమి ని చీల్చుకొని భూగర్భంలోకి అలా వెళ్ళింది.

మిథిలా రాజ్యాన్నేలే జనకపు హరాజు గొప్పజ్ఞాని, రాజు. యజ్ఞం కోసం చదువు చేయడానికి భూమి ను న్నిన్నిన్నాడు. నాగలి

చాల్చు కు ఖణ్ణెల్ని పెట్టె తగిలింది. పెట్టెను తీసి అంధు లో వుండులు పూటగట్టే బంగార పాపిన్న జనకుడు తనకు భూదేవి ప్రసాదించిన కుమార్తెగా ఎత్తుకొన్నాడు.

నాగేటిచాల్చు కు నెత అసామరు . నాగలి చాల్చు కు దొరికినందు వల్ల ఆ పీల్ల 'నెత' అనీ, జనకుని కుమార్తె కన్న క 'జానకి' అనీ భూవు లో దొరికినందు వల్ల 'భూ జాత' అనీ పీల్చు వబుడు తూ అల్లారు వుండుగా పేరిగింది.

నెతతో పీల్ల నేపీత్ర రాండ్రతో ఆడుతూ , బంటిని వెతుకుతూ పూలతో పూజింపబడి ఉన్న పేర్లు ధనుస్సును బెండు ఎత్తినట్లుగా ఎడవు చేత్తో ఎత్తి దాని చాల్చు న మన్న బంటిని తీసి కుంది. తర్వాత ఆ ధనుస్సు అటకు బాగుందని అవలీలగా తీసి కువచ్చి బొవ్వు రింటి గోడలాగ పేట్టి, సింతోషంగా అట సాగించింది.

జనకుడు కళ్ళారా అదంతా చూసి నిర్వణ్ణుడైపోయాడు.

ఆ ధనుస్సున జనకుడి ప్రియకులు శివశి దగ్గర్నుంచి పిచ్చుకొని ప్రి జిస్తా వచ్చారు . త్రిపితాస్వి ర సింహారంలో శివశి ఆ వింటి తోనే యుద్ధంచేశాడు . ఆ శివధను మను ఎత్తాలంటే బలాధుస్సులైన వారు పూడు వందలవు ంది ఉంటేనే గాని సాధ్యపడవు .

అలాంటి వింటిని ఎత్తిన నెత సామారుస్సు రాలు కాదనీ, ఆ శివధనుస్సున ఎత్తి ఎక్కు పేట్టగలవాడు పూత్రు నెతకు తగ్గ వర్త డనీ జనకుడు అను కున్నాడు .

నెతకు స్వయంవరం జరిపినప్పిడు వుండు ఆ విషయం న్న చాటిచెప్పి, అట్లు వంటి వాడికే ఇచ్చి కళ్యాణం జరపాలని నిశ్చయం చేసు కున్నాడు .

నెత వి ధిలానగరంలో అలాగే పేరిగి పెద్దదైంది.

విశ్వావు త్రుడు యాగరణకు, రావు లక్ష్మణులను పింపివు ని దశరథుణ్ణి అడి గాడు . అంధు కు దశరథుడు , "రాస్సుల నుండి యాగరణకు పిసివాళ్ళను ఎలాగ పింపివు ంటామావు పిల్ల! వాళ్ళు, అస్తవిద్యలు ఇంకానేర్చుకోవలసిన వాళ్ళు!" అన్నాడు .

"అంధు కేగదా నేను వచ్చినది! రావబిడ్డ లకు ఏ విద్య కావాలో నాకు తెలుసు . ఆ విద్య నేను నేర్పుతాను!" అంటూ విశ్వా వి త్రుడు మసిష్టి డిని సిగర్వంగా చూశాడు .

వసిష్టి త్రు చిర నమ్రతో విశ్వావి త్రుణ్ణి మెచ్చుకొని, రావు లక్ష్మణుల్ని, అతనితో పిండి మని దశరథుడితో చెప్పాడు.

రావు లక్ష్మణులు మున్నె లకు వుల్లే జుత్తు ముళ్ళు వేసుకొని విశ్వామిత్రుడి వెంట ధనుర్బాణాలు ధరించి బయలు దేరారు .

దారిపోడమూ విశ్వామిత్రుడు వారికి ధనుర్బిద్యా వశేషాలు బోధిస్తూ సీద్ధాశ్రమానికి తీసుకెళ్ళాడు.

రావు లక్ష్మణులు విశ్వామిత్రుడిని నిశిత శ్రోణలో ధనుర్బిద్యాపారంగతులయ్యారు . విశ్వామిత్రుడు ఋషి లతో కలిసే యోగం మొదలు పెట్టడానికి ఏర్పాట్లు చేస్తూండగా భయంకరంగా అరుపు కుంటూ తాటక పీఠ గులాబి ఆశ్రమం మీద పడింది.

విశ్వామిత్రుడు తాటకను చంపివుని రావు డికి అనతిచ్చాడు . రావుడు తాటకపై శరపిరంపిర కురిపించాడు . ఒంటి నుండి దట్టంగా బాణాలు గుచ్చుకొని తాటక పేద పిర్వతంలాగా భూమి మీద పడి విల విలా తన్నుకొని ప్రాణాలు విడిచింది.

విశ్వామిత్రుడు రావుణ్ణి, అతని బాణ ప్రయోగ కౌశలానికి మెచ్చుకొన్నాడు .

యోగం ప్రారంభమయింది. విశ్వామిత్రుడు రావు డికి అస్త్రాల్ని ఉపదేశించాడు . రావు లక్ష్మణులు ధనుర్బర్రు లాతిరుగుతూ యోగరంజనం చేస్తూన్నారు . వూరిపురు, సింహామిడు ఒక్కప్పుడిగా విరుచుకు పడ్డారు . రావుడు రెండే బాణాలు విడిచాడు . సింహామిడు చచ్చాడు . వూరిపురు బాణం దెబ్బతిని కొని ప్రాణాలతో నిప్పు ద్రంలో పడి కొట్టుకు పాతూ ఎలాగో లంక చేరాడు .

యోగం నిర్వహించి సాగింది. విశ్వామిత్రుడు యోగసిద్ధిలో రావు డి చేత

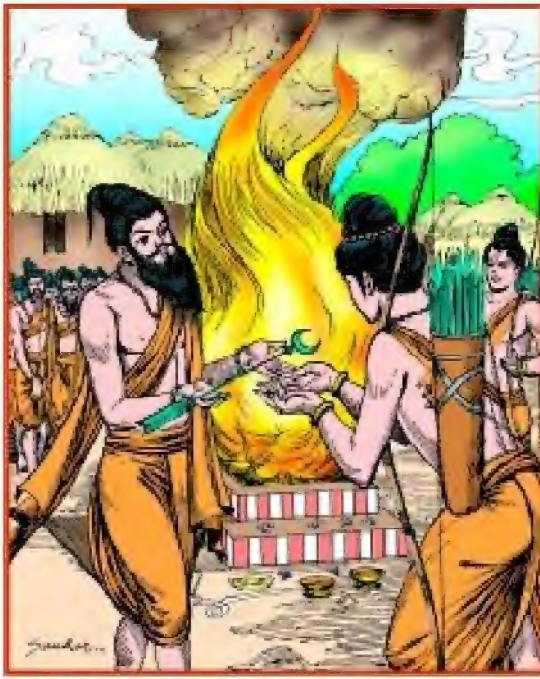

హిమిస్సులు మ్రోచిపోవు మ్రోచాడు . యజ్ఞకుండం జ్వాలలపై తేలు తూ అర్ధ చంద్రాకారం మ్రోగల ఒక బాణం దివ్య కాంతి లీను తూ వచ్చింది.

విశ్వామిత్రుడు , “రావు! అది నీ బాణం. ‘రావు బాణం’ అనబడుతుంది. శత్రు మా కంతం నరికి తిరిగి నీ చేతికి వస్తుంది!” అని చెప్పి బాణాన్ని రాముడికి అందించాడు. రావుడు బాణాన్ని కళ్ళకు అడ్డుకొని పొదిలో పేట్టుకొని విశ్వామిత్రుడి పాదాలకు ప్రణామం లాడు .

యోగం చాలా కాలంగా సాగింది. ఆ కాలంలోనే విశ్వామిత్రుడు రావు డికి మహాస్త్రాల్ని ఉపదేశించాడు .

“రావు! నేనూ, నువ్వూ సూర్యవంశం వాళ్ళం. నాకు తెలిసిన అస్త్రవిద్యనంతా నీకు ఉపదేశించి నందుకు నా కెంతో తపా

ఉంది. నీలాంటి వాడికి గుర్ర మగునిపించు కుంటున్నందుకెంతో ఆనందంగా ఉంది!” అన్నాడు విశ్వామిత్రుడు .

“గురుదేవా! నీ కృపకు పాత్రుడైన నేను ధన్యుణ్ణి!” అన్నాడు రాముడు .

విశ్వామిత్రుడి సీద్ధాశ్రమంలోనే రాముడు , లక్ష్మణుడు అస్తవద్యులను నేర్చుకుంటూ యక్షవనమంత్ర లయ్యారు .

ఒకనాడు అస్త్రాలప్రయోగ విశేషాంశాలు చెప్తూ విశ్వామిత్రుడు, రాముణ్ణి తనివెతీరా చూస్తూ, “రామా! నీ విశాల నయ నార విందాల్సిన శాంతిచంద్రికలు మెదజల్లుతూ, నా ఆశ్రమాన్ని శాంతినిలయంగా చేయ గా నీమా శాంతరావు దివి; స్థిరం దర రావు దివి!” అన్నాడు .

తనమెంట రమ్యమృత్యుగా విశ్వామిత్రుడు బయల్పడేరాడు . రావు లక్ష్మణులు అనన్ది

స్థిన్నార . విశ్వామిత్రుడు మిథిలానగరం దారి పట్టాడు .

దారిలో గౌతమాశ్రమం మీదుగా వెళ్తూ ఉండగా, రావు డి పాదం తగిలి ఒక బండారాల్ని అహిల్యగా వూరి రావు డి పాదాలకు ప్రిణామి ల్లింది. రావు డు ఆశ్చర్యంతో వెనక్కు జరిగాడు . అదే సమయం నీకి చిరకాలంగా చేస్తూన్న తపస్సిని చాలించి గౌతమి మహర్షి వచ్చాడు .

రావు ణ్ణి భక్తిగా చూస్తూ, “రావు చంద్రా! నా భార్య శాపం తీరింది. నీమరణం నా రావు దివి!” అన్నాడు .

గడు మతీరి అహిల్య శాపవిమోచనం జరిగింది, తనలో ఏమి ఉంది? అన్నట్లుగా రావు డు అయోమయంగా చూశాడు .

గౌతమి డు తదేకంగా రావు ణ్ణి చూసి, “ఔను , రామా! నీమరణం గానం నీవిషాదం చూచా చూచు వివిధమైన దివి!” అన్నాడు .

విశ్వామిత్రుడు ఔను! అన్నట్లుగా తలవంచి కించాడు .

“విష్ణుమహావతారాల్లో రామా వతారం తర్వాత కర్ణావతారంలో, కర్ణుడు తానూ అవతారమూర్తిగా తెలసే లీలలు చేసి, చూచా చూచు వివిధమైన అనివీచు కున్నాడు . రావు డు విరివి ర్ణ మనమణిగా కర్ణవ్యపాలన చేశాడు . మిథిలాగే సాధించాడు . అదే రామా వతార విశేషం!” అని మిత్రుడు వివరించి రావు కథను సాగించాడు .

గౌతమి డు అందరినీ ఆశ్రమంలోకి తీసికెళ్ళి, అతిథిసత్కారాలు చేశాడు . విశ్వామిత్రుడు గౌతమాశ్రమం నుండి రావు

లక్ష్యం అతో బయట బు దేరాధు . పూ రంగా
కోలాహలం వినిపించింది.

జనక పు హరాజు నెతాస్వియ్యం పర పు హో
 త్సవానికి పు హిర్దులందరికీ ధక్తి పూర్వకమైన
 తన ఆహ్వానం అందించి రమ్మని, తన మీతో
 హీపు డెన్ శతానందు ణ్ణి పింపించాడు . శతా
 నందు డు అహిల్యా గౌతమీ ల కుమార్తె డు .
 శతానందు డి పల్లకి వెనక వి థిలారాజ్య
 లాంఛనాలతో పిరివారం వచ్చి న్నార . శతా
 నందు డు విశ్వావి (త్ర ణ్ణి దర్శించడానికి
 సిద్ధాశ్రమానికి వెళునాడు.

దారిలోనే ఎదురైన విశ్వామిత్రుణ్ణి చూసి,
శతానందుడు దిగి ప్రణామం చేసి జనకుడి
అహ్వానం విన్నవించాడు .

విశ్వామిత్రుడి వలన అహిల్యా శాప విమోచన పత్రాంతం విని శతానంద్యుడు పుషిడా నందంతో రావుణ్ణి శతవిధాల కీర్తించి, జననీ

జనకుల దగ్గరికి వెళ్ళాడు. రామలక్ష్మణ విశ్వామిత్రుల వద్ద ఉండి విద్యలు నేర్చుకుంటూ ఉన్నాడు.

నెత, ఉద్యానవనంలో విహరిస్తున్నది.
అమెతో చెల్లెలైన ఊర్మిళ ఉన్నది.

ఆ ఉద్యానవనంలోనుంచి విశ్వామిత్ర శ్రుత రామలక్ష్మణులు వెళ్తున్నారు.

నెత, రావులు ఒకరొకరు చూపుకున్నారే. 'తనవాడే మచ్చాడ!' అనే అనుందంతో అడుగులు తడబడతూ తూండగా, నెత అంతఃపితవుందిరంలోకి పిరుగు తీసేంది. ఊర్మిక మనస్సు లక్ష్మణుడిపై లగుమెంది.

రాజాధిరాజులు, బలసింహులు ఎవ్వరూ
 శివధనుస్సును ఎత్తలేక పోయారు.

జనకుడు నిరాశపెట్టే ప్రాంతం, తండ్రి
చెంత ఉన్న సీత, దూరాన ఉన్న రాముడిని
ఓరపూ మిత్రో పూస్తూ, ఉత్సాహంగా తండ్రి
వంక రావుణ్ణి పూడవు నుట్టుగా పూసించి.

విశ్వామిత్రుడు రావుణ్ణి ముందుకు పంపాడు. అచార్యదేవత అదేశం శిరసావహించి తాను నిచ్చి తనూ త్రుణ్ణి అన్నట్లుగా వెళ్ళి, శివధనుస్సుకు నమస్కరించి, రావుణ్ణి గున్నట్లనుగు చెరుకుగడనులాగినట్లు శివధనుస్సును అవలీలగా ఎత్తి పట్టి, నారిని బలంగాలాగి ఎక్కుపెట్టి నిరికి, గొప్ప ధ్వనితో భూనభంతరాళాలు దద్దరిల్లుగా, శివధనుస్సు విరిగిపోయింది.

మహాధ్వని తరంగాలు దిగంతాలు వ్యాపించి, దోణవ హనువు ద్రులో వూబాంద్ర పిర్వతం పూద తుస్సిలో ఉన్న పిర్ర రావుణ్ణి చెవినిసోకాయి.

పరుశురాముడు విష్ణువు మారురూపమైన గోలోకవాసియైన కృష్ణుడు చెప్పిన మాటలు గుర్తుకు తెచ్చుకున్నాడు. కష్టిత ఇచ్చిన కోదండాన్ని, విష్ణు అంశను రావుణ్ణికి అప్పగించడానికి బయల్దేరాడు.

సత రాముడి మెడలో వూలవేసి సీగ్గు దొంతరలతో చరచరా తండ్రి చెంత చేరింది. నెతారావుల వివాహానికి దశరథుడు సుకుటుంబ సిపిరివారంగా ముఖిలకు చేరాడు.

పేళ్ళివెటలపేనెతారావులు తలంబ్రాలు పొసి కుంటున్నప్పిడు, నెత కవులం వంటి దోసేట్లో ముత్యాలు పిద్యరాగాల్లా ప్రికాశించాయి. రావుణ్ణి తలపేజాజివుల్లాగ తెల్లగా విరిశాయి. రావుణ్ణి శ్యావులశరీరంపేజావుతూ, వింతకాంత్రలతో ఇంద్రనీలాల్లాగ కనిపించాయి.

సీతకు చెల్లెళ్ళయిన ఊర్విశనులక్ష్మణుడికీ, మాండవిని భరతుడికీ, శత్రుపిన్న శత్రువుడికీ ఇచ్చి వివాహం నెతారావు కళ్యాణవు హోత్సవంలోనే జరిపించారు.

దశరథుడు కొడుకులు కోడళ్ళతో అయోధ్యకు తిరగి ప్రియాణవు యావత్. మౌటా మౌటిగా వన్నిన్న పిర్ర రావుణ్ణి చూస్తూనే రథం దిగి ప్రిణవుల్లి రావుణ్ణికి బదులుగా తన తలనరకవుని ప్రాధేయ పడ్డాడు.

పిర్ర రావుణ్ణి, “ఓ, రావు! ఆహారవిల్లు విరిచాము, ఈ వింటిని ఎక్కుపెట్టు!” అని తన చేతనున్న కోదండాన్ని అందించాడు. దాన్ని అందుకుంటున్నప్పిడే పిర్ర రావుణ్ణిలోని విష్ణు అంశ రావుణ్ణికి చేరింది. కోదండాన్ని రావుణ్ణి ఎక్కుపెట్టాడు.

సిద్ధార్థుడి గణితం

హేలాపిటిలో గౌతము తన సామ్రాజ్య కుటుంబీకుడు. అతడికి ఇద్దరు పిల్లలు. కొడుకు సిద్ధార్థుడు ఆరేళ్ళవాడు. కూతురు పావనికి మూడేళ్ళు. సిద్ధార్థుడికి చాలా తెలివైనవాడని, చదువుతో ఎంతో చురుగ్గా ముడిపడినాడు.

ఒకనాడు నిగంధమితి నుండి, సిద్ధార్థుడి వేనమామ వూరికి వెళ్ళి బావనూ, అక్కనూ, పిల్లలనూ చూసి పాదాభిషేకం చేశాడు. ఆయన తన ఊరి నుంచి జీడివూరూ ఉండల్సి తెచ్చాడు. వాటిలో పిడి ఉండల్సి సందించి తీసి సిద్ధార్థుడికిచ్చి, తన వేనల్లుడి తెలివితేటల్ని పరీక్షించాలన్న ఉద్దేశంతో, “ఒరేయ్, సిద్ధార్థా! ఈ పిడి జీడివూరూ లో సగం వుండేలా చెల్లెలికిచ్చావనుకో! నీ దగ్గర ఇంకా ఎన్ని మిఠాయి ఉండలుంటాయి!” అని అడిగాడు.

“ఏమంటారు, మామయ్యా!” అన్నాడు సిద్ధార్థుడు తన ముక్కుతో.

తన వేనల్లుడు ఇంత చిన్న గణితం తప్పి చెబుతున్నాడేమని వూరికి వెళ్ళి పాదాభిషేకం చేశాడు. “సిద్ధార్థా, నే చెప్పింది నువ్వు సరిగా అర్థం చేసుకున్నట్టులేదు. నీ దగ్గరున్న పది మిఠాయిల్లో సగం-అంటే అయిదు మిఠాయిలు నీ చెల్లెలికి, ఇంకా నీ దగ్గర ఎన్ని మిఠాయిలుంటాయి?” అని వివరించి అడిగాడు వూరికి.

“ఏమి వూరూలుంటారు, మామయ్యా!” అన్నాడు సిద్ధార్థుడు చిరునవ్వుతో.

“ఛీ, వెధవా! నువ్వెంతో తెలివైనవాడివనుకున్నాను, నీకసలు లెక్కలేరావు,” అన్నాడు వూరికి వెళ్ళి. “లెక్కలు నాకు వచ్చు, మామయ్యా! మా చెల్లెలికేరావు,” అన్నాడు సిద్ధార్థుడు అదే చిరునవ్వుతో.

వూరికి వెళ్ళిపోయినా, వేనల్లుడి తెలివితేటల విషయంలో తన విన్నది నిజమేనని గ్రహించాడు.

- కోనే నాగవెంకట అంజనేయులు

పనికిమాలిన ధనం

ఒక దేశంలో ఒక వు హాధనికుడుండేవాడు . తాతమ్మ త్తా న్నంచివాళ్ళది ధనికకుటుంబంబన్నే . దానికి తోడు అయిన ఓడ వర్తకం న్నంచి వడ్డీ వ్యాపారం వరకు రకరకాల వ్యాపారాలు చేసే ఏడు తరాలకు సిరిపిడా డబ్బు కూడబెట్టాడు . అలా అయిన తనకు కూడ బెట్టిన ధనం న్నంతా పూడు వెపాలలో ఉంచి, వాటిని నేలపూళి గలో ఉంచాడు .

ఒకదానినిండా బంగారు నాణాల్నూ, రెండోదానినిండా మెడినాణాల్నూ, పూడోదానినిండా రాగినాణాల్నూ ఉండేవి. ధనికుడు రోజూ వెళ్ళి వాటిని ఒకరి పిరిశీలనగా ఎంతో ఆశతో పూసే వచ్చేవాడు .

హిరాత్తుగా ఆ దేశం ప్రిదికి పోత గ్ల దేశమి సేనలు దండెత్తి వచ్చాయి. అవి అపజయమన్నది తేక దేశాన్ని జయింపు కుంటూ రావటం పూసే ధనికుడు భయపడి పారిపోవటానికి నిశ్చయించాడు . ధనుశ్శాపాలు వెంట తీసి కు పోవటం అసాధ్యం గనక, అయిన మైనం కరిగించి, పూడు వెపాలలోని నాణాల ప్రిదా

పొర్చి, వెళ్ళే హడామడిలో నేలపూళి గకు తాళం కూడా వెయ్య కుండా సికుటుంబంగా దేశం విడిచి పారిపోయాడు .

కొద్ది రోజులకు శత్రు సేన్యాల వచ్చి ధనికుడు డిండిన నగరాన్ని ఆక్రమింపారు . వాళ్ళ ద స్ట్రీ మొదట ధనికుల ఇళ్ళ మీద పడింది. సేనా పితి దగ్గర ఉండి ధనికుల ఇళ్ళలో ఉన్నదంతా ఒక్కటి విడిచిపెట్టకుండా స్వాధీన పిరపు కుంటున్నాడు . పారిపోయిన ధనికుడి ఇంట గల పేదపేద వెపాలు అయిన ద స్ట్రీలో పిడ్డాయి . వాటిని కాపాడి పిరిశీలనగా పూశాడు .

“అవి మైనం వెపాలు , అందుకే ఇంటి యజమాని వాటిని వదిలేసే వెళ్ళాడు. వీటిని ఎవరన్నా కొంటారేమో చూడండి,” అని శత్రు సేనాపతి తన భటులకు చెప్పాడు.

వాళ్ళ ఎంత ప్రియ త్వింపినా ఎవరూ వాటిని కొనడానికి రాలేదు . అలా కొన్ని రోజులు గడిచి పోయాయి .

చివరకు ఒక బుడవాడు వచ్చి, “అయ్యో, నేను మైనం వత్తులు చేసే అమ్మకుని జీవించే

వాణ్ణి, నాకా వెపాల చురగా ఇప్పించండి,” అని అడిగాడు .

శత్రు సేనికుడొకడు అబద్ధవాడిచ్చిన చిల్లర దబ్బులు తీసి సంతోషంగా జేబు లో వేసుకుని, “ఏటికి కాపలా కాయ లేక చచ్చిన్నాను . ఈ వెపాలను త్వరగా ఇంటికి పిట్టించుకుపా,” అన్నాడు .

పై నువత్తుల వాడు , కూలీల ద్వారా ఆ పూడు వెపాలనూ తన ఇంటికి చేరవేయించాడు . కాని, వాటిని గురించి కొన్నాళ్ళపాటు అసిలు పిట్టించు కోలేదు .

శత్రువులు వెళ్ళిపోయి, పరిస్థితులు కాస్త స్థిరమై తపిడినాక అబద్ధవాడు పై నువత్తులు తయారై చేద్దావు ని ఒక వెపాలోకి చెయ్యి పేట్టి సరికి చేతికేదో గట్టిగా తగిలింది. ఏమిటా అని పేళ్ళ తీసి పూర్తి బంగారు నాణాలు ! అతడు ఆశ్చర్యపడి ఇంకా జాగ్రత్తగా పూ

సరికి, మైనం కింద వెపానిండా బంగారు నాణాలే! అతడి ఆశ్చర్యానికి అంతు లేకుండా పోయింది.

పేదవాడు అత్రంగా మిగిలిన రెండు పేపాలూ పరీక్షించి, వాటి నిండా వెండి, రాగి నాణాలు న్నట్లు తెలుసుకున్నాడు . అతనికి అంతు లేని ఆశ్చర్యమూ , సంతోషమూ కలిగాయి . అయితే, అతను ఈ సంగతి ఎవరికీ తెలియ నివ్వ లేదు . ధనమీశుపాలు న్న గదికి గట్టి ద్వారమూ , తాళమూ , మిగిలిన బందో బస్తిలూ ఏర్పాటు చేసి, దారిద్ర్య భయం లేక పోయినా, పేళ్ళ పిటాటపిం ఏమీ కనబడకుండా ఎంతో సుఖంగా జీవయా త్ర గడపి సాగాడు .

కాలం గడుస్తున్నది. అబద్ధవాడి దగ్గర ఉన్న నిధి ఎప్పటికీ ఖర్చుగాను ? ఏ జమీందారు లాగానో అడంబరంగా బతకటం ప్రారం

భిన్న, వు స్పృతస్పృత . ఏంచేయ దానికీ తోచ లేదు . రకరకాల ఆలోచనలతో వు రికొన్నాల్న గడిపాడు . ఆ తరువాత ఒకనాడు తనమిత్రుడైన దర్జీ దగ్గర కొన్ని బట్టలు కుట్టించు కుని అతను దర్జీకి గుప్పెడు బంగారు నాణా లిచ్చాడు .

దానిని చూసి దర్జీ ఆశ్చర్యపాలు , “ఇంత డబ్బేవుటి? నేను తీసి కోన . నాశ్రవు పిలితం నాకు దక్కితే చాలు . నా కుట్టుకూలి నా కి చెయ్యి చాలు ,” అన్నాడు .

“నా దగ్గర వెపాడు బంగారు ఉన్నది. ఏం చేసి కునేది? బుహేతుడు తెలితో ఇచ్చినవి పుచ్చుకోకుండా వద్దంటున్నావు. నువ్వేమైనా ధనమంత్ర డివి గనకనా? ఈ బంగారు ఉంపు ,” అన్నాడు మైనంవత్తులు చేసేవాడు.

ఈ వూ టలో దర్జీకి ఏవూ త్రం నవ్వుకం కుదరలేదు . ఏదో తన నుంచి దాన్నిన్నాడను కున్నాడు .

“అయి నా ఇంతలో నీ కంత బంగారం ఎట్లా వచ్చింది? మతి చెడినట్టు మాట్లాడు తున్నామా” అన్నాడు దర్జీ.

“నా వెంటరా. కళ్ళారా చూతువుగాని,” అని మైనంవత్తులు చేసేవాడు, శత్రుసైనికుల

నుంచి తను వెపాలు కొన్న సింగతి వివరించి తన దర్జీ వు త్రుణ్ణి తీసి కుపాలు , వెపాలలో ఉన్న బంగారు నాణాలూ, వెండి నాణాలూ, రాగి నాణాలూ చూపించి, “ఇదంతా నేనేం చేసి కునేది? ఇంపు లో సిగం నీ కిస్తాను , పట్టు కుపా!” అన్నాడు .

దర్జీ తన జేబులోరెండు గుప్పెళ్ళు బంగారు నాణాలు తీసి పాసి కుని, “ఇది చాలు , నేను జీవితాంతండాకా సి ఖంగా బతకటానికి. నే నొకటి చెబుతాను విను. ఈ డబ్బు నువ్వు వెయ్యి సంవత్సరాలలో కూడా ఖర్చు చెయ్యి లేమాచచ్చెంత వరకు దీనిని రోజూ చూసి సంతోషించవలసిందే. ఇది వట్టి నిర్లభకమైన డబ్బు. అంపు చేత దీన్ని రోజూ స్వింగాబద వాళ్ళందరికీపంచెయ్యి. వాళ్ళయినా సుఖపడి పాతారు. డబ్బు సిద్ధినియో గవు మవుంది,” అన్నాడు .

మైనంవత్తులు చేసేవాడికీ సలహా బాగా నచ్చింది. అతను రోజూస్వంగా తన వెండి బంగారాలను నిర్భదలకూ, అవసారాల్లో ఉన్న వాళ్ళకూ చాలా వరకు మెల్లమెల్లగా పంచేశాడు . వు గిలిన దానితో జీవితాంతం వరకూ హాయి గా గడిపాడు .

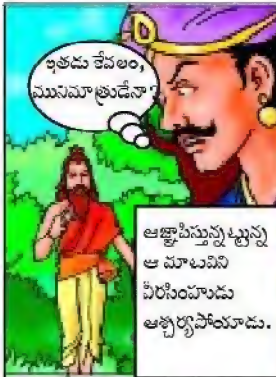

వీరసింహుడి సైనికులు ఎంత తెదికినా, వసంతుడి అనుచరులను పట్టుకోలేక పోవడంతో, వీరసింహుడి ఆపనికే స్వయంగా పూనుకున్నాడు. కొందరు సైనికులను వెంటబెట్టుకుని అడవికి వెళ్ళి, చిట్టలు మోగించి అలలుడి స్పృశించాడు. కొందరు సైనికులు విసిరిన వలలో భిల్లూకి పట్టుబడింది. “అగండి!” అన్న వేరే వినడంతో సైనికులు అలాగే నిలబడ్డారు.

ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు
విచిత్ర సాహసు గాథ

చిత్రాలు:
గాంధీ అయ్య

ఇతడు కేవలం,
మునుమాత్రుడేనా?

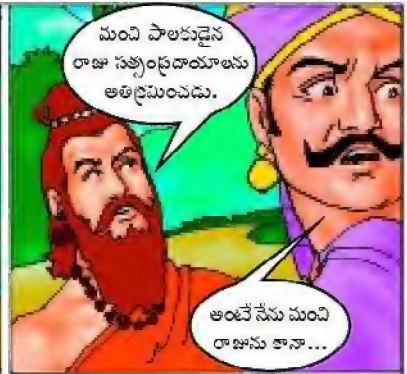
అజ్ఞాపిస్తున్నట్లున్న
ఆ మాటవిని
వీరసింహుడు
అశ్చర్యపోయాడు.

జయోనందముని పాద చాటునుంచి ఇవ
తలికి వచ్చాడు.

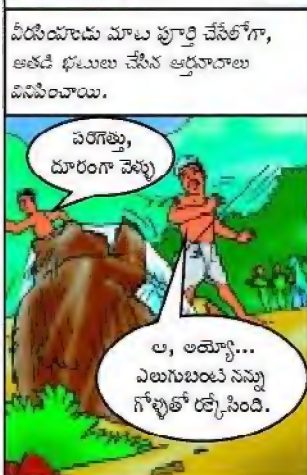
ఈ వనస్పదేశం
ఇంతకు ముందెన్నడూ ఇలాంటి
అలలుడికి గురికాలేదు.

ఇట్లుతోర ధ్వనులను
ఇప్పుడే తొలిసారిగా
చింటున్నాను.

మంచి పాలకుడైన
రాజు సత్ప్రసాదాచూతు
అతిక్రమించెను.

అంటే నేను మంచి
రాజును కానా...

వీరసింహుడు మాట ప్రకృతి చేసేతోగా,
అడవి భిల్లులు చేసిన ఆరుకాదాలు
వినిపించాయి.

సరేగావు,
దురంగా వెళ్ళు

ఓ, అయ్యో...
ఎలుగుబంటు నన్ను
గోళుతో రక్కసింది.

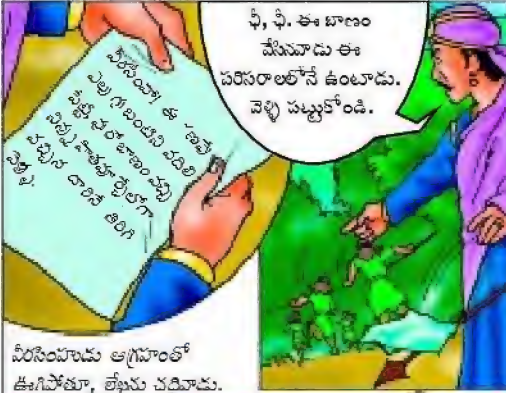
ఆ మునివి
పట్టేబంధించండి.

ప్రవృత్తినాత
సరేహర్షలను
దాటి దౌర్జన్యం
చేస్తున్నావు.

మొలది?
బాణమా? సంచేశం
కాదు కదా?

పాతాత్మగా ఒక బాణం దూకుతు
వచ్చి, వీరసింహుడి పాదాలవద్ద
నేలకు గుచ్చుకున్నది.

వీరసింహుడు మట్టాపక్కల చూసి పరుగు లంకించుకొన్నాడు. కొంత దూరం పరిగెత్తోగా, వెనక నుంచి ఒక పులి అతని మీదికి ఉరికింది.

దళనాయకుడి గుర్తం కూడా కనిపించడం లేదు.

అతడు వెళ్లికీలా పడ్డాడు. పులి అతడి మీదికి లంఘించి

అంతలో గంభీరమైన కంఠస్వరం వినిపించింది.

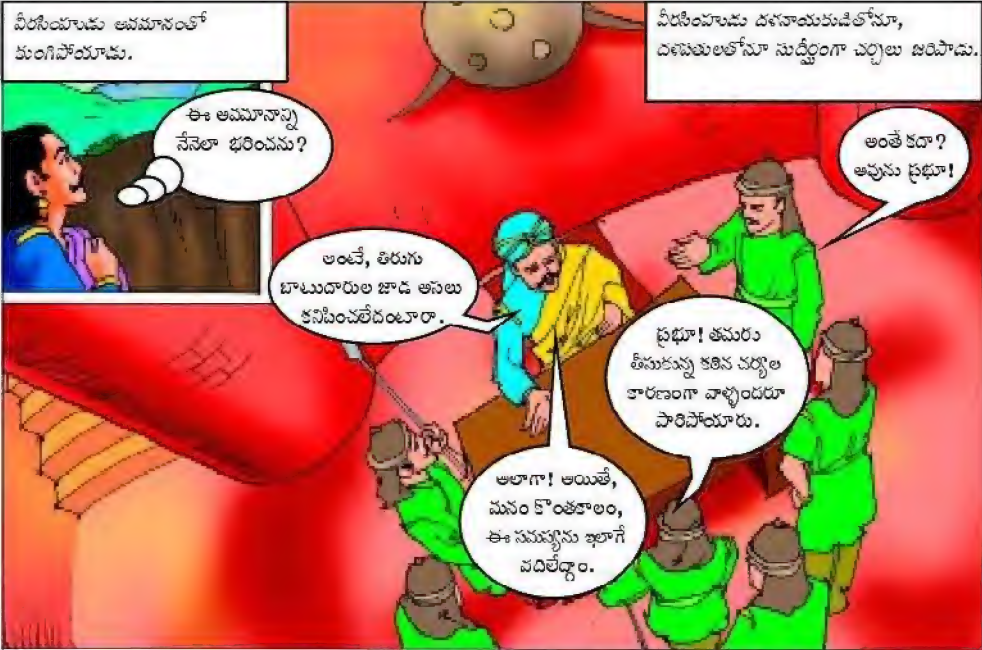
వీరసింహుడు వీరీలని దుస్తులు దులుపుకుంటూ జంతువులను వెనక్కి పీలిచింది ఎవరా అని మట్టాపక్కల కంఠం చూశాడు.

అతడు జంతువులను అజ్ఞాపించడం విచిత్రంగా ఉంది!

చాలు బాపూ చాలు! ఇక మీ మీ స్నేహితులకు తిరిగి వెళ్ళండి. ఇది ఆర్య అజ్ఞ!

ఆర్య? అతడు ఎవరై ఉంటాడు?

విద్యుత్తులేని సమయం

“ఆ! ఎండ వుండిపోతోంది. కాస్త ఫ్యాన్ స్వీచుమెన్ వున్నట్టు” అంటూ వీణ సొఫాలో చతికిల బడింది. అల్లుతే, తల్లి ఏమీ మాట్లాడలేదు. వీణ తల పైకెత్తి చూసి లైట్లపై వెలగడంలేదని గ్రహించింది. “వద్దు, వద్దు, కంటు పోయిందని చెప్పొచ్చు,” అన్నది వీణ విసిగ్గా.

తల్లి వీణ కోసే చిన్నగా నవ్వుతూ పచ్చి, “వీణా, ఇది పివరకట. ప్రిభుత్వం ఈ రోజు నుంచి రోజూ మూడు గంటల పాటు ‘విద్యుత్తుకోత’ విధించింది,” అన్నది.

“పు ధ్యానించండి! ఎందుకంటే ఎలా భరించడం?” అంటూ మూలిగింది వీణ.

“పురోహితులారే. భరించక తప్పదు. నదీ పరీవాహక ప్రాంతాల్లో సరైన వర్షాలు రాక, నీళ్ళ లేక రాష్ట్ర అవసరాలకు సరిపడా ప్రిభుత్వం విద్యుత్తు ఉత్పత్తి చేయలేకపోతున్నది,” అన్నది తల్లి.

వీణ గుటగుటాగా నీళ్ళ తాగి, “అమ్మా పురి ఎలా? పునం విద్యుత్తును

పోదు మరేం వూర్గవే లేదా?” అని అడిగింది.

“లేకేం? మరది. విద్యుత్తు వధా కాకుండా చూసి కోవడమే. గది నుంచి వెలుపలికి వెళ్ళుప్పుడు లైట్లు, ఫ్యాన్లు స్విచ్‌లన్నీ ఆఫ్ చేసివెళ్ళడంలాంటిది కూడా ఎంతోవేలు చేస్తుంది” అన్నది తల్లి.

వీణ నాలుగు కుక్కలు వున్నది. తన వెలుపలికి వెళ్ళేప్పుడల్లా స్వీచు ఆఫ్ చేయాలనే తలరాబాదు. అలాగే వదిలి వెళుతుంది!

“అలాగే పునం పురికొన్ని జాగ్రత్తలు కూడా తీసుకోవచ్చు. ఫ్రీడ్జ్ తలుపు మూలను మిగిలినవి మూడం వల్ల కూడా బోలెడు విద్యుత్తు వధా అవుతుంది. స్నానం చేయగానే హెటర్ స్వీచు ఆఫ్ చేయాలి. ఉపయోగించనప్పుడు అన్ని విద్యుత్తు ఉపకరణాలనూ ఆఫ్ చేసు ఉంచాలి. అది చాలా ముఖ్యం,” అన్నది తల్లి.

“చెప్పామా. ఇంజనీరింగ్ గ్రేడ్ కుంటా నమ్మా” అన్నది వీణ నింతోమంగా తల ఊచితూ.

**Fans, cooler, A.C.
don't run without electricity,
so it is important to save
electricity also.**

Do you know how difficult it is to generate electricity?
So, use electricity only as much you need.

Petroleum Conservation Research Association
Secretariat Building, 15, Shilpi Colony, New Delhi 110016.

Write a slogan on Electricity Conservation and Win Prizes.

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

విజ్ఞాన వీచికలు :

రుచుల జాడ!

ఐదు జ్ఞానేంద్రియాలలో రసేంద్రియమైన రుచి ఒకటని వు నకుందరికీ తెలు సు . నాలు క ప్పి ది స్వాదు వు కుళాల ద్వారా వు నం తనేవాటి రు చిని గ్రహిస్తాం.

అయితే నాలుక ముఖమైన నాలుగు రుచుల జాడనే పిసిగట్టగలదు . తీపి, ఉప్పి, పిఱు పిహచేదు ఈ నాలుగు రుచులనే వెంటనే గ్రహించగలదు . వు గిలిన రుచులను వాసిన ద్వారా గ్రహిస్తావు న్న వూటు. బలుబు చేసినప్పిదు, తినే ఆహారం రుచి తెలియక పోవడానికి ఇదే కారణం.

వు ను ప్పిల ప్రొటాక్టి జంతు ము ప్రొటాక్టిలో సిగ్నల్ ఉంటుంది. అల్లు నా, పువు పువు పులాడే వంటల వాసినలు నేరూరిస్తాయి. చేపిలు తావుతినే ఆహారం రుచిని తెలుసుకోవడానికి తమ రెక్కలను, తోకలను, నోళ్ళను ఉపయోగిస్తాయి. ఈగల్లాంటి కీటకాలు తవు పొదాల ప్పిది రుచి బొడిపేల ద్వారా రుచిని గ్రహిస్తాయి.

మన పరిసరాలు :

నీళ్ళు తాగని కప్పలు!

కప్పలు ఉభయ చూలల్లు నప్పిటికీ, ఎక్కవ కాలం నీళ్ళలోనే గడుపుతాయి న్న సింగతి అందరికీ తెలిసినదే.

నిజానికి, కప్పలు నీటి ఒడ్డున గుడ్లు పెడతాయి. కప్ప పీల్లలు చేప పీల్లల్లా ఈధ కుంటూ వెళతాయి. అల్లు నా, కప్పలు ఒక్క బొట్టు నీళ్ళ కూడా తాగమూ దానికి అవసరమైన అవయవం లేకపోవడమే అందుకు కారణం.

నీళ్ళ నుంచి భూమి ప్పిదికి వచ్చి నడిచిన తొలి సుగు కాల్య కప్పలు ఇలా నీళ్ళ తాగకుండా ఉన్నాయంటే వింతగానే ఉంటుంది. కప్పలు తవు పొరగ మ్యమైన చర్మం ద్వారా నీళ్ళు 'తాగుతాయి', శ్వాసిస్తాయి. ఇలాంటి చర్మం కలిగి మూడడం వల్ల, గాలితో పొట్టు, శరీరంలోని ఇతర ద్రవపదార్థాలు కూడా వెలుపలికి వెళ్ళిపోయే ప్రమాదం లేకపోలేదు. అందు వల్ల చర్మాన్ని ఎప్పిడ్మా తడిగా ఉంచు కోవలసిన అవసరం ఏర్పడుతుంది. ఈ కారణంగానే కప్పలు ఎల్లప్పిడ్మా బలవనరుల సిప్పి పింలోనే ఉండవలసిన నిర్బంధం ఏర్పడుతోంది.

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

మీకు తెలుసా?

తిన్నగా నడవాలంటే...

కళ్ళకు గంతులు కట్టుకుంటే తిన్నగా అంటే, సిరళరేఖ గీచినట్టు నడవలేవు న్న సింగతి పీ కు తెలుసా? అవును, నడవలేము. చాలా ప్రయోగాలు ఈ నిజాన్ని రుజువుచేశాయి. నడవడమే కాదు; వున చేతులను కూడా తిన్నని రేఖ పీ దు గా ఊపితూ నడవలేవు ని తెలియ వచ్చింది.

మా నవ శరీరం అను రూపింగా లేకుండా అన్యోవంగా ఉండడమే దీనికి కారణం. వున

శరీరం రెండు పార్ట్లు అను రూపింగా లేమా అస్థిపంజరానికి రెండు వైపులా ఉన్న పాదాలూ, కండరాల పొందికా, నిటారుగా ఉన్న వెన్నెముకా ఇవన్నీ కూడా ఈ అన్యోవానికి దోహదం చేస్తున్నాయి.

అందు వల్ల కళ్ళ పూర్తి కుని నడిచేప్పిత్తు, వున నడక తీర్పు శరీర నిర్మాణం, కండరాల కదలిక ప్రభావితం చేస్తాయి. అందు వల్లే తిన్నగా నడవాలంటే కళ్ళ తెరుపు కుని వురీ నడవాలి!

లోకజ్ఞానం

భాషా సాహిత్యాలు

1. 'బుద్ధ చరిత' గ్రంథకర్త ఎవరు?

2. జ్ఞానపర మొస్కొర ప్రథమ గ్రహిత ఎవరు?

3. రావూయి డాన్సి తమిళంలో రచించిన వారెవరు?

4. వికటకవిగారొందిన శ్రీకష్ణదేవరాయల ఆస్థాన కవి ఎవరు?

5. ఉత్తర్రోత్తరా బాలగంగాధర తిలక్ సంపాదకత్వం వహించిన పురాణీ వార్తాపత్రిక 'కేసరి' సంస్థాపకులు ఎవరు?

(సివూధానాలు 66వ మజిలీ)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క వూటలోగాని,
చిన్నవాక్యంలోగాని వ్యాఖ్యలు రాయ గలరా?
రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

KALANIKETAN BABU

NARAYANAMURTHY TATA

వ్యాఖ్యలను కాంపీటీషన్ పోస్టుకార్డు పేజీలలోగాని ఈ నెల 25వ తేదీలోగా మాకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు జనవరి 2005 సంచికలో ప్రచురిస్తాం. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహుమతి నం.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందమామ పు, 82, డిఫెన్స్ అఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

అభినందనలు

నెస్టోంబర్ నెల పోటీ ఫలితాలు

కె.వి.ఎస్. ప్రణవకాశ్యప్

S/o. కె. ఎం. పురుషోత్తమరావు

7-7-18, లాయర్స్ టౌన్

ఒంగోలు 523 022, ప్రకాశం జిల్లా (అం.ప్రి)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ:

మొదటి ఫోటో : సింతకో కోడిమిజు!
రెండవ ఫోటో : సంపాదనకో కోడిత్రామ!!

సమాధానాలు

1. అశ్వపూషిధు
2. జి. శంకర కుమార్ (పులయా శం)
3. కంబన
4. తెనాలి రావు కష్ణిధు
5. విష్ణు చిట్టెకర (1850-82)

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited,
No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor : B. Viswanatha Reddi (Viswam)

Orissa
The Soul of India

**కోణార్క
ఉత్సవం**
ఏప్రిల్ 1-5

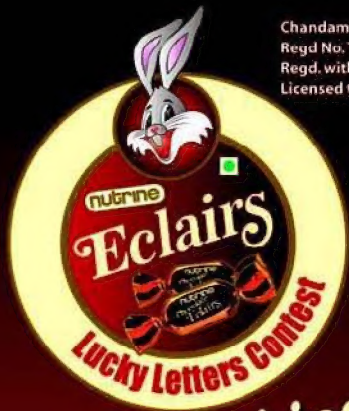
చిలికా

మహాదానంద సింహద్వారం

భారతదేశంలోని అతిపెద్ద ఉప్పునీటి సరస్సు చిలికా - ప్రకాంత
వాతావరణం మధ్య కనుమార్పు మేరకు విస్తరించి వినీల వర్షంతో ఒరవ్వులా
లీలక బోస్తున్నది. చుట్టూ కండలతో, అక్కడక్కడ పచ్చటి దీపులతో
ఉన్న చిలికా సరస్సు ప్రపంచం నలుమూలలనుంచి వచ్చే పక్షుల
శరణాలయంగానూ, శివతాల్పునిడిదిగానూ విలసిల్లుతున్నది. వలస
పక్షుల ఆగమనంతోనూ, జలజంతువుల నయనంతోనూ చిలికా సరస్సు
చూపరులను మంత్రముగ్ధుల్ని చేస్తుంది. చడపలూ, దోనెలూ
తిరుగాడే ఈ ప్రహరీండమైన సరస్సు భారతదేశాన్ని
ఆకర్షణీయమైన రంగులలో ప్రతిబింబిస్తున్నది.
చులపిండు చేసి ప్యూడరూలు అలరించే అద్భుత
మందర ప్రదేశం చిలికా!

For more information, contact: Director, Tourism, Chitrangan Bhawan, Bhubaneswar-751 014, Orissa, India.
Tel: (0674) 2332177, Fax: (0674) 2430887, e-mail: info@charcharoneem.com, Website: www.orissatourism.gov.in
Orissa Tourism, Chitrangan Bhawan Tourist Complex, Ground Floor, Near Kalamandir Arangan, Wallabala Road
Chennai-600022. Ph: (044) 25360801, Kolkata: Utkal Bhawan 55, Lenin Sarani Ph: 700013, Tel: (033) 22415685
New Delhi: Utkalika, B4 Baba Kharak Singh Marg, Pin - 110001, Telefax (011) 23364580

Chandamama (Telugu)
Regd No. TN/PMG(CCR)-590/03-05
Regd. with Registrar of Newspaper for India No. 1114/57
Licensed to post without prepayment No. 373/03-05 Foreign - WPP No. 374/03-05

November 2004

India's largest selling
sweets & toffees.

Be the luckiest one in town!

Collect wrappers to complete the lucky letters "NUTRINE ECLAIRS".
answer the question and you can win fabulous prizes!

100
Nokia camera
mobile phones
to be won!

100
15-14 Colour TVs
to be won!

5000
Nutrine Watches
to be won!

20,000
Business Games
to be won!

*Conditions apply

ఈ ప్రశ్నకు సరైన సమాధానం (సరికొద్దిన):

పట్టి అక్షరాలు పేరిట "NUTRINE ECLAIRS" పదాలును పూర్తిచేయండి?

☐ 10 ☐ 12 ☐ 14

పేరు: వయస్సు:

చిరునామా: పట్టణం: పిన్ కోడ్:

తెలుగు/తమిళం/ఇంగ్లీషు:

పాస్టల్ చార్జీ:

సరైన సమాధానం తెలుసుకుంటే:
పూర్తిపేరు, పట్టణం, పిన్ కోడ్, పిన్ కోడ్, పిన్ కోడ్.
ఈ ప్రశ్నకు సరైన సమాధానం తెలుసుకుంటే:
www.nutrine.com మరియు 11-000-0000 నంబర్.